

SALA
DE
LECTURĂ

CU GEANTA DE DOLARI, DOI COMISARI ÎNCEARCĂ SĂ SPELE SÂNGELE UNUI COPIL UCIS

• Cazul s-a petrecut în comuna Ileanda, județul Sălaj

pag. 8

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 20 • 19 — 25 mai • 1993 • 32 pagini — 50 lei

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
Flacăra



Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

Vine vara. Plecați în concediu?

AVEȚI „ȘANSA” UNEI VACANȚE RATATE...



pag. 4-5

La noi turismul înseamnă doar hotel (neângrijit) sau degradat) și restaurant (de fapt cantină). Atât. Agrementul și industria distracțiilor sunt ca și inexistente. Să nu mai vorbim de transport, servicii necivilizate, prețuri... În ierarhia europeană a turismului, România a căzut pe locul... 18 !!

Barbarie în era cosmică

EXCIZIA

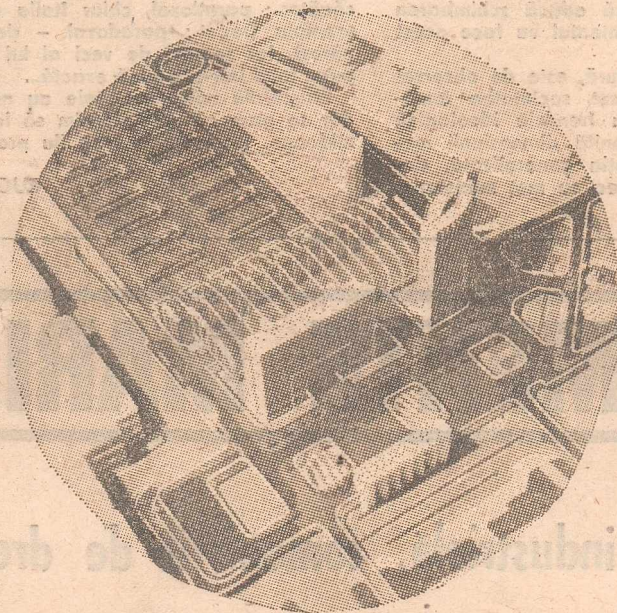
• În lume există
100.000. 000
de fete cu
sexul mutilat



pag. 28

SLOBOZIA - VIITOAREA CAPITALĂ A TRANZACȚIILOR AGRICOLE

• Bursă de mărfuri, bănci, investiții și credite, afaceri, oportunități



SE VA DEMOLA GARADE NORD?

pag. 32

Ce gust are carnea de om?

• Vă lămuresc supraviețuitorii
catastrofei aeriene din Anzi

pag. 29

A început festivalul

CANNES '93

• Filmul în dispută, vedete, bani și șampanie

pag. 25

Rebus • Sport •
Divertisment



Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Va fi înmormântat scandalul corupției?

Scandalul corupției a fost amorsat și e pe cale de a exploda, fără însă a pulveriza mare lucru — că așa e la noi: tranziția e solidă (inclusiv cea... morală!), iar structurile sale stabile. Se exprimă temerea că afacerea va fi înmormântată, dacă va fi luată în antrepriză de o comisie parlamentară. E un punct de vedere... Cei vizati sunt înalte personaje din sfera executivului și legislativului, ca să ne limităm la atât. Executivul se află într-o „fericită” armonie cu legislativul, dominat de FDSN și aliații săi. Primul ministru s-a năpustit să-i pună la grătar pe furcioși, dar elanul său nu prea se înscrie pe rutele indicate de dezvăluirile dlui gen. mr. Gheorghe Florică, între persoanele vizate de fostul șef al Gărzii Financiare fiind chiar două dintre cele 4-5 mâini drepte ale justițiarului premier. În aceste condiții, singura soluție logică ar fi o comisie parlamentară, dar cum o să „frigă” legislativul un executiv pe care l-a născut în chinuri atât de mari și pe care l-a hrănit la sân cu toată duioșia (și se știe ce rezerve imense de duioșie zac în Dealul Mitropoliei și la Sala Omnia)? Cine-și imaginează „grătarul” acestei comisii sfărâind, n-are decît să salveze mult și bine și degeaba. Nu e obligatoriu să am dreptate, dar căderea dlui Hrebenciuc și Florin Georgescu ar trebui să aducă schimbarea guvernului. Nu cred că Parlamentul va face acest lucru.

Dar, în toată această tevdură, este de observat un fapt important: încet, încet, societatea românească începe să renunțe la frenezia ideologică și să acorde importanță cuvenită dimensiunii morale a vieții politice. Corupția generalizată, dar mai ales marea corupție, aceea cu moț ministerial

și parlamentar, aceea care adoarme chiar și justiția, dansând hipnotic cu panglici de zerouri și zorzoane valutare, marea corupție care escaladează piscurile puterii de stat — iată cauza acestei mutații din societatea românească. Are ea șanse?

Purtăm două peceti blestamate: Sudul și Estul. Nordul este bogat, Vestul este civilizat. Spre deosebire de Italia (unde un Andreotti se va „bucura” acum de multă „atenție” și bătaie de cap — ca să nu spun la cap), noi am fost mutilați de legea și mintea muscalului și, după război, am privit cu jînd spre domnul Marshall, dar nu i-am văzut decât dosul. Altfel, însă, aceeași „geantă latină”. Nu suntem suedezi, nici danezi, nici olandezi. Nu suntem germani. Nu suntem nici măcar francezi. Ne-am închinat atâtea zeci și zeci de ani unui Ilie Pîntilie și-alor lui, de unde să scoatem acum un Valéry Giscard d'Estaing sau un John Major?

De ce aduc în discuție lideri occidentali? Nu pentru că ar fi ei ingerași cu aripioare albe. Ci pentru că sunt expresia publică a unor structuri instituționale clădite pe morală și „amănunt” important pe un sistem de control realizat printr-o justiție realmente independentă și o televiziune fără everaci. Statul occidental este un organism sănătos; paradoxal, chiar Italia este cel mai bun exemplu (repet: paradoxal — dar subliniez: sănătos). Iar somnul de veci al lui Pierre Bérégovoy pune totul într-o lumină exactă...

Structurile noastre statale au nevoie de bisturiu, dar se pare că ne pregătim să le tratăm cu pira-midoane. Deie Domnul să liu profet mincinos...

EUGEN CHIROVICI

G-ral lt. NICULAE
SPIOIU,
ministrul apărării
naționale,
ne răspunde:



Domnule general, în calitatea dvs. de Ministru al Apărării Naționale, deci de persoană situată în afara diverselor jocuri și interese politice, vă rugăm să ne spuneți care este opinia dumneavoastră privind extinderea corupției în cele mai înalte sfere ale vieții noastre politice, așa cum rezultă din dezvăluirile generalului maior Gheorghe Florică.

Vă rugăm, de asemenea, să comentați acuzațiile legate de „afacerea Țigaretă”.

„Garda Financiară face parte din structurile Ministerului Finanțelor și nu are nici un fel de legătură cu armata, decât faptul că și activitatea de natură economico-financiară din Ministerul Apărării Naționale este supusă controlului acestei instituții, fără discriminare sau opreliști. Ca urmare, nu am acces direct la documentele sau la rezultatele activității acestei instituții pentru a mă putea pronunța asupra lor.

Din contactele de serviciu și personale pe care le-am avut cu o parte a demnitarilor nominalizați de domnul Gheorghe Florică, în calitatea mea de membru al Guvernului, nu am nici un element de suspiciune și îmi este greu să cred că acuzațiile fostului Comisar general al Gărzii Financiare sunt reale. Rămâne ca domnul Gheorghe Florică să probeze afirmațiile pe care le-a făcut.

În ceea ce privește așa-zisa „afacere Țigaretă”, în această nu a fost implicată armata sau Ministerul Apărării Naționale, ci o regie autonomă de comerț exterior, ROMTEHNICA, care, având 7 camere disponibile (100 mp) și o baracă metalică în incinta administrativă Clinceni, a făcut un contract de închiriere legal, dar, din nefericire, cu un agent comercial necinstit, recomandat de un client al firmei. Contractul a fost în vigoare timp de 7 luni (mai-noiembrie 1992) pentru cei 100 mp din Calea Plevnei și de 6 săptămâni pentru baracă.

În legătură cu această afacere, ancheta efectuată de către Grupul de Control și de către Direcția Control Financiar de Gestiune ale Ministerului Apărării Naționale, ajutate, la cererea noastră, de specialiști ai Ministerului Finanțelor și de Procuratura Generală, s-a încheiat, fapt comunicat în Senat, în ședința din 19 aprilie a.c. de către secretarul de stat la Ministerul Finanțelor. Prejudiciile aduse de agentul economic necinstit au fost recuperate, în plus confiscându-i-se marfa. S-a apreciat, de asemenea, cu acest prilej, de către reprezentantul Ministerului Finanțelor, că afacerile oneroase cu țigări în România sunt constituite într-o rețea foarte complexă, în care ancheta înaintază greu, singurul loc unde s-au lămurit lucrurile fiind ROMTEHNICA. La elucidarea acestei situații a contribuit buna colaborare cu Ministerul Apărării Naționale, care, imediat ce a fost sesizat de Ministerul Finanțelor (4 decembrie 1992), a blocat activitățile chiriașului și a pus la dispoziția organelor legale de anchetă (gardă financiară, vamă, poliție, procuratură) toate documentele și informațiile pe care le-a deținut.

Nu a rezultat că persoane din armată ar fi implicate penal în această afacere. Neregulile constatate de anchetă (acceptarea unor plăți în lei, rezultate din comerțul cu țigări, în loc de valută, ca și achitarea contravalorii chiriei prin desfacerea de țigări în bufetul de incintă al ROMTEHNICA etc.) au fost pedepsite administrativ.

În cazul în care cercetările în curs de desfășurare asupra comerțului cu țigări vor evidenția participarea vreunei persoane din armată, aceasta va suferi rigorile legii.”

rioadă de acțiune vie și inacțiune bizară” iar în horoscopul reincarnării a fost pusnic portughez pe la 1300. Ce nu spune distinsa ghicitoare de la „Adevărul” e că în horoscopul românesc generalul a fost Ghips, în cel rusesc Rublă iar în cel arab Dolar. Nu se spune nici ce va fi generalul dacă își regăsește destinul său adevărat, cel străbătut de perioade de acțiuni bizare și inacțiuni vii. Va fi tot ce-a fost și mai mult decât atât. Pe când noi, cei care i-am pomenit numele în acești trei ani, vom fi mai puțin decât ce-am fost și nici măcar atât.

Iată ce declară Smaranda Pari, de 42 de ani, cosmeticiană la Cooperativa „Igiena” despre greva generală care tocmai s-a încheiat ca să înceapă (sau poate invers): „Asta este bătaie de joc. Față de noi, de poporul român care suntem și care

muncim așa cum muncim... Cine ești tu, ca lider de sindicat să nu-l lași pe un prim ministru să lucreze, când sunt miniștrii de resort?”. Declarația doamnei Pari ar trebui prezentată la TV la o oră de vârf și analizată ca o lecție națională de primă importanță. Din ea rezultă că nu există cosmeticiană care, dacă i se dă ocazia, să nu se exprime ca purtătoare de opinie a întregului popor. În al doilea rând, că diversiunea se obține mobilizând acei oameni de opinie care, indiferent de situație, banii pe care-i câștigă îi fac sprijinitorii guvernului. Cosmeticienele, spre exemplu. Se îmbogățesc și pe vreme de pace, dar și pe timp de război. În fine, se știe că nimic nu întrece în luciditate și inteligență mintea unei coafeze.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MARI...

Răscoala industrială, comuniștii de dreapta și burghezia roșie

■ Vă propun, în cele ce urmează, o selecție din cele mai interesante intervenții publice din ultimele zile. Într-un titlu de editorial se scrie despre „Răscoala industrială” în loc de „grevă generală”. Formula mi se pare extrem de bine găsită. Multe din realitățile sociale poartă un nume, dar una e numele și alta conținutul. Dacă nu apar anecdote, au apărut în schimb expresii care definesc cu umor și, uneori, cu cruzime, momentul, mai bine zis mecanisme ale lui. Noii îmbogățiți sunt „burghezia roșie”. Extremității și oportuniștii cu gură mare din P.R.M. și P.S.M. sunt „comuniștii de dreapta”. Patronii rețelilor de magazine sunt „securiștii de bine”. Situația economică mai mult decât neclară se cheamă „capitalism de stat”. Primul ministru e numit „domnul Guvernului” iar numele unor politicieni, prin folosință repetată, sunt aduse, cum s-ar spune, la timpul prezent. Bunăoară Mozes Vadim Tudor. Cât privește revoluția din decembrie, marea ciuruire sau Iliesciada. Președintelui, dat fiind nenorocirile care cad pe capul oamenilor de stat cu care se întâlnește și cărora apucă să le strângă mâna, i se zice, în popor, Ghinion Iliescu. Se poate scrie o întreagă istorie despre România ultimilor trei ani numai cu

vorbe sucite din rostul lor obișnuit.

■ Alexandru Caraman, vicepreședintele autoproclamatei Republici Nistrene, declară într-un interviu că „a semnat tratate de prietenie și colaborare cu Găgăuzia, Abhazia și cu regiunile Sahalin, Volgograd, Novosibirsk”. E ca și cum prefectii de Călărași și Ialomița ar încheia tratate de colaborare și neamstec în treburile interne, iar între Brăila și Galați s-ar semna un acord de non-agresiune nucleară.

■ În „Politica”, cel mai celebru comentator anonim din presa noastră, iritat că fotoreporterul Ștefan Ioniță ține ore în șir aparatul îndreptat numai spre senatorul Corneliu Vadim Tudor, amenință că, dacă nu i se va retrage acreditarea gazetarului, va fi obligat să procedeze cu toată democrația: „...ii demontăm aparatul și îl băgăm pe gât șurub cu șurub”. Întrucât aparatul are o mulțime de șuruburi iar secretarul Senatului e ocupat cu înșurubarea în mintea parlamentarilor și a poporului a tot felul de soluții care duc la salvarea patriei, băgarea pe gât se face mult mai bine cu mitraliera.

■ Într-un interviu de trei ori mai mare decât o delatțiune, Dan Zamfirescu declară,

cu curajul demn al celui pe care nu-l mai vrea nimeni: „Sunt filolog și securist: două calități care cer precizie...”. Că Dan Zamfirescu a fost turnător — nu securist — știe toată lumea. Dar de ce-și zice filolog? Poate pentru că a scris cele mai complexe — sub raport gramatical — denunțuri despre oamenii care l-au primit în casă? Și de ce ar fi nevoie de precizie în aceste două meserii? Doar dacă Dan Zamfirescu a făcut operă de filolog cu pușca. În fine, încă o întrebare: cum mai e Dan Zamfirescu securist într-o țară în care, de la președinte la ultimul securist, toți jură că securitatea a fost desființată? Nu-i tocmai precis Dan Zamfirescu.

■ Un horoscop omagial, cu accente tandre, li întocmește Gabriela Tranciu lui Victor Athanasie Stănculescu, născut în „sfânta zi de 10 mai 1928”. Astfel, generalul — ca nativ — e Taur, e Dragon de pământ cu influențe din Șarpe (în horoscopul chinezesc), Capră în cel indian și Ploș în cel american. În calendarul Thebaic, Victoraș marchează „un destin străbătut de pe-

...EVENIMENTE MICI

DI ADRIAN DOHOTARU,
secretar de stat la Ministerul de Externe:

Fiecare ne-am imaginat libertatea altfel

Își mai aduce, Adrian Dohotaru, aminte de FLACĂRA?



„Da, ca de o prezentă extrem de vie, au fost anii cei mai frumoși ai gazetăriei noastre, am avut posibilitatea, un timp, un scurt timp, de a face o gazetărie suprapusă pe realitate, în plină dictatură personală, și nu mi-e rușine de ce am făcut; sunt anumite erori pe care le-am comis, dar nu mi-e rușine de atitudinea mea, am fost un om care, cred, a avut demnitate în meserie. Dar nu mai vreau să fiu prizonierul efemerului, din cauza asta nu știu dacă aș mai vrea să mă întorc în presă. E păcat de noi, de talentul nostru, de generația noastră că ne-am împrăștiat atât de mult într-o luptă cu absurdul, care multora, de la distanță, li se pare acum meschină sau indiferentă. Fiecare ne-am imaginat libertatea altfel și cel mai greu lucru este să ne recăstigăm normalitatea într-o lume nebună. Nu mi pare rău pentru anii pe care i-am trăit, pentru că adeseori m-am simțit, în interiorul meu, liber, și asta m-a ajutat să supraviețuiesc”.

— Dragă Adrian Dohotaru, nu m-a surprins saltul tău în diplomatie, deoarece tot ceea ce știam despre tine însemna bun-simț, un dar al civilizației pe care nu-l au mulți și o bucurie de a lega dialoguri între oameni, de a apropia oameni și nu de a-i despărți. În mic, asta ar putea fi definiția diplomatului. Dar acum trec la oficialul de astăzi, dl Adrian Dohotaru, secretarul de stat la Ministerul de Externe, și îl întreb cum se simte în această ipostază?

— Mă simt ca un gazetar transplantat și ca un dramaturg care se bazează pe dialog. Este poate una dintre cele mai grele meserii.

— De ce?

— Poate și pentru că eu nu m-am pregătit în mod special pentru asta, dar în orice caz, trecerea mea de la meseria de gazetar la cea de diplomat a mers pe teoria riscului; asumat.

— Până acum, diplomatul Adrian Dohotaru a greșit?

— Am făcut, dar destul de puține în raport cu cât s-ar fi așteptat unii să fac.

— Ce descoperire a putut să facă Adrian Dohotaru în ipostaza în care se află, circulând în atâtea medii, cunoscând atâtea lume, reușind să pătrundă în intimitatea structurii umane deosebite?

— Consider că sunt posesorul unei inteligențe normale și am căutat să mă adaptez cât mai bine acestei meserii care se bazează pe interlocutori și pe o capacitate organizatorică pe care mi-am verificat-o de-a lungul timpului mai puțin. Lucrez într-un mi-

— Și diplomația este într-o fază de tranziție. Adică, au rămas diplomați din vechea gardă, dintre care unii sunt de o extraordinară competență. Dar, în același timp, ar fi riscant ca ministerul să rămână cu o medie de vârstă spre senectute dacă n-ar fi început, după revoluție, o masivă politică de improspătare, angajând tineri până-n 35 de ani, care se formează în această perioadă cu burse în diverse instituții diplomatice din lume.

— Câți sunt?

— Peste 200. Se prepară, într-un laborator complex, o nouă generație de diplomați care urmează să intre în arenă cu propria lor personalitate în câțiva ani, și pe care diplomația românească va trebui să conteze în mod integral într-o perspectivă viitoare.

— Și totuși, cum se împacă insurgentul Adrian Dohotaru, autorul unor anchete, reportaje senzaționale, care au zguduit nu puține conștiințe, cu oarecum placiditatea, s-o numim așa, necesară unui diplomat?

— În primul rând, nu sunt un diplomat placid, sunt extrem de activ, un om care, de doi ani și jumătate, n-a avut practic nici o zi liberă, nici săptămână, nici duminică; nici un concediu, pentru că, răspunzând de domenii cu o plajă extrem de mare: presă, cultură, românii din afara țării, documente diplomatice și arhivele Ministerului de Externe, sunt în permanent contact în aceste probleme cu toate spațiile. Informațiile vin zilnic, din toată lumea.

— Dar n-ai mai rămas contestatar?

Cum decurge o zi din viața dlui Adrian Dohotaru

„Întru dimineața în birou și uit de mine aici până noaptea târziu. Fiind în legătură cu lumea și cu atâtea informații la care trebuie să găsesc și răspunsuri și soluții, să iau și decizii, nu-mi aduc aminte nici să mănânc, nici să mă uit în oglindă, decât înainte de a intra într-un protocol, și atunci îmi închei nasturii de la haină și mă uit să văd dacă nu-mi cad prea tare plețele în ochi. O zi are un istoric atât de complex și atât de neinteresant pentru cel care mă privește... Ar vedea că stau mult pe scaun, apoi un cocktail, o recepție, dar toate aceste „mondentități” aparente reprezintă tot

muncă pentru un diplomat; iar călătoriile pe care le fac în străinătate sunt atât de accelerate, încât aproape toate orașele prin care am trecut le-am văzut doar prin parbrizul mașinii, intri într-un hotel, dormi, iei micul dejun, cobori pe trotuar, intri într-o mașină, te duci la un minister, la un protocol și noaptea se trezește în mine reporterul și bat străzile, indiferent de cât de periculos ar fi, încercând să fur niște imagini subiective. Atunci îmi scriu și jurnalul. În orice caz, dorm mult mai puțin pe noapte decât atunci când eram gazetar.

Când o să-mi închei misiunea mea în diplomatie, o să

fac o piesă despre protocol. Personajul meu este aproape ca un orb care este condus pe străzi, prin instituții, pe culoare, prin birouri, întotdeauna dopat cu informații, știri, și care trebuie tot timpul să fie pregătit să vorbească cu grijă, dar expresiv, să știe ce să facă cu mâinile, să aibă unghiile tăiate, pentru că întotdeauna mâna este privită într-un dialog, să-și stăpânească emoțiile. Pentru că ești ca un orb de lux condus de alții, dar care în lumea lui interioară trebuie să fie mereu treaz, și el însuși. Altfel ar deveni incredibil în fața interlocutorilor săi”.

— Important e că înainte eram un contestatar care voia să spună adevărul, acum sunt un diplomat care trebuie să construiască ceva.

— Întâmplarea a făcut să fiu martorul multor întâmplări cu Adrian Dohotaru, în sensul că am participat la o sedință de sancționare a lui Adrian Dohotaru, alta de dare afară din redacția Flacăra, unde eram colegi. Cum ai suportat toate aceste lovituri nedrepte fiindcă nu te-am văzut nici o clipă lamentându-te și nici o înfrângere a cerbiciei pe care o cunoșteam?

— Am suportat greu, evident. Am avut momente de derută, de descurajare, de demisie chiar, interioră, dar, poate pentru că sunt născut în aprilie, poate pentru că sunt Berbec, întotdeauna am zis că merg înainte cu orice preț și întotdeauna am abordat existența în ideea că oricând trebuie să fiu pregătit să iau viața de la început. Lucrul pe care-l păstrez și astăzi. Nu consider că sunt bătut în cuie. Totdeauna am găsit puterea să mă refac. Încerc să-mi creez mereu alte orizonturi de acțiune. Poate

o să m-apuc de pictură, poate de sculptură, am lucrat în atelierul sculptorului Anghel o vreme...

— Lui Adrian Dohotaru îi mai este dor de gazetărie, de scris?

— Sigur că da. Am un jurnal, nu știu dacă știți de el. E ca și cum aș scrie în fiecare zi propriul meu comentariu politic, social, artistic, psihologic, toate trăirile pe care le am în noua mea meserie. Pentru că meseria mă obligă să mă obiectivez într-un asemenea hal încât simt nevoia dimineții, dar mai ales noaptea, să redevin subiectiv. E modul meu de a mă retrage într-o altă lume, care este a mea, și care mă ajută să suport această muncă foarte grea care se încheie zilnic după ora 10 seara.

— După câte știu, acest jurnal are și o istorie a sa, în sensul că a fost vizitat de ochi curioși.

— Înainte de revoluție, cu puțin timp înainte de arestarea celor 3: Băcanu, Uncu, Creangă, s-a umblat în casa mea, dar nu știu dacă cineva a avut timp sau răbdare să ajungă până la Caietele mele cu însemnări intime. A existat o tensiune și în familie din cauza acestui jurnal, pentru că el era atât de dur la adresa realităților și persoanelor care ne umileau, încât, dacă ar fi încăput pe mâna lor, s-ar fi putut să am cu totul alt destin. Am publicat fragmente din acest jurnal într-o revistă efemeră, „Mondorama”.

— Adrian Dohotaru de când se află în acest mecanism, nu se simte depersonalizat, nu are senzația că este o părticică dintr-un întreg, care se mișcă așa cum ordonă întregul?

— Faptul că am construit cele 6 centre culturale în lume într-o perioadă în care sunt blocuri și străzi întregi neterminate în țară, a fost un efort extraordinar. Ideea care m-a condus a fost aceea de a fi echidistant și de a păstra un dialog cu toată lumea, indiferent pe ce latură politică se află.

— Practic, ce ați făcut?

— Am contribuit și eu la trimiterea în lume a unor atașați culturali care să fie scriitori, indiferent de platforma politică de pe care au pornit inițial, dar care au înțeles că, odată intrați în Ministerul de Externe, trebuie să înțeleagă că orice convingere politică internă ar avea, primează interesele țării. Eu încerc să fac o politică a țării, nu o politică a unui partid. Pentru mine lucrul ăsta e sfânt.

— Nu s-a întâmplat niciodată ca Adrian Dohotaru să susțină lucruri cu care conștiința sa nu era de acord?

— De când sunt aici nu am susținut astfel de lucruri, pentru că ar fi însemnat să demisionez imediat. N-aș fi rezistat. Dacă n-am suportat minciuna înainte, ce sens ar fi avut azi? Nu mi-e rușine de ceea ce am făcut până acum și nu pot să-mi reproșez nimic, decât că n-am făcut mai mult, asta da.

— Renunț din nou la protocolarul „domnule” și revin la exprimarea obișnuită; știți ce m-a frapat la tine? Faptul că omul care m-a căutat în facultate să-mi dea un premiu, care mi-a fost șef de secție la Flacăra, și de la care am învățat extrem de multe, atunci când i-am devenit eu șef de secție a acceptat acest lucru cu o nonșalanță dezarmantă.

— În primul rând, aveam încredere în tine și în colegii mei. Pentru mine, fiecare om care a intrat în redacție a reprezentat un mare talent de care trebuia să avem grijă și, pornind de aici, eu nu am avut niciodată complexe față de nimeni. Faptul că am acceptat cu nonșalanță să-mi fii șef e normal, erai la fel de bine pregătit, puteai să conduci o secție, sau publicațiile Flacăra, ceea ce faci acum, așa cum ai putea să fii în locul meu și să faci o treabă la fel, sau poate chiar mai bună decât mine, pentru că am mai și obosit, și-am mai și încărunit, am riduri, și cearcăne... Nu cred că oamenii sunt infailibili, toți putem fi înlocuiți.

— O ultimă întrebare, Adrian Dohotaru. Ce vei face până la urmă?

— Cred că instinctul creator mă va întoarce la scris. Simt nevoia să scriu lucruri importante pentru mine și poate și pentru ceilalți. Sper că oamenii să fie bucuroși să-și descopere niște gânduri care le aveau și ei, dar pe care n-au putut să le spună sau n-au avut ocazia. Cred că mă voi întoarce la teatru. Nu știu, voi vedea. Cred că viața are să-mi mai rezerve destule surprize și vreau să mă bucur de ele.

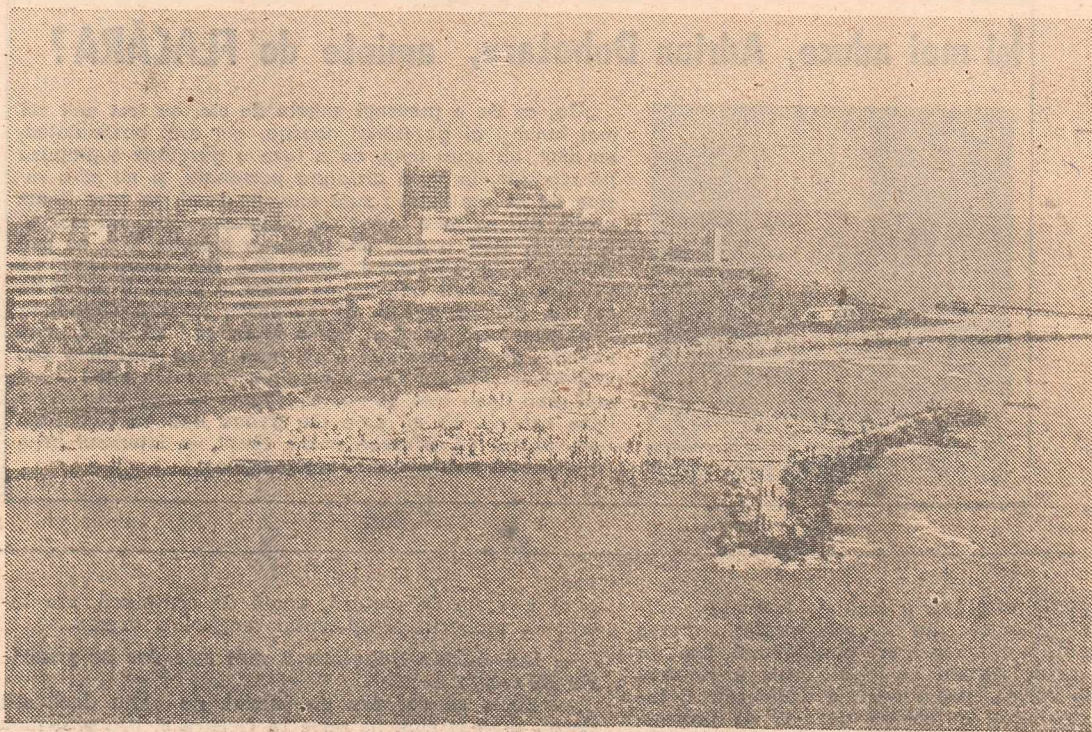
GEORGE ARION ■

nister în care nu se trântesc ușile și nu se strigă, deci totul se desfășoară pluşat, cu eleganță, cu distincție, cu profesionalism și cu foarte multă competență din partea unor diplomați pe care i-am cunoscut în acest minister, indiferent că sunt diplomați mai vechi sau mai noi.

— Este interesantă remarcă unora că și în perioada dictaturii se vorbea despre politica noastră externă cu un anumit respect. Care ar fi explicația?

— Explicația a ținut și de profesionalismul oamenilor; noi am avut o școală de diplomatie cu tradiții foarte vechi și merite recunoscute; chiar în condițiile unui comunism de tip asiatic, a putut să-și construiască o anumită autoritate în fața marilor puteri și era realmente consultată în mari decizii.

— Am avut ocazia să cunosc, datorită suplimentelor „Flacăra” — consacrate țărilor din Piața Comună — noua atmosferă de la ambasadele românești. Remarc ceva îmbucurător: nici acolo nu se trântesc uși, se poate discuta cu amabilitate chiar despre subiecte dure...



INVESTIȚII ENORME, BENEFICII DERIZORII

Degeaba au muncit arhitecții să creeze splendorile de pe litoral. În aceste edificii mirifice, clienții nu găsesc decât un pat de dormit și o mâncare de cantină. Așa ceva au și acasă. Ca să nu mai vorbim de pretențiile și decepțiile celor sosiți de peste hotare.

Vine vara, dar degeaba...

STATUL O AFACERE

● **România a căzut pe locul 18 în ierarhia turismului european**

Acum, înaintea noastră se află Ungaria, Cehia, Slovacia și Turcia. Noii gospodari aduc scuze, invocă tot felul de pretexte... Dar cu vechile mentalități și cadre nu se face turism, domnilor !

Starea actuală a industriei turistice românești se poate caracteriza succint drept critică, reproducând, la scară respectivă, degingclada și declinul economiei naționale. Ani de-a rândul, în această țară binecuvântată, cu un fabulos potențial natural, turismul a fost conceput și desfășurat în directă legătură cu politicul, ca o anexă a Ministerului de Interne, într-o manieră extrem de păgubitoare, ale cărei nefaste consecințe le suportăm și astăzi. Gândit ca un turism de masă, la prețuri accesibile, se desfășura în imense stabilimente, denumite, uneori impropriu, hoteluri, și în cantine denumite pompos restaurante, în beneficiul „clasei muncitoare” obligate să se recreze, dormind.

Ce se poate face, acum, cât nu este prea târziu? Când va renaște turismul românesc? Cine răspunde, cine deține cheia?... Dl. Dan Agathon Matei, actualul ministru al turismului, ne va furniza posibile răspunsuri și eventuale soluții. Le are, oare, cu adevărat?

În Europa, pe locul 18

Conform celor mai recente date furnizate de Organizația Mondială a Turismului, în anii '80 se produc remarcabile schimbări în clasamentul țărilor europene cu destinație turistică.

Topul prezentat cuprinde, pe ultimele patru locuri, în ordine: Olanda, Bulgaria, Irlanda și Belgia. El provine dintr-o clasificare mondială. S.U.A. ocupă locul al doilea în lume cu un total de 45,5

milioane de turiști înregistrați anul trecut.

Numărul total de turiști a fost, în 1992, la nivel mondial, de circa 475,580 milioane. Dintre aceștia 287,529 milioane au călătorit în Europa.

Care este secretul acestor mutații suferite de... gustul turiștilor? Răspunsul este simplu: **activitatea susținută de promovare și publicitate turistică**, desfășurată prin toate mijloacele avute la îndemână.

RANGUL		ȚARA	NR. TURIȘTILOR SOSIȚI (MIL.)	
1980	1992		1980	1992
1	1	FRANȚA	30,1	58,5
2	3	SPANIA	23,4	36,0
4	4	ITALIA	22,0	26,9
10	5	UNGARIA	9,4	22,5
5	6	AUSTRIA	13,8	19,0
7	7	MAREA BRITANIE	12,4	17,8
9	10	GERMANIA	11,1	15,9
11	12	ELVEȚIA	8,8	12,9
15	13	GRECIA	4,7	9,0
18	14	PORTUGALIA	2,7	8,8
14	15	CEHOSLOVACIA	5,0	8,0
29	17	TURCIA	0,9	6,6
12	18	ROMÂNIA	6,7	6,2

Nu se poate face turism fără bani

Care sunt rezultatele concrete ale activității promoționale în turism ale Franței? Poziția de lider în topul țărilor cu destinație turistică, aceeași timp de un deceniu... Iar Ungaria, o țară săracă în potențial turistic, a trecut pe locul cinci, de pe poziția a zecea, surclasând Austria,

Marea Britanie, Germania.

„Nu putem compara România, turistic vorbind, cu țări celebre prin acest gen de tradiție, ca Franța, Italia, Austria, ci cu țările vecine. Ce am făcut noi? Am obținut, de la buget, atât cât se putea, de șase ori mai mult decât anul trecut”.

Topul încasărilor din turism în 1992

Rangul	Țara	Încasările (miliarde US\$)
1	S.U.A.	49,0
2	Franța	22,2
3	Spania	21,04
4	Italia	20,02
5	Austria	14,8
6	Marea Britanie	13,6
7	Germania	11,1
8	Elveția	7,6
12	Olanda	4,97
16	Turcia	4,0
17	Portugalia	3,88
18	Belgia	3,75
20	Danemarca	3,5
23	Suedia	2,8
25	Grecia	2,6

Datele provin din statistici O.M.T. valabile 1992.

România nu apare în aceste statistici; veniturile din turism nu interesează actualii guvernanți...

Paradoxal, în țările democratice și cu mare tradiție în industria turistică, încasările

sunt foarte precis determinate.

Ce oferim turistului român sau străin?

Nu se poate face un turism de calitate când nu avem infrastructură în țară, când comunicațiile nu sunt de nivel internațional. În turismul de afaceri, de lux, de congrese, atât de important, nu se pot înregistra decât... rateuri. Impresia va fi deplorabilă, din vamă și până în hotel oaspețele este supus multor „încercări”. Vameși nepoliticoși, mereu grăbiți, bișnițari omniprezenți, puși pe cersit, furat sau pe „afaceri” îndoielnice. Mai mult, 75% din turiști călătoresc cu mijloace auto. În unele puncte de frontieră se

mai așteaptă, și acum, 20—30—36 de ore. Există un program guvernamental de amenajare a punctelor de frontieră la standarde internaționale, dar aceasta înseamnă investiții și timp. Problema șoselelor: nu există autostrăzi, drumuri rapide. Turistul străin nu este obișnuit să parcurgă un drum de două ore în zece. Șoselele, aceste legături strategice, stau în atenția Băncii Mondiale, care a elaborat, deja, un program de refacere a celor existente și de îmbunătățire calitativă a lor.

În străinătate mai circulă pliante cu „Republica Socialistă România”!

Titlul descrie o stare de lucruri năucitoare și inadmisibilă. La fel i s-a părut și actualului ministru (care, de altfel, le-a și... descoperit). „Pentru refacerea materialului publicitar, am decis editarea a 27 de noi titluri de ghiduri, pliante, hărți turistice, într-un tiraj de 700 000

de exemplare, în cinci limbi de circulație internațională. În același scop, se vor realiza patru filme prezentând zonele tradiționale, clasice (București, Litoralul, Delta Dunării) și folclorul național, o «zonă» de suflet. Un film despre mănăstirile noastre este deja gata.

Am pierdut 31 de acorduri de cooperare turistică

Cine trage ponoasele? „Am reușit să renegociem acorduri cu Republica Moldova, Italia (ce va deschide, în aceste condiții, primul birou de turism în România), Albania. Sunt pregătite, negociate și urmează a fi semnate acordurile cu Israel (il voi semna cu ocazia deplasării la Tel-Aviv, în perioada 16—19 mai și ca o remarcă: 10% din populația israelită provine din România), cu Franța, Rusia, Ucraina, Belarus, Cehia, Slovacia, țări din fostă Iugoslavie, Grecia, Cipru, Bulgaria. Toate aceste acorduri sperăm să fie semnate până la sfârșitul acestui an. Un asemenea acord de cooperare semnat la nivel guvernamental este foarte important, deschizând calea unor acțiuni turistice comune”.

Serviciile: la cel mai... scăzut nivel

„Zice dl. ministru al turismului: „Serviciile sunt la nivelul la care sunt. Ministerul Turismului nu mai este ce era... înainte. Eu nu pot să dau un ordin ca, începând de mâine, să urce calitatea serviciilor în turism. Ideea noastră este că formarea profesională este esențială. Există, în prezent, un Institut de Cercetare în Turism și un Institut Național de Formare și Management pentru Turism. Se vor aloca, de asemenea, 1,9 milioane ECU pentru o pregătire corespunzătoare. Se acordă și burse O.M.T. pentru pregătirea managerilor în turism”.

Până atunci, vom continua să vedem turiști trăgând de propriile valize, chemându-și, singuri, taxiul și, funcție de numărul de „stele” al hotelului ce-i cazează, făcându-și singuri curat în cameră și... reparând televizorul!

PATRON ÎN TURISM: RATATĂ

Anul trecut, în România, au fost

6,4 milioane de treceri de frontieră

Din această „cifă” este greu de decelat numărul de turiști, ea reprezentând, de fapt, numărul de treceri de frontieră. Desigur, micul trafic și tranzitul denaturează realitatea. Totuși, față de 1991, s-a remarcat o creștere cu 19%. Structura turiștilor străini a fost, anul trecut, următoarea: 79% provin din țările vecine, din care 36% din țările C.S.I. (predominând, evident, din Moldova),

16% din Bulgaria, 13% din Ungaria.

Un loc aparte îl ocupă turismul în Turcia: din România spre Turcia au voiajat 1 milion de turiști, iar în sens invers... 500 000.

Un număr de 33% din trecerile de frontieră este reprezentat de tranzit.

Restul procentelor se completează cu turiști din Germania, Anglia, Italia.

Singurul ghid: standardele internaționale

Paul Mărășoiu, director general al S.C. Ambasador S.A.: „Cele trei stele ale Hotelului Dorobanți nu reflectă realitatea. Acesta a fost construit cu șaptesprezece ani în urmă și, de atunci, nu s-a alocat nici un leu pentru întreținere și pentru modernizare. Toate echipamentele noastre, deși bine întreținute, sunt, de mult, uzate moral. Din profitul S.C. Ambasador S.A. am început, câținel, renovarea camerelor, rând pe rând, înlocuirea sau repararea mobilierului uzat. Fiecare

se descurcă cum poate”.

George Oprea, director de prestații la Hotel Intercontinental și președinte al Asociației Hotelierilor din România: „O situație total diferită o are Hotelul Intercontinental, clasificat cu patru stele și singurul hotel românesc aflat într-un lanț hotelier internațional. Menținerea în acest clasament implică renovarea hotelului, ce va dura trei ani și jumătate, va costa circa zece milioane de dolari, dar va mai aduce o stea hotelului nostru”.

Dotări la nivelul anilor... '70

DI. Dumitru Marinescu, director general: „România are privilegiul de a fi posesarea celei mai mari școli de pregătire, formare și reciclare a personalului din domeniul hotelier și turistic din Europa — Complexul Parc-Turist.

Realizat cu o investiție a PNUD de circa 1,5 milioane de dolari și circa 250 milioane de lei în anul '72, acest centru are, actualmente, o capacitate de 700 cursanți/serie, pregătirea durând, în funcție de specificul său, de la o săptămână până la șase luni. Probleme sunt destule, dar nu mă plâng. De modernizat dotările nici nu poate fi vorba. Noi pregătim, aici, specialiști, profesioniști de valoare, dar care în alte țări nu ar face față, neștiind a utiliza acele ultramoderne dotări: cuptoare cu microunde, plite cu inducție și câte altele vor fi fiind. Apoi, o problemă foarte delicată o reprezintă cadrele noastre didactice, care trebuie să urmeze cursuri speciale de pregătire, așa-numitele „training for teachers”, pentru a fi la curent cu standardele de învățământ respective la nivel internațional. Prost plătiți, profesorii valoroși ne-au părăsit, optând pentru universități particulare”.

Turismul modern înseamnă agrement

În țările dezvoltate, agrementul aduce o parte importantă din fondurile încasate din turism — la noi, numai... 0,5 la sută! Practic, agrementul, industria de distracții nu există. Pentru că a fost conceput astfel...

Să vină investitorii!

„Avem, până acum, 20 societăți mixte, cu un capital social de 190 de milioane de dolari și cu un capital investițional previzibil de 250 de milioane de dolari. Clasic este exemplul societății mixte Athénée Palace, ce posedă 27 de milioane de dolari capital social și 45 de milioane de dolari capital investițional și care în doi ani și jumătate va transforma hotelul într-unul de cinci stele, inclus în celebrul lanț internațional HILTON. Mai mult, dorim și atragerea capitalului privat autohton din alte zone (cum ar fi comerțul, dar și altele) și orientarea lui către turism. Am și reușit în câteva cazuri: dl. Mihai Cărciog participă la societatea Athénée Palace, dl. George Păunescu și Banca Ion Țiriac participă la societatea LIDO. Sunt negocieri pentru încă, cel puțin, 30 de societăți mixte, dintre care Complexul Lebăda și Hotelul București”.



ȘI ACUM, CU GEAMANTANUL LA SPINARE...

Nu întâmplător turismul românesc a căzut, în Europa, pe locul 18. Lipsesc între altele, cu desăvârșire, birourile de dispecerat din gări și aeroporturi, ce îndeplinesc servicii variate: rezervare de camere, asigurarea mijloacelor de transport, procurarea tichetelor de călătorie.

Corupția

„Un plan specific pentru combaterea corupției în turism nu avem și el nici nu poate fi întocmit. Din păcate, în această perioadă de tranziție, corupția se dezvoltă. Ce întreprindem? În colaborare cu Ministerul de Interne, am efectuat, în ultimele două luni, controale în unități economice turistice: 248 unități de cazare, 54 ghișee de schimb valutar. S-au descoperit 30 de infracțiuni, avutul public fiind păgubit cu 5 milioane lei. Eu am destituit 10 directori; pentru o serie de motive, iar o parte din dosare se află la Procuratura Generală, dar nu pot, încă, să-l acuz de corupție. De exemplu: Gheorghe Simescu, S.C. Polana Mărușului Caransebeș, a păgubit societatea cu 23.000 dolari, scoși din casierie pe baza unei chitanțe întocmite ilegal, nu a înregistrat suma de 15.000 DM, provenită dintr-o serie de activități desfășurate. Alte exemple de directori necinstiți, ce erau și acționari principali în firme cu activitate concuren-

țială: Mircea Manole — Publirom București, Mihai Văntăru — S.C. Racova Vaslui și Dumitru Sitaru — S.C. Saturn. Sau directorii Mincă Mircea — S.C. Eforie Nord și Ghinescu Dan — S.C. Internațional Sinaia, ce au favorizat o societate particulară Trans Tourism & Training S.R.L., subevaluând capitalul românesc, în mod deliberat, astfel încât Hotelul Union din Eforie Nord a fost schimbat cu... un autotransportor! Oricum, corupția și fraudele în turism par a fi atins cote astronomice. Suma de 5 milioane de lei, avansată mai sus, e ridicolă! Dar nu e vorba de reaua credință a dlui ministru; pur și simplu, un ministru nu poate controla o întreagă rețea turistică națională, nu are cum. Treaba asta o pot face (și cum încă!) doar mil și mil de patroni, fiecare în „pătrățica” lui. Când se va încheia acest lucru? Pentru că abia atunci va exista turism civilizat și rentabil în România.

În loc de concluzii

Turismul românesc a fost considerat, ani de zile, o activitate „neserioasă”, o cenușăreasă a economiei naționale. Valoarea potențial turistic nu a fost pus în valoare, construcțiile făcute cu efort financiar sunt lipsite de personalitate, distracțiile sunt, practic, inexistente. Plerderile înregistrate nu pot fi estimate. România are, în acest moment, toate șansele să dispară din topul țărilor cu destinație turistică. Mecanismul schimbării trebuie pus în mișcare.

BRINDUȘA NICOLAE ■



HANURILE TURISTICE — cârciumi la drumul mare

Situația jalnică a „popasurilor” turistice este arhicunoscută: camere neîngrijite, servicii mizerabile, clientela pestriță. Singura soluție: urgenta privatizare a acestor unități rămase la nivel de cârciumi ordinare.

Cazaciocul în sunet de meterhanea

După prăbușirea lagărului comunist, spațiul Balcanilor și al Europei centrale a fost bătut de adjectivul „mare”. Cu sau fără binecuvântarea oficială, mai pe față sau mai ascuns, au fost destui care au vorbit de „Serbia Mare”, „Ungaria Mare”, „Bulgaria Mare”, „Albania Mare”, „Grecia Mare” și chiar de „Rusia Mare”, adică aceasta din urmă să fie și mai mare decât este deja. Având în vedere că alcătuirea de astfel de state „mari”, prin cuprinderea în cele de acum a unor teritorii în care etnicii respectivi sunt minoritari, ar avea drept rezultat apariția unui șir de Bosnii, ideea a fost caracterizată de politologi drept nerealistă, periculoasă și retrogradă. Iată cum comenta un specialist de la Institutul pentru Relații Internaționale din Paris o astfel de eventualitate: „Dacă mâine Albania, Ungaria sau Rusia, inspirate de modelul sârb, ar încerca să înlătuască prin forță planul de unificare a tuturor teritoriilor în care trăiesc conaționali de-ai lor, lumea ar intra în al treilea război mondial. Ideea privind unificarea tuturor teritoriilor în care trăiesc sârbi (sau albanezi, maghiari, ruși) nu este nici vis, nici iluzie, ci o utopie monstruoasă, un coșmar care va aduce moarte, distrugeră și un război general.

Cu totul altfel stau lucrurile când e vorba de România Mare. Ea a existat ca atare, bine întemeiată, și doar poftele celor din jur au dus, cu blagoslovirea lui Hitler și Mussolini, la ciuntirea ei. România Mare este și singura care poate fi refăcută de-acum înainte în chip firesc, întrucât teritoriile ce urmează să revină la patria-mamă sunt limitrofe și în ele românii, în ciuda politicii bolșevice de deznationalizare — prin exterminarea și deportarea în masă a băștinașilor și prin import masiv de alogeni —, sunt majoritari sau constituie elementul preponderent.

Americanii însă, cu tot ce reprezintă ei în lume, cu toate forțele și rețelele lor, vizibile sau invizibile, cu toți aliații și protejații lor, nu doresc în zona amintită, în speță în țările foste partenere de lagăr ale u.r.s.s., nici un fel de „mare”, indiferent de îndreptățire. Mai întâi de toate, nu vor o „Serbia Mare”. Făcând abstracție de căteia (normală) de pleoară pro domo sua, să vedem cum evaluează fenomenul ziarul belgrădean „Borba”: „Argumentul real, care nu este invocat public, constă în faptul că statul sârb care ar grupa toate aceste teritorii („Serbia Mare” n.n.) ar deveni o putere politică și militară dominantă în Balcani, pe care grupurile strategice din Occident n-ar putea-o controla. Până când nu vor controla totul, occidentalii nu doresc un asemenea stat». Aceeași este și părerea directorului Institutului belgrădean pentru Politică și Economie Internațională: „Interesul S.U.A. este ca în Balcani să nu existe state dominante din punct de vedere militar și de aceea telul urmărit în momentul de față este slăbirea potențialului militar al Serbiei”. Inșă, ce declară public americanii (și ceilalți ai lor?) Ei cântă la meterhanea, chit că poziția lor, tot ce fac și dreg ei și întreaga mașinărie pe care au pus-o în mișcare sunt de dragul musulmanilor, care au întotdeauna dreptate, nu greșesc niciodată, n-au comis nici un act reprobabil, sunt mereu mieușei, lupii fiind în orice împrejurare sărbii.

Dar cum e cu România? Mutatis, mutandis, atitudinea Washingtonului și a întregului său cortegiu este aceeași, de împiedicare a formării în zonă a unei țări mari, puternice și respectate. Americanii nu numai că n-au încurajat și n-au sprijinit în nici un fel Bucureștiul pentru realizarea reintegrării, pentru reunirea României cu actuala Republică Moldova, ca prim-pas, hotărâtor, pentru refacerea României Mari, dar au făcut totul pentru a sprijini tendințele și forțele contrare. Este semnificativ faptul că americanii și unii dintre aliații lor occidentali n-au luat nici o poziție față de actele și manifestările antiromânești ale Kremlinului, ale Kievului, ale separatistilor de la Tiraspol — aici, cu deosebire, față de ocuparea Transnistriei de către trupele rusești și față de mârșava inscenare judiciară împotriva celor șase patrioți români, în frunte cu Ilie Ilăscu —, n-au condamnat în nici un fel îndetismul și reaua credință a Budapestei, ba, mai mult, s-au uitat mereu chiorăș la români și s-au arătat puși pe a-i ține în șah și a le freca ridichea (a se vedea felul în care la reuniunea de săptămîna trecută de la Strasbourg a Consiliului Europei a fost tratată cererea de aderare a României — dacă nu era acolo reprezentantul Turciei, nici măcar nu s-ar fi pomenit de această cerere). Este limpede că în Rusia, atât Elțîn, cu întregul său stat major, care înseamnă formația de la putere, agrează de Occident, cât și opoziția, de culoare preponderent roșie, cunosc perfect nedorința americanilor și a întregii lor mafii ca România să se reintregească și se simt slabozi să zburde pe teritoriul Transnistriei și al Moldovei de la răsărit de Prut. Ultimele desfășurări, întâlnirea de sîmbătă de la Moscova dintre Elțîn și Snegur, cele convenite acolo atît de clar căderea din nou a Basarabiei în ghearele ursului kremlinist.

În aceste condiții, câteva lucruri se limpezesc. În primul rând, că Occidentul proamerican, care este net în contra unei noi Mici Antante, face totul pentru ca în cazul când aceasta totuși s-ar constitui, ea să fie alcătuită din state nu prea puternice între care să nu existe nici unul cu o pondere deosebită. În al doilea rând, devine și mai vizibilă șantajarea României cu „intrarea în Europa” și în mod deosebit în Consiliul Europei. Occidentalii, arătându-le de departe, cu rol de momeală, această posibilitate, îi împing pe români să-și deterioreze relațiile tradiționale bune cu sârbii și-i pun la mîngheana unui embargo catastrofal pentru economia noastră, embargo ce s-a soldat până acum pentru români cu pierderi de peste 7 miliarde de dolari, fără nici o intenție serioasă de a ne despăgubi, crezând că pot rezolva problema prin câteva laude de complezență. În sfîrșit, rezultă fără pic de dubiu că toate străduințele României, politica ei echidistantă, bunele oficii pe care și le-a oferit, în care se include și turneul balcanic al președintelui Ion Iliescu, pot da rezultate numai dacă nu intră în contradicție cu jocul american; altminteri, ele sunt sortite să rămână la stadiul de bune intenții, dacă nu, și mai rău, să devină ridicole sau suspecte prin raportare la practicile de acest tip ale lui Ceaușescu.

Dacă la București și Chișinău ar fi fost președinți unioniști, reintegrarea României s-ar fi făcut, cu toată împotrivirea Potemacului. Așa, însă, fiind asigurați dinspre partea americană, Elțîn, Kravciuk, Snegur, Antai și ceilalți din țară pot juca în voie, sîrind până în tavan, cazaciocul antiromânesc în sunet de meterhanea, spre deplina umilință a dlui Iliescu.

ION D. GOIA ■

Cascadori pentru o constituantă

■ ■ În schimbul celei mai înalte distincții civile a Kuweitului — medalia „Moubarak Al-Kabeer” — fostul președinte BUSH era să fie trecut în rândul dreptilor. Prezența sa în Kuweit a precipitat organizarea unui comando de către Bagdad, având drept obiectiv asasinarea spectaculoasă, printr-un kamikaze, a fostului nr. 1 al Casei Albe. Kuweitienii s-au mișcat la timp, au arestat 14 dintre cei 17 membri ai rețelei irakiene și au pus mîna pe cele trei variante de atac. SUA au ripostat imediat, considerînd trădarea drept „act de război”. Au fost promise, dar nu și precizate, măsuri punitive împotriva Bagdadului ■ ■ După ce ITALIA, FRANȚA și SPANIA au fost cutremurate de scandaluri enorme pivotînd în jurul aceleiași teme — corupția — este rîndul GERMANIEI să-și ridice poalele în cap. Cel mai proeminent dintre mîpiștrii din cabinetul Kohl, provenind din RDG, Günther Krause, a fost obligat să demisioneze, sub incriminarea de abuz în dauna avutului public... O altă dispariție fulgurantă este aceea a liderului opoziției social-democrate, Björn Engholm, prins cu mîna în sac pentru că a păcălit o comisie parlamen-

tară. În sfîrșit, premierul landului Bavaria, Max Streib, a călcat grav în străchini, acceptînd să i se... „sponsor-

TURNUL BABEL

zeze” o vacanță în America de Sud. Alunecările din topul vieții politice s-au produs și fără menajamente: după dezvăluirile din presă, argumentate cu fapte și nu cu metafore, incriminații, s-au predat și au eliberat birourile. În Germania acest lucru este cât se poate de firesc. Raportările la viața balcanică sunt inutile și întristătoare ■ ■ ELTÎN a mai dat un decret: convocarea adunării constituantă la 5 iunie a.c. Ea va cuprinde reprezentanți ai federației, președintele și grupurilor parlamentare. Participanții, șoptesc gurile rele, au și început să ia lecții de cascadorie. Păruiala din constituantă va fi un spectacol de mare suspans, în care saliturile mortale și luptele corp la corp vor asezona un conflict practic ireconciliabil

RADU BUDEANU ■

A place sau a nu place?

Bill Clinton sub tirul concentrat al criticilor

NORMAN SCHWARZKOPF faimosul general american, a precizat de curînd, în cadrul unei audieri în Camera Reprezentanților că „dacă președintele Clinton va îngădui homosexualilor să ocupe funcții în armată, structurile militare ale SUA riscă să devină o forță de mîna a doua”. Aflat într-un stat major-democratic, unde dreptul la opinie și dreptul la faptă au uriașe capacități extensibile, nu pot să nu mă gîndesc că păreră domniei sale, atît de proastă despre homosexuali, nu e deloc convergentă cu cea a Consiliului Europei, care, în numele democrației, amendează reflexele severe de la noi în raport cu același homosexuali. Faptul că un general intrat în topul curajului militar american riscă un divorț complex cu președintele Clinton atestă un alt gen de curaj, care, fie și conservator, reprezintă un anumit punct de vedere. Un general poate avea o opinie contrară președintelui, chiar dacă subiectul e delicat. Generalul afirmă răpăcat că relaxarea în armată e mai periculoasă decât în restul activităților, ba, mai mult, ea afectează resorturile strategice ale țării. Întrucît președintele nu împărtășește această opinie, există riscul să nu împărtășească nici altele de același gen. Există, adică, riscul periculos ca președintele să nu împărtășească opinii sănătoase privind armata, economia, viața socială și multe altele.

Trecerea pragului critic de guvernare (cele o sută de zile petrecute la Casa Albă) a constituit în SUA prilejul unor analize mai degrabă amare decât condescendente. Multe

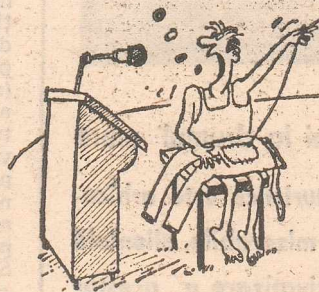
î s-au reproșat președintelui, începînd, bineînțeles, cu problema homosexualilor și terminînd cu ravagiul cultului davidian. Dincolo de vîrfurile de lance „epice”, a atîrnat greu în balanță eșecul privind „pachetul” de măsuri destinate locurilor de muncă. Numitorul comun al aprecierilor a fost că președintele nu împărtășește punctul de vedere împărtășit de alții, prin alții înțelegîndu-se nu numai adversarii politici, ci și adepții strategiei democratice. Directorul pentru sondajele de opinie publică (e adevărat, al partidului republican) concentra malițios decalajul de fond dintre președinte și anturajul său politic global: oamenii îi plac, dar nu le place ce face el...

Adevărul este că Bill Clinton a intrat în arena principală a SUA aidoma unei ra-

chete. Temperamental și ca metabolism politic, pentru a nu mai vorbi de experiența administrativă, el s-a așezat, de la început, la antipodul lui Bush, laminat la maximum de ani lungi consumați în puncte cheie. Clinton nu a fost nici ambasador într-o țară majoră (China), nici directorul celei mai complexe instituții americane (CIA), nici vicepreședinte într-o perioadă istorică cheie. Mai mult: el a luat căma SUA în clipa când pe plan intern se acumulaseră probleme cu un grad înalt de acuitate social-economică, iar pe plan extern presiunile conturau o stare fără precedent. O moștenire mai complicată nu se putea inventa.

Iată de ce divorțul actual între maniera de abordare a președintelui și idealul (niciodată afins) al unor metodologii tactice pune America în fața unei situații noi. Tensiunile de la vîrf, în mod tradițional preluate de echipa prezidențială, dar și de „sistem”, riscă să se acumuleze intensiv, cu efecte greu de calculat asupra strategiei generale americane. „Cele 100 de zile” fiind un fapt consumat, Casa Albă trebuie să și asume acum o responsabilitate coerentă. Și aceasta cu atît mai mult cu cît aliniamentul tematic puternic marginalizat în timpul ascensiunii la putere a lui Clinton — politica externă — devine, vrînd-nevrînd, prioritatea nr. 1 a administrației. De modul în care acțiunile lui Clinton vor „plăce” mai mult decât ei însuși vom avea, spre exemplu, șanse de pace în Balcani...

RADU BUDEANU ■



„Eximbank trebuie să devină o companie independentă”

Domnul ANNE VAN'T VEER este directorul general al societății de Asigurări a Creditelor din Olanda (N.C.M.), societate care a contribuit cu asistență de specialitate la crearea EXIMBANK, agenția românească de asigurare a creditelor de export. Domnia sa a venit în România cu ocazia seminarului Uniunii de la Berna a companiilor ce asigură creditele de export; cu această ocazie, a acordat revistei FLACĂRA un interviu.

— Domnule Anne van't Veer, ținând cont că NCM a stat la constituirea Eximbank, cum apreciați stadiul actual al relațiilor dintre aceste două companii?

— Este o relație foarte bună. Am întâlnit pe domnul Petre Rareș, actualul președinte al EXIMBANK, acum doi ani jumătate în Olanda și dându-mă la mână am întrebat dacă NCM este pregătită să asiste la constituirea unei agenții de asigurare a creditelor de export în România. Am fost imediat de acord. De atunci am început să transferăm „staff”-ul de la Eximbank cunoștințele și experiența noastră. De

asemenea participăm la anumite riscuri pe care și le ia EXIMBANK. Este foarte adevărat că societatea noastră are proiecte de colaborare cu Norvegia, cu Suedia, cu Statele Unite, iar proiectul de colaborare cu România nu este dintre cele mari. Însă noi înțelegem că pentru țara dvs el reprezintă un lucru foarte important. Eu sper că în viitor această relație să se mențină.

— Eximbank este o companie tânără. Cum apreciați structura ei actuală?

— Lucrurile merg spre bine, dovadă că noi facem afaceri



cu EXIMBANK. Există și probleme care trebuie rezolvate.

— De exemplu...

— EXIMBANK trebuie să înțeleagă că a fi o agenție de asigurare a creditelor de export înseamnă a fi o companie independentă. EXIMBANK este acum companie de asi-

gurări și bancă, ori acestea sunt două activități separate. Trebuie să existe o demarcație clară în responsabilități între partea de asigurare de credite și cea de bancă. Sper că în viitor se va crea această separare. Pe de altă parte, NCM este în Olanda o companie privată; toate acțiunile NCM sunt deținute de bănci sau de societăți de asigurări. Guvernul olandez nu poartă nici măcar o acțiune. În schimb, toate acțiunile EXIMBANK sunt ale Ministerului de Finanțe român. Cât mai curând posibil, EXIMBANK trebuie să vândă mai mult de 50 la sută din acțiunile sale băncilor românești. Astfel, se poate crea o cooperare foarte strânsă în cadrul sistemului bancar. De asemenea, o parte din acțiuni pot fi cumpărate de către societăți din străinătate, cum ar fi NCM, și astfel vor fi cointerestate și aceste societăți.

— Uniunea de la Berna este cea mai importantă organizație mondială a celor care asi-

gură credite pentru export. Credeți că EXIMBANK va putea intra în acest grup foarte select, care ține în mână „frâiele” comerțului internațional?

— În viitor, da. Dar până să fie în stare să fie membru, EXIMBANK trebuie să îndeplinească anumite condiții. E foarte bine că a existat acest contact și că s-a creat această legătură între Uniunea de la Berna și EXIMBANK. Se poate construi, avându-se la bază această relație. Cred că în doi ani România va intra în Uniunea de la Berna...

— Care credeți că este viitoarea etapă a colaborării dintre NCM și EXIMBANK?

— Cooperarea ar putea continua prin intensificarea cursurilor de specializare în domeniile marketing, vânzări, organizare.

ALEXANDRU ARION ■

Limuzine aeriene pentru miliardari

După aproape treizeci de ani de la apariția lui Mystère 20, întreprinderea Dassault Aviation de Mérignac a prezentat în premieră absolută ultima sa creație, Falcon 2000 (sau Cadillac-ul zburător), destinat miliardarilor. Lung de 20 de metri, cu un anvergură ce depășește 19 metri, avionul va putea transporta opt pasageri, ce vor beneficia de un salon, canapele, ar, televiziune. Aparatul are o viteză de 900 km/h și zboară la altitudinea de 12 500 metri, străbătând o distanță de 5 550 de kilometri, grație a două reactoare americane General Electric / Garrett CFE 738, extrem de economice și silențioase. Aseme-

nea predecesoarelor sale din familia Falcon, el a fost realizat, în mod special, pentru piața americană.

Conceput în întregime pe ordinator și construit în cooperare cu firma italiană Alenia, responsabilă de partea din spate a fuselajului, Falcon 2000 transcontinental are până în prezent 15 comenzi ferme, livrabile în 1994 și alte cincizeci de opțiuni. Prețul acestei mașini zburătoare variază între 13 și 16 milioane de dolari. Dacă prețul este discutabil, ceea ce nu se poate contesta este faptul că superbul bireactor este cel mai rasat dintre „Biz Jet”-uri. (E.G.)



Ungaria începe privatizarea liniilor telefonice

În Ungaria se lansează unul dintre cele mai vaste programe de privatizare din Europa de Est. Este vorba despre privatizarea companiei unghareze de telecomunicații (MATAV). Într-o ofertă publicată de această companie de stat și de Ministerul Transporturilor, Comunicațiilor și Distribuției Apei, investitorilor li se oferă un acord de concesiune telefonică precum și 30 de puncte din MATAV, care devine astfel prima companie de telecomunicații de stat din estul Europei care se privatizează.

Consultanți pentru această tranzacție au fost alese firmele NM Rothschild & Sons

Ltd. și Salomon Brothers International.

Oferta, publicată în ziarul maghiar, spune că investitorul sau grupul de investitori care va câștiga, trebuie să stabilească servicii telefonice pentru un milion de subscrieri. De asemenea, ei trebuie să probeze un venit anual rezultat din servicii telefonice (în ultimii doi ani) de minimum 1 miliard de dolari și să fi dezvoltat infrastructura în domeniul telecomunicațiilor în ultimii cinci ani. Un alt criteriu este capacitatea financiară a potențialilor investitori de a prelua cele 30 de puncte din MATAV și de a promova pe viitor și

alte fonduri pentru a susține și alte investiții.

Deja France Telecom s-a arătat interesată în compania maghiară de telecomunicații.

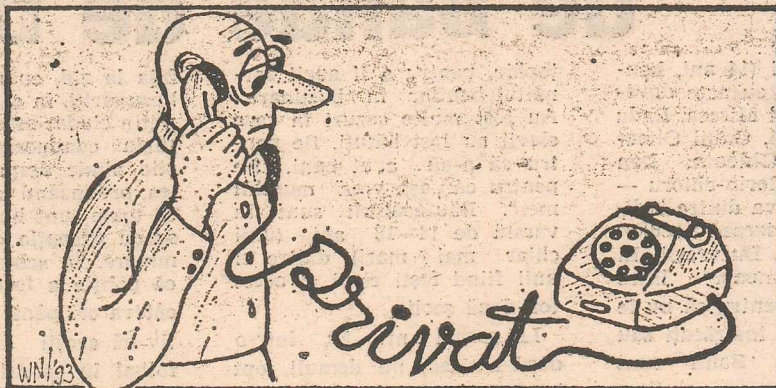
În luna octombrie a anului trecut, domnul Sandor Gyurkovics, secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Telecomunicațiilor și Distribuției Apei a declarat agenției REUTER că statul maghiar

intenționează să rețină partea majoritară din MATAV cel puțin până în 1990.

În același timp, vânzând o mică parte din MATAV, se va putea realiza finanțarea modernizării telecomunicațiilor, lucru care ar putea costa între 1 și 2 miliarde de dolari. Datele din 1991 indicau circa 11 posturi telefonice la 100 de locuitori, mult sub me-

dia Comunității Economice Europene, de aproape 40 de posturi la 100 de locuitori. Pentru ca aceste cifre să fie „ajustate”, până la sfârșitul lui 1993 se vor instala între 1,4 și 1,7 milioane de posturi telefonice.

Adaptare după REUTER de ALEXANDRU ARION ■



Emisarii Regelui Cioabă încearcă să spele cu dolari sângele unui copil ucis

● **Cazul s-a petrecut în comuna
Ileanda, județul Salaj**

Tiganul asasin

În ziua de 22 martie 1993, orele 14,30, în comuna Ileanda, județul Salaj, numitul Gabor Ambrus, de 33 de ani, din comuna Crăciunel, județul Mureș, a condus cu viteză excesivă autoturismul 4-MS-237 și l-a accidentat mortal pe Ciurtea Mihai, care traversa șoseaua pe trecere de pietoni. Și atenție, vă rog — pe trecere de școlari! Însemne care se află la cea 25—30 m de o parte și de alta a șoselei. O distanță apreciabilă și vizibilă de la și până la marșul pietonal. Coliziunea cu trupul firav al lui Mihăiță a fost năpraznică. Copilul a fost efectiv strivit de autoturismul condus bezmetic de un irresponsabil.

Nu vrem să f r t m cu nimic nota. Nu vrem să acuzăm pe nimeni pe nedrept și necermei. Tiganul Gabor Ambrus conducea cu dublul vitezei permise (120). Impactul provocat și viteza excesivă s-au stabilit ulterior, la cercetările topometrice făcute la fața locului. Semnele de întrebare cu privire la cercetarea penală sunt multe. Aflând că dosarul penal zăbovesc o vreme însemnată la Poliția Județului Salaj (serviciile circulație și judiciar), ne-am deplasat la fața locului. Pentru a descoperi adevărul de la sursă. Adică, din spusele martorilor oculari. Și nu din „cercetările” polițienești. Care nu în toate cazurile sunt cele corecte, după cum ne va fi dat să vedem.

Alambicul cercetării penale

Firește că Ambrus Gabor a fost învâțat cum să scape basma curată. Nu în instanță, ci în faza de urmărire

penală. Dacă dosarul pleacă „ajustat” de la poliție, tot l va fi O.K. la procuratură; iar instanța de fond și de recurs, precum și avocatul apărării nici nu contează! De regulă, poliția și procuratura luc ca ză mână în mână. Ca pe vremuri. Nimic nou sub soare. Prin urmare, ajunși la fața locului, am aflat că maiorul ILEA, de la Poliția județeană sălăjană, s-a ocupat de caz. Probabil că în acest context al stabilirii adevărului și nu mai a adevărului, l-i Gabor Ambrus — tigan hătru, cu mustața pe oală, după cum se poate vedea și din colajul foto al poliției —, i-a fost ruse, în cele din urmă, să dea ochii cu părintii în lăcrimă și ai băiatului. De aia și-a trimis „reprezentanții” la fața locului, în Ileanda. Într-o primă fază, absolut explicabilă, au ajutat părinții la înmormântarea băiatului. Orice sentință penală dată într-un atare proces ar fi stabilit, obligatoriu, astfel de cheltuieli de înmormântare. Dar au revenit la Ileanda alți „reprezentanți ai regelui Cioabă”.



Mihăiță alături de părinți și Raluca

Nu s-au prezentat cu nume și prenume. Și nici îndeletnicirile lor nu și le-au spus cu exactitate. Le-au propus profesori împietriți de durere un târg cât se poate de murdar. Să rezolve problema pe „sest”. În „mărci și do'ari”. Tiganii au greșit profund de data asta! Sufletul curat al unui copil nu poate fi plătit nici în mărci și nici în dolari! Iar conștiința unei mame — nici atât! S-a opus categoric, iar soful a susținut-o. Deci, „trocul” imund nu a avut loc.

În momentul în care un polițist „binevoitor” i-a șoptit în ureche profesorului Ciurtea

că: „Tiganul are șanse să scape, cu mulți bani!”, au început primele semne de îndoială. Doamna Virginia s-a înfuriat la culme și a replicat categoric: „Cerem ca legea să-și spună cuvântul. Iar secătura, căreia nici că i-a păsat că a luat un suflet de copil, să simtă povara acelei vieți, pe care a luat-o din vina exclusivă a sa!”. Dreptate avea doamna Virginia Ciurtea. Nu știm ce va spune procuratura. Nici justiția. Deocamdată.

Cercetat, dar de ce în stare de libertate?

Am aflat în urbea sălăjană că tot „emisarii regelui Cioabă” au zăbovit preț de o săptămână la hotelul „Carpați” din Zalău. Faptul că dosarul penal al cauzei nu a fost încă înaintat la procuratură este doar un indiciu, nu și un semn distinctiv al coruptibilului. Ipoteza confuză vehiculată, chiar de către unii dintre polițiști, conform căreia Mihăiță ar fi „fășnit” după mașina albastră a dlui Cornel Lazăr, nu stă defel în picioare. Domnul Lazăr își spăla, pur și simplu, populara mașină. Dânsul afirmă că Mihăiță a fost un copil atât de cuminte, încât era privit de către local-

nici chiar ca un mic bătrânel. A văzut și dânsul accidentul. L-au văzut și vânzătoarele de vizavi. Martorii afirmă că toată vina o poartă numai și numai șoferul bezmetic, începător, care a condus cu o viteză absolut dementă prin localitate. Tiganii din mașină („trupeții” erau patru și cu piranda cinci), se grăbeau, în respectiva zi, să ajungă în Ungaria; iar mai apoi în Austria. N-au ajuns decât până-n Zalău. Paradoxal și incredibil este însă altceva: A. Gabor nu a făcut nici măcar o zi în arestul poliției! Deși se stabilise, la fața locului, că este vinovat! Este cercetat, chiar și în stare de libertate!? De reținut și acest aspect. Ian' să fi făcut un pârhit de român, fără bani, fapta asta! Discutam cu el după gratii. Dar „etnilor” li se permite orice. În numele etniei lor. Oricum, sperăm că factorii competenți — nu neapărat cei implicați în acest caz dramatic — nu se vor lăsa nici ademeniți și nici cumpărați pe niște arginți de pripas, păguboși într-un atare caz dramatic. În fond, Judecata, sperăm, că va fi până la urmă, cea corectă. Cea reală. Cea adevărată. Promitem că vom ține cititorii noștri la curent cu mersul evenimentelor.

DORIN SALAJAN ■

În atenția Inspectoratului General al Poliției

Elevi terorizați și jefuiți de bande de borfași

Anghel Mihai (14 ani, handicapat mintal, cu acte doveditoare), Anghel Mircea, Radu Cristian, Vintilă, Cristi Olteanu, Ghimici, Ghioaca, Dan Grecu, Mutu, Florin-chioru — lată numai câțiva dintre indivizii care terorizează școlile nr. 4 și 58 din București. Ei cer elevilor „amenzi” între 250—1 000 lei, pentru că nu le place cum sunt îmbrăcați sau cum se poartă. „Bani! sunt luați cu amenințarea cuțitului, atât în careul școlii cât și în clase. Elevii sunt puși să

topăie, pentru a fi auzit zornăitul banilor în buzunare! Au fost multe cazuri în care elevii au fost bătuți, fie pentru că n-au avut bani, fie pentru că „așa vrea mușchii mei”. Răufăcătorii sunt în vârstă de 14—18 ani (unii chiar mai mari), dintre ei unii fiind foști elevi ai acestor două școli.

La școala nr. 58, într-o după-amiază, nu demult, opt băieți din clasele VII—VIII, care tocmai ieșiseră de la cursuri, au fost opriți, puși cu

fața la zid, cu mâinile sus și buzunăriți, în careul școlii. Cel puțin ciudat este faptul că actuala conducere a școlii nu știe nimic despre toate acestea, pretinzând că în școala nr. 58 toate sunt bune și frumoase cu excepția câtorva cazuri minore. În schimb, se afirmă că poliția a fost chemată de câteva ori până acum, pe motiv că acești indivizi jucau fotbal în careul școlii și deranjau orele.

Alta este situația la școala nr. 4, aflată în imediata apro-

piere a școlii nr. 58, unde învață fiul comandantului Secției 9 poliție și unde s-au făcut până acum câteva razii de intimidare, unul dintre indivizi (Marian „Nebunul”) fiind arestat. Dar și aici problemele sunt mari și adevărul este că poliția se confruntă, în primul rând, cu lipsa de fermitate a legilor, pentru a stopa acest flagel.

Elevii nu au cui să se plângă de ceea ce li se întâmplă, pentru că toți sunt depășiți de situație: poliția vine și pleacă, profesorii se fac că

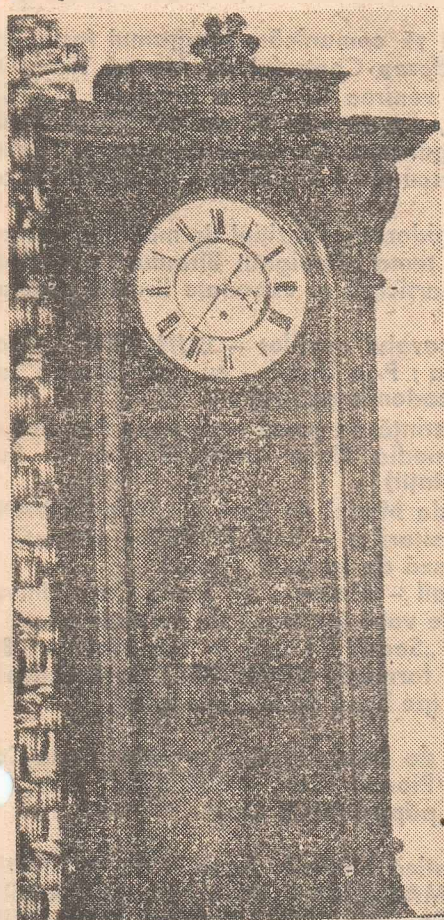
nu văd, iar părinții n-au cum să se ocupe de protecția copiilor. Profesoara de spaniolă Melania Popescu a încercat să împiedice intrarea unui individ în școală, iar acesta, ca răspuns, i-a smuls căciula din cap, aruncând-o cât colo. Un caz mult mai grav s-a petrecut în urmă cu un an, când profesoara Mirela Sandu a fost palmuită de tatăl unui elev, în careul școlii în văzul elevilor. În urmă cu doi ani, un părinte care venise la școală după ce copilul său fusese bătut a primit o lovitură de cuțit, după care agresorul l-a târât pe rănit în secretariatul școlii, unde... a dat telefon la poliție, plângându-se că tatăl elevului i-a rupt haina!!!

Așteptăm, la redacție, răspunsul IGP. Domnilor polițiști, sunteți și dvs. părinți; apărați-i pe copiii buni!

GHEORGHE DAN

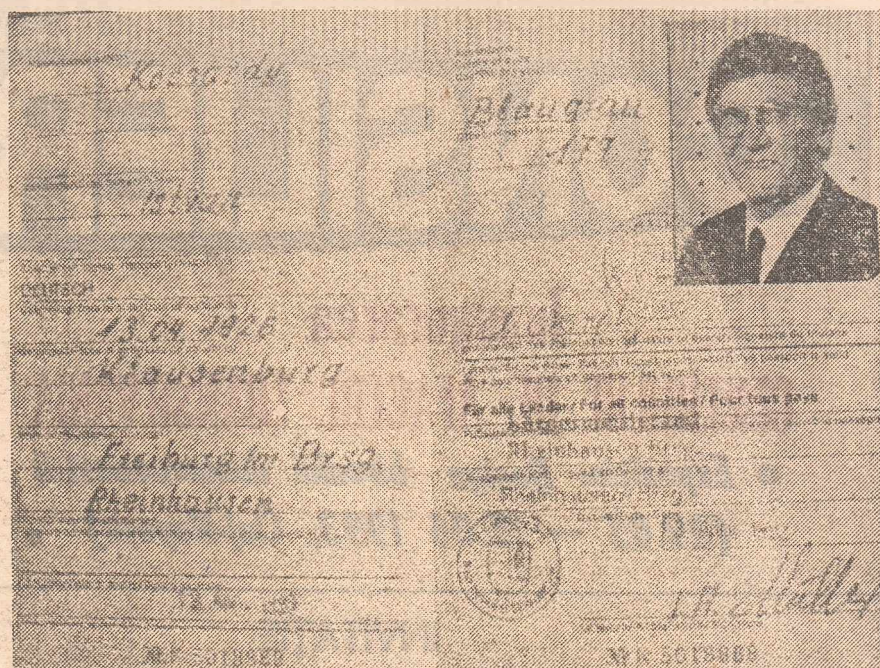
CEASORNICĂRIA AMBULANTĂ A FOST OPRITĂ LA TIMP!

Herr István Kocsardy, născut în 13.04.1926 la Cluj-Napoca, actualmente cu domiciliul în Freiburg, Germania, are patima ceasurilor vechi. La înce-



putul lunii martie a.c., socotind că dacă are o vârstă venerabilă vameșii români îi vor da pace, a venit la trecătoarea Bors cu un microbuz, al cărui pereți erau căptușiți cu cadrane de ceasuri vechi din patrimoniul cultural național. Sunând înăbușit pereții microbuzului, vameșii au descoperit aici o adevărată ceasornicărie ambulantă. Au fost scoase la iveală 58 cadrane de ceasuri de porțelan din patrimoniul, în valoare de 2900 000 lei, 40 cadrane de ceasuri din lemn, tot din patrimoniul în valoare de 1 milion lei, 60 bucăți carcace lemn cu mecanism ceas, din patrimoniul, în valoare de 600 000 lei, 1 cadran sticlă de la ceas de perete, în valoare de 6 000 lei, 7 bucăți ceas perete cu rama de lemn, din patrimoniul, în valoare de 140 000 lei, 1 bucată ceas perete cu pendulă, evaluat la 15 000 lei, 13 bucăți cadrane ceas înrămate, în valoare de 150 000 lei, un tablou (Andreas Hofer) basorelieu fosos (3 000 lei).

Când a fost descoperit bătrânul contrabandist i-a stat inima în loc. Iar limbile ceasurilor au înghețat pe dată...



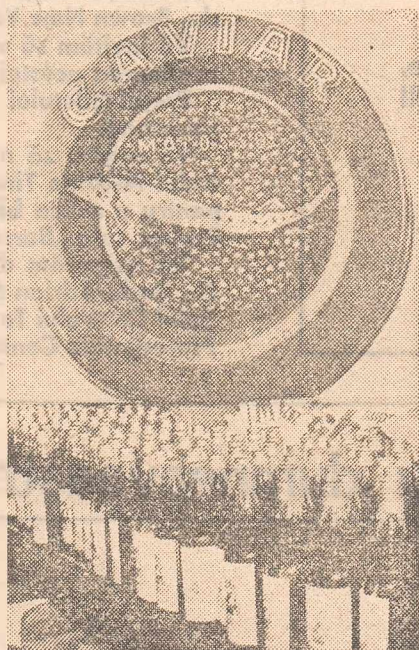
ALTE ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE LA TRECĂTOAREA BORS

PESTE 1 MILION DE FORINȚI LA CENTURĂ!

În noaptea de 3/4 martie a.c., dl. Lajos Balázs din Odorheiu Secuiesc a încercat să scoată din România 230 perechi de ciorapi bumbac în amestec și 12 pivoți de direcție pentru Renault. Marfa a fost dosită în autoturismul Lada KH 9677. Trecându-se la o sumară percheziție corporală, având în vedere cele întâmplătoare, a urmat surpriza cea mare: turistul avea ascunsă la centură suma de peste 1 053 000 forinți! Ca să nu aibă un volum mare, întreaga sumă în forinți era numai în cele mai mari bancnote maghiare; de 1 000 și 5 000 forinți. Întrucât, deși a fost solicitat să declare, potrivit legii vamale, bunurile și valorile ce le are asupra sa, turistul nu le-a declarat, i s-a întocmit proces verbal de contravenție, dispunându-se confiscarea ciorapilor și banilor.

CAVIAR CONTRA DOLAR!

În data de 3 martie a.c., la obșnuitul control asupra unui autobuz rusesc intrat în România pe la Vama Siret, vameșii bihoreni au descoperit în niște ascunzători ingenioase 80 borcane cu icre negre, 4 070 pachete de țigări Marlboro, 304 pachete țigări President, 40 sticle vodcă, 1 oscilograf, 14 truse cu scule, 4 aparate telefon din plastic. Icrele negre n-au mai nimerit în burțile capitaliștilor care să-i răsplătescă cu verzișori pe rușii sătui de rubie. Marfa a fost confiscată întrucât nu a fost declarată pentru valorificare, potrivit legislației în vigoare.



UN PERSAN S-A DAT DREPT ITALIAN!

Intrat în România prin Vama Giurgiu în anul trecut, iranianul Mehmedy Ershadi, născut în 10 mai 1958, a căutat cu înfocare un pașaport al unui occidental, cu ajutorul căruia să o turească spre Vest. A găsit pașaportul unui italian pe nume Nunziata Alessio, născut în 7 noiembrie 1953. Ceva mai bătrân, dar merită încercat! Pentru acest pașaport, a plătit suma de 200 dolari. După ce a desprins din pașaport poza italianului, și-a lipit poza proprie și s-a încumetat spre trecătoarea cea mai greu de străbătut din țară. „Lipitura” nu a mers și „italianul” s-a dat de gol, fiind în realitate un „iraniano vero”. A fost sancționat contravențional, potrivit Legii nr. 56/1992 și a fost predat organelor de cercetare pentru fals și uz de fals.

PAȘCU BALACI

ATENȚIE, CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

● La Asociația Crescătorilor de Albine-Filiala Galați, s-au descoperit citrice (16 kg) deshidratate, maturitate de consum depășită și exemplare depreciate. S-au interzis la comercializare.

● La SC ALUTA S.A. Caracal, magazinele: 1, 2, 3, s-au depistat 5 460 pachete biscuiți „Eugenia” cu termen de valabilitate expirat de o lună de zile și care prezentau

pete de mușgai, ambalaj deteriorat și urme de atac de rozătoare.

● La SC ILARICOM S.R.L. Alexandria s-a oprit vânzarea produsului alune prăjite import Turcia aflat în termenul de valabilitate dar cu gust amar de mușgai.

BRÂNDUȘA NICOLAE

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul „simulative”, aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot „dezvolta” nestingherit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.



Am primit la redacție

„Bordelurile sunt absolut necesare”

Exprimându-mi respectul și admirația pentru curajul de a da publicității și opinii neconformiste, într-o societate dominată de prejudecăți, îndrăznesc să afirm că rezolvarea „problemei sexuale” a băieților de vârstă școlară constituie principala cauză a dramei mamelor.

În Occident, prostituția clandestină este pedepsită de lege (ca și la noi, de altfel), dar acolo există case de toleranță, unde „lucrătoarele” sunt controlate medical, limitându-se astfel proliferarea bolilor venerice și flagelului SIDA, reducându-se totodată numărul complexațiilor, onaniștilor, homosexualilor, violatorilor. Casele de toleranță — acest „rău necesar” — sunt acceptate în majoritatea țărilor civilizate, contribuind la igienizarea morală a acestora și reprezentînd o șansă oferită oricărui tânăr, mai mult sau mai puțin descurcăreț, de a se echilibra sexual și psihic.

Punînd în balanță argumentele pro și contra caselor de toleranță, necesitatea înființării lor devine evidentă și pentru noi, precum a fost și pentru majoritatea țărilor civilizate. Legalizarea depinde, însă, de opțiunea unor onorabili parlamentari, mai mult sau mai puțin... altruști...

CORNELIUS-VICTOR BERCEA
Calea Dumbrăvii, bl. 19 Sibiu

FLACARA CONSILIER ECONOMIC

Inaugurarea CENTRULUI DE AFACERI TRANSILVANIA

- **Expoziție: Design biroului dumneavoastră**
(29.05 — 15.06 1993, Cluj-Napoca)

INVITAȚIE

Avem plăcerea să vă comunicăm că în perioada 29.05—15.06.93, se organizează expoziția cu tema : Design-ul biroului dumneavoastră, la care vă invităm să participați cu exponate.

Deținem un spațiu de 1 500 mp. în b-dul N. Titulescu nr. 4, Cluj-Napoca.

Expoziția se deschide cu prilejul inaugurării Centrului de Afaceri Transilvania și este organizată împreună cu Agenția Română de Dezvoltare, firma Coca Cola și compania Pioneer din Japonia.

Dacă aveți produse pregătite până la data de 25.05.93 vă rugăm să ne contactați sau vizitați la sediu pentru a încheia convenția de colaborare.

Tarifele pe care le practicăm sunt deosebit de joase, respectiv 5 000 lei/mp pentru o perioadă de 2 (două) săptămâni.

La această festivitate vor participa pe lângă firmele interesate reprezentanții presei, televiziunii, ocazie cu care vă puteți face publicitate.

Dorim să vă informăm că la Agenția Română de Dezvoltare, care are sediul în b-dul N. Titulescu nr. 4, vin zilnic investitori străini interesați în cumpărarea aparaturii de birou.

Vă rugăm să aduceți și prospectele de prețuri.

Vă așteptăm cu plăcere,
ORGANIZATORII

Persoane de contact :

- Bodea Gabriela
- Rodica Mocanu
- Mircea Fodoca

tel. : 15 50 00/int. 448, 437
tel./fax : 15 24 66

Dragi prieteni,

Avem plăcerea să vă comunicăm programul festivităților legate de deschiderea Centrului de Afaceri Transilvania, Ziua Copiilor și venirea la Cluj a firmelor „COCA COLA” și „PIONEER”, din data de 30 mai 1993 (duminică).

ora 10,00 — Inaugurarea Centrului de Afaceri Transilvania, B-dul N. Titulescu nr. 4 — participă oficialități și oameni de afaceri.

ora 10,15 — Deschiderea expoziției de mobilier, echipamente și birotică cu tema „Designul Biroului Dvs”. B-dul N. Titulescu nr. 4 — participă cu exponate firmele specializate.

ora 11,00 — Carnavalul copiilor — BUN VENIT „Coca Cola” la Cluj-Napoca ; P-ța Unirii — cu participarea Teatrului de păpuși și Academia de Artă

ora 17,00 — Conferință de presă — Agenția Română de Dezvoltare și mass media, Casa Universitarilor — Sala Club (pe bază de invitații)

ora 18,00 — Parada Modei de Vară — „TRANSYVANIA STYL”, Casa Universitarilor — Sala FOYER — prezintă 10 case de modă (pe bază de invitații — bilet)

ora 19,00 — Cocktail — Moment de jazz ; Casa Universitarilor — Grădina de vară (pe bază de invitație bilet).

ora 20,00 — Balul „Seară de mai în carnaval” — Buvenit „PIONEER”, cu formația COMPACT ; Casa Universitarilor — Sala FOYER (pe bază de invitație bilet).

ORGANIZATORI :

Agenția Română de Dezvoltare, Leventis Coca-Cola

Oradea; Mikotronic/Pioneer Cluj, Publicațiile FLAC/

București; Teatrul de păpuși PUCK Cluj

Colaborează :

Centrul de Informatică Minieră; Agenția de publicitate „VITRINA”, VALMI, MAESTRO, COMIMPEX, DACIA-FELI, SALTO, URSUS, CASA UNIVERSITARILOR „MESAGERUL TRANSILVAN”, Academia de arte vizuale „Ion Andreescu”, Centrul Cultural Francez — Cluj, PRODVINALCO S.A., INTERVALCO Baia Mare, CRIS, Beloan, Rex Conda, Anacord, Brown New York, Fundația Sörös.

Vă invităm să vă numărați printre colaboratorii noștri la realizarea acestei zile deosebite.

Prețul biletului la spectacol este de 10.000 lei pentru persoane.

Vă rugăm să ne contactați la sediul din Cluj-Napoca B-dul Nicolae Titulescu nr. 4, telefon : 155000/int. 436, 448 pentru a ridica biletele (Dna Ana Mihuț, sau Da. Gabriel Bodea, sala „Bursei Transilvane” — etaj I).

Vă asigurăm de întreaga noastră considerație,
Dr. Radu-Adrian Mleşniță
Șeful Centrului Teritorial Cluj
Președintele Centrului de Afaceri Transilvania

Piața valutară

Dansul cifrelor de mai

Nu mai sunt subvenții. Dacă până acum prețurile au fost numai liberalizate, de la întâi mai ele au devenit de-a dreptul libere. Descătușată, piața fierbe ; și piața valutară, evident. Cine știe unde se va duce leul nostru cel de toate zilele ?

Lumea vorbește. Unii spun că vom cumpăra dolarul cu 1 000 de lei, alții, mai „optimiști”, avansează scoruri și mai mari. Foarte puțini mai cred într-o rată de schimb exprimată numai prin trei cifre.

Să vedem care ar putea fi efectele acestei noi devalorizări masive a monedei — presimțită de toată lumea — și în ce fel ar putea fi ele contracarate de bietul om aflat pururea sub vremi și nu deasupra lor. Păi, suma efectelor respective poate fi exprimată prin numai două vorbe : creșterea prețurilor. Am auzit atât de des vorbele astea, încât adevărul pe care îl poartă a devenit banal. Și soluția de rezolvare este un loc comun : creșterea salariilor. Adevărata problemă în toată tevatura asta rezidă în faptul că nimeni nu întrevede capătul drumului. Când și unde se va opri competiția dintre prețuri și salarii ? De trei ani încoace aleargă unele după altele pe un traseu în spirală, care pare fără de sfârșit : și nu numai că pare, dar chiar nu are. Și atunci ?

Atunci statul trebuie să înțeleagă un lucru elementar : a-nume că a venit vremea să renunțe la rolul de agent activ în cadrul procesului economic, rezervându-și-l doar pe cel de garant al libertății economice. Altfel, dansul cifrelor va continua, amenințând să se transforme într-un joc fără sens. Cred că nimeni n-a văzut ieșind ceva dintr-o logică absurdă.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Pentru dumneavoastră

S-a redeschis GEPA

- **Arată... un pic mai bine!**

Sâmbătă, 15 mai, într-o ambianță „mustind” de strălucire, modernitate și notă de „mare stil” a fost inaugurată GEPA „MARE”. Construcția „oțel și sticlă” dublând suprafața comercială a fostului magazin s-a realizat după un proiect al CARPATPROIECT, la standarde occidentale de concepție și finisare.

Pe oglinda pardoselei au pășit la inaugurare oficialități, cu sau fără aporturi la realizarea acestui mic edificiu comercial, și dintre primii aminti pe domnii Crin Halaicu și Flor Pomponiu, precum și apropiați de-ai d-lui George Pădure, reprezentanți ai mass-media.

Profilul magazinului a rămas în principal electrocasnic, tinzând să acopere și alte necesități dintr-o gospodărie, prin raioanele de aparate electronice, menaj, drogherie, papetărie etc.

Într-o asemenea varietate, o singură trăsătură rămâne comună : calitatea cu totul specială a produselor și numele mari ale producătorilor. Vom menționa doar raionul foto, cu capetele de serie CANON EOS 1000, prima oară în România, de altfel apărut în ediția de primăvară a catalogelor de specialitate, apoi MINOLTA și NIKON, dar și aparate pentru amatori, tot

mărci de prestigiu. Se distinge prin design și finisaj raionul de mic mobilier, realizat din metal și sticlă, marca HAKU.

Vă mai recomandăm „comparații” exponatele raionul de veselă și tacâmur de lux, de la cel de ustensile de bucătărie, mărci PEDRINI, BEKA și REIHE iar amatorilor de HI-FI, raionul audio-video, unde afară de firmele „casei” Tensai și Sontec — găsiți Akai, Pioneer, Grundig Sanyo. Și ca să vă fie „un pic mai bine”, raionul de ge Samsonite, într-o varietate de modele și gabarite, vă teaptă numai la GEPA.

CENTRUL DE AFACERI TRANSILVANIA - C.A.T.

OFERTE:

PRODUSE ALIMENTARE

1. Pulpe de pui, import SUA, cantitate de nu mai puțin de 2 000 mii pe comandă, livrare de 15 zile de la data confirmării L/C preț de 959 USD/MI CIF (free out port), această marfă este însoțită de certificate de calitate.

2. Portocale, sortiment Valencia, import Grecia, CIA, calibru 9—12, ambalate în lăzi de carton de 20 Kg, preț de 320 lei/kg franco Iași, AU U%, plata se va face la ridicarea mărfii.

3. Sucuri GO GO (Kiwi, cola, etc.), preț 599 lei/sticlă de 1,0 l, franco depozit furnizor.

MĂRFURI INDUSTRIALE ȘI BUNURI DE LARG CONSUM

1. Fermoare plastic, lungimi de 35—80 cm, cantitate de 30 000 buc/lună, culori: negru, bleumarin, destinație: treninguri, jachete, corturi.

2. Frânghie relon, diam. 8—40 mm, preț de 2 900 lei/kg sau 4,50 USD/kg.

3. Frânghie cânepă, diam. 8—40 mm, preț de 1 650 lei/kg sau 2,40 USD/kg.

4. Parâme relon, diam. — 50, 65, 75, 90 mm, preț de 2 900 lei/kg sau 4,50 USD/kg.

5. Lumânări simple și ornamentate, preț de 1 100 lei/kg sau 1,50 USD/kg FOT.

6. Saci pentru ciment tip valvă lipiți 50×70×10 cm din: 6 foi de hârtie Clupek 70 g/mp — 270 USD/1 000 buc. și 4 foi de hârtie Clupek Bug/mp — 210 USD/1 000 buc., cantitate de min. 1 000 000 buc/lună, acreditiv irevocabil confirmat transferabil, franco depozit furnizor.

7. Ciorapi damă, import Italia, culori: negru, bej, gri, mărimi de 1/2 și 3/4, preț importator de 350 lei/perechea, preț de vânzare de 345 lei/perechea, în stoc 80 000 perechi, franco depozit furnizor.

8. Cabane din lemn — 140 USD/mp

- Bancheta — 40 USD/buc
- Set grădină — 142 USD/buc
- Ansamblu „Kitchen” — 72 USD/buc
- Raft rășinoase — 16 USD/buc

Modelele și dimensiunile se vor arăta la cerere, la sediul Bursei.

9. Aparatură dentară

● Aparatură folosită, în stare de bună funcționare:

- Aparatură dentare tip stativ SIEMENS, KAVO sau RITIER, 980 USD/buc, 8—10 buc.
- Aparatură dentare tip IDEM PN 3, 140 USD/buc, 5 buc.
- Aparatură dentare tip SIEMENS, SIROFLEX, 2 700 USD/buc, 7—8 buc.
- Aparatură dentare tip IDEM ELLISE 4 300 USD/buc, 4 buc.

● Aparatură nouă originală:

- Aparatură dentară tip MARUS 12 000 USD/buc, 1 buc.
- Aparatură dentară tip MARUS, 18 000 USD/buc, 1 buc.

Toate prețurile sunt CIF București, pentru aparatură oferită se garantează buna funcționare și la cerere se poate asigura — contra cost — asistență tehnică la instalare și punere în funcțiune. La cerere, se oferă materiale dentare, precum și instrumente dentare (freze etc.) și medicamente sau instrumente chirurgicale.

10. Audio-casete Levis, 140 000 buc, 0,22 USD/buc, FOB Viena, v.o. 60 zile.

11. Video-casete Billige (180 min.), 80 000 buc., 1,23 USD/buc., FOB Viena, v.o. 60 zile.

12. Video-casete Billige (195 min.), 80 000 buc., 1,35 USD/buc., FOB Viena, v.o. 60 zile.

13. Azotat de amoniu, origine CSI, cu compoziție chimică: azot — min. 34,4% granule între 1—4 mm — 0,95%, cantitate de 20 000 MT, preț de 90 USD/MT,

FOB Marea Neagră, ambalaj în saci dubli de 50 kg.

14. Anhidridă italică, origine România, cantitate de 100 MT/lună, preț de 396 USD/MT, FOT.

14. Anhidridă italică, origine România, cantitate de MT/lună, preț de 556 USD/MT, FOT.

16. Celuloză, origine România, cantitate de 30 000 MT, preț de 130 USD/MT, FOB Constanța sau port dunărean.

17. Alcool etilic, cantitate de 500 000 litri, cantitate îmbunătățită cu 96,35 la vol., la origine stă procesul de fermentație a grâului, incolor, inodor, fără gust, cu caracteristici chimice: aldehide — 4 mg/l, alcool rafinat — 4 mg/l, eteri — 17 mg/l, acizi liberi — 7,47 mg/l, metanol — 0,05 PCT, preț de 0,75 USD/l, FOB Reni (sector ucrainean al Dunării).

18. Gasoline 96 rom, cantitate de 30 000 tone, preț de 227 USD/tona franco frontiera română, lista cu caracteristici tehnice se află la sediul CAT.

19. Cupru electrolitic 99,9%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor lunar (la cerere), preț 2 100 USD/tona, CIF orice destinație Europa, transport inclus în preț.

20. Wolfram 99,99%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor lunar (la cerere), preț de 15 400 USD/tona, FOB orice punct de frontieră CSI.

21. Molibden 99,99%, origine CSI, cantitate de ordinul tonelor (la cerere), preț de 13 400 USD/tona, FOB orice punct de frontieră CSI.

22. Mercur extrapur 99,99999%, origine CSI, cantitate de 500 kg, livrare în fiole de cuarț (0,350—0,380 kg), ambalat sub vid, preț de 880 USD/kg, FOB orice punct de frontieră CSI.

23. Motorină, origine Nigeria, cantitate minimă de 15 000 tone, preț de 195 USD/tona (=0,139 USD/l), CIF Galați sau Constanța.

24. PVC, preț de 518 USD/tona, preț la furnizor.

25. Oțel inox, origine CSI, în țol, cantitate de 240 tone, preț de 1 950 USD/tona, FOB orice punct de frontieră CSI.

26. Oțel beton, import CSI 35 PC GOST 578-82 (striat), cantitate de 20 000 tone, dimensiuni de la diam. 6 mm la 35 mm cu compoziție chimică: 0—0,2% și —0,72 Mn—1,01%, S—0,026%, P—0,015%, Ca—0,04%, Ni—0,05%, Cu—0,05% preț de 235 USD/tona, FOB Novorosiisk (Marea Neagră).

27. Oțel beton de tip: — GOST 5781/82, A III 35 GS (P 60) import USSR — TU 14-2-1049/92, A III GS (P 60), import Ucraina.

Lungimea este de 4—8 metri, diametrul de 14, 16, 18 mm, cantitate de 7 000—9 000 m tone (USSR) și 5 000 tone/lună (Ucraina), livrare la Novorosiisk (Rusia) și Ismail (Ucraina), preț de 225 USD/mtona, FOB Novorosiisk și franco Port Ismail, plata cu L/C irevocabilă.

28. Ciment Portland de mai multe sortimente, import CSI, livrare în vrac sau în saci, cantitate de 10 000 tone/lună/sortiment, preț de 32—35 USD/tona, FOB Ismail sau Novorosiisk.

29. Uree, N (nitrogen) — 46,3% min., umiditate 0,5% max., biuret — 1,0% max., granule albe 1—3 mm — 92% min., ambalată în saci de 50 kg, rata de 1 200 ML pe 24 ore, preț de 108 USD/MI FOB VARNA ISTOC, plata cu scrisoare de credit.

30. Uree standard, origine România, biuret — 1% max., cantitate de 1 000 MI/lună, preț de 127 USD/MT, FOB Constanța, ambalată în saci dubli de 50 kg.

31. Sare extrafină

- măcinată-iodată — pungi 1 kg — 94 USD/To
- saci 50 kg — 74 USD/To
- neiodată — pungi — 1 kg — 92 USD/To
- saci 50 kg — 77 USD/To

32. Sare fină măcinată

- iodată — pungi 1 kg — 90 USD/To
- saci 30 kg — 74 USD/To
- neiodată — pungi 1 kg — 88 USD/To
- saci 50 kg — 72 USD/To

33. Sare grunjoasă

- 0—4 mm pentru drumuri — NaCl — 95% min. vrac 32 USD/To
- saci 90,5% — min. vrac 27 USD/To
- 0—2 mm — alimentară — vrac 42 USD/To

● — saci 50 kg — 62 USD/To

34. Sare industrială — 0—15 mm

- vrac — 37 USD/To
- saci 50 kg — 50 USD/To

35. Sare bulgări

- 0—50 kg/buc — 37 USD/To vrac
- 1—5 kg/buc — 47 USD/To — vrac

CERBEANU FLACĂRA 14 5

36. Sare extrafină prin evaporare

- iodată — pungi 1 kg, 139 USD/To; saci 50 kg — 114 USD/To
- neiodată — pungi 1 kg — 137 USD/To
- saci 50 kg — 112 USD/To

Aceste prețuri se aplică în condiții de livrare DAT.

37. Sodă caustică solidă

- cantitate — 1 000—2 000 tona lunar
- ambalaj — butelie de tablă 400 kg

Caracteristici: NaOH — 96% min, NaCl — 4,8% max, Fe₂O₃ — 0,003% max, Na₂CO₃ — 2% max. Preț — 321 USD/To — FOB sau DAT.

38. Sodă caustică fulgi (palete) — cantitate 1 000—1 500 To/lunar, ambalaj — saci polietilenă reambalată în polipropilenă 50 kg.

Caracteristici — NaOH — 95% min, NaCl — 1,8% max, Na₂CO₃ — 2% max, Fe₂O₃ — 0,03% max. Preț — 331 USD/To — FOB sau DAT.

39. Sodă calcinată ușoară — cantitate 1 000—2 000 To/lunar, ambalaj — saci hârtie multipli 50 kg.

Caracteristici — NaCO₃ — 98,5% min, NaCl — 1% max, Fe₂O₃ — 0,006% max, substanțe insolubile în apă — 0,15% max, densitate — 0,4—0,6 kg/cm³. Condiții plată — acreditiv sau cash.

OFERTE DE AFACERI

1. Fermă pentru creșterea bovinelor (1 000 capete) la 8 km de postul Giurgiu, o suprafață de 6 ha teren arabil, acces asfaltat, preț de 80 000 USD sau 70 000 000 lei. În acest preț, în afară de fermă, se oferă și un apartament de 2 camere, în orașul Giurgiu.

CERERI:

CERERE DE PRODUSE

1. Cărbune, făină grâu.
2. Fructe congelate (căpșuni).
3. Tărâțe grâu (grâu, porumb, orz, secară, etc.).
4. Zahăr.
5. Fructe uscate de pădure.
6. Vișine în alcool.
7. Sămânță floarea soarelui mică, neagră, uscată.
8. Țigări (Monte Carlo, L&M, Marlboro).
9. Tablă laminată din oțel, zincată.
10. Alcool, concentrație 96 gr (cisternă).
11. Sticlă armată (indiferent de culoare) dimensiuni de 3—4—6 mm grosime de 1800×2200 suprafața.
12. Granit cu suprafață șlefuită.
13. Contoare gaz import, 40 000 buc.
14. Fier vechi 20 tone/tranșă.
15. Cupru din cabluri uzate 20 tone/tranșă.
16. Bare de oțel întărite cont GOST 5/8/82 A 3 Ge 25 cu următoarea compoziție chimică: C—0,17 — 0,25%, Mn — 0,78—1,20%, Si — 0,60—0,90%, Or—U, 3%, Ni 0,3%, S — 0,04%, P — 0,04%.
17. Bare cu secțiune pătrată 60×60×9000 mm sau 90×90×9000 mm.
18. Vergea de oțel pentru sârmă sau cuie diam. 6,5 mm.

Celor interesați în achiziția și/sau desfacerea acestor mărfuri, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. le stă la dispoziție pentru relații și servicii efective.

Fax: 312 82 89,

TELEFOANE: 617 47 63, 617 59 69 int. 21

(dl. Aristică Văduva).

Din istoria miniautomobilului

Automobilul foarte mic — miniautomobilul — nu este o noutate în materie, consemnând multe încercări, mai mult sau mai puțin reușite, ale unor constructori, de a produce automobile cu un consum foarte redus, dar bine studiate sub aspect ergonomic (al echipării interioare). Producția acestora a cunoscut fluctuații mari, uneori o cerere mare, alteori o cerere redusă din cauza concurenței automobilelor mai „mari”: Trabant, Fiat 850!

Primul miniautomobil acceptabil pentru două locuri a fost realizat în Turingia de **Hugo Ruppe**, fabricant de utilaje. Era echipat cu un motor în doi cilindri în V, de 700 cmc (răciți cu aer), cu o transmisie în două trepte și tracțiune spate prin ax cardanic. Prospectul promitea o viteză de 50 km/h și livrarea în preț de catalog al unui capote și lanterne. Între 1908—1911, uzinele Brenabor din Brandenburg au comercializat un automobil popular derivat dintr-un model militar, reducându-i numărul de roți de la 4 la 3. Noul model **Brenaborette**, cu un motor Fafnir de 450 cmc, cu transmisie în două trepte, pe un șasiu din tablă presată, cu o greutate de 275 kg, permitea o viteză de 35 km/h.

În 1907, fabrica **Laurin — Klement** (Skoda de mai târziu) producea un automobil de calitate cu motor de doi cilindri, 4 timpi, cu o viteză de 50 km/h.

După primul război mondial, în perioada crizelor economice din țările puternic

industrializate, apare iar o cerere de automobile foarte mici. Constructorul de avioane **Brade** realizează o „covață” cu o distanță între roți de 1,00 m și între axe de 2,95 m, cu un motor în doi timpi, răciți cu aer, care permitea o viteză de 75 km/h! Modelul a avut succes comercial între 1921—1930.

Hanomag a fost o marcă populară chiar și la noi în țară în perioada 1924—1926. Modelul său mic, poreclit „chifla”, era echipat cu un motor, cu un cilindru, de 500 cmc, în patru timpi, răciți cu aer, cu un consum de circa 4 l/100 km, și cu un habitacul comod pentru două persoane. Inginerii berlinezi **Schwenke** și **Stiefencron** aveau deja experiența proiectării tracțiunii pe față în epoca anilor '20. În 1928, ei au construit un prototip de 3 locuri, cu un motor de 2 cilindri opuși, tracțiune față, cu o transmisie în două trepte, din care una multiplicată, cu o distanță între axe de 2,25 m și o greutate de 450 kg, care antrena automobilul la o viteză de 100 km/h. Acest proiect a stat la baza **DKW** de mai târziu.

Hawa a fost un automobil cu două locuri în tandem, lung de 2,26 m, larg de 1,14 m, în greutate de 470 kg. Interesantă este însă partea mecanică, bazată pe un motor electric alimentat de o baterie cu 20 de elemente, amplasat la spate. Cu o viteză maximă de 22 km/h, vehiculul putea urca pante de 7°.

Salonul automobilului din Berlin, în anul 1933, reflecta

urmările marii crize economice prin numeroase miniautomobile prezentate pe podiumuri: modele pe trei roți (Framo, Goliath, DKW) și modele pe patru roți (Standard și Hansa). Unul din cele mai interesante modele, **Standard Superior**, cu motor la spate, și-a continuat producția până în 1949, cu o variantă motor față, tracțiune față, motor doi cilindri, doi timpi, de 600 cmc.

După al doilea război mondial, sporește din nou cererea de miniautomobile. Cel mai mare succes l-a înregistrat **Isetta**, produs în Italia: două locuri, patru roți, motor monocilindru în 4 timpi, de 250 cmc, cu tracțiune spate, fără diferențiale, cu roți apropiate, la 50 cm. la spate, la față 120 cm, greutatea de 330 kg. Accesul se realiza printr-o singură ușă, prevăzută în față. **Fuidamobil** era un model produs de constructorul de avioane **Heinkel**, cu două locuri, 3 roți, în lungime de 2,97 m, care la interior putea fi amenajat cu un pat. **Heinkel** a mai produs un model asemănător cu **Isetta** cu 3 roți și 2 locuri. **Messerschmitt** a încercat un „scooter” cu cabină, cu două locuri, în tandem, cu motor de 200 cmc, capotă rabatabilă pentru acces interior, 238 kg, viteză 87 km/h, consum 4,3 l/100 km. **Dornier**, alt constructor de avioane, încerca lansarea modelului **Dornier Delta**, cu două banchete tandem opus (spate în spate), ceea ce nu a plăcut publicului. Modelul s-a produs ulterior sub numele de **Zündapp Janus**.

De fapt, un automobil mini este mai mult o problemă de studiu de habitacul, astfel că în 1972 un veritabil carosier, **Ghia**, reia problema și expune un prototip al unui posibil automobil de viitor, analog „scooterului” **Messerschmitt**, dar cu o grafică modernă, foarte bine elaborată, însă la un preț de cost destul de ridicat.

În perioada „petrolului ieftin”, interesul pentru miniautomobile a scăzut constant, deși mulți cercetători serioși au emis ipoteza unui miniautomobil de viitor, capabil să descongeseze artele urbane aglomerate.

Constructorul **Fichtel Sachs** a studiat 10 ani, pentru a pune la punct un grup motor-propulsor compact, denumit **Sachs SC 50** — monocilindru în doi timpi, de 50 cmc, cu un raport de compresie 9,8:1,40 CP, la o turație de 5800 rot/min., cu o transmisie automată cu variator prin curea, utilizând continuu în mod judicios motorul.

Constructorul francez **Jean neaut** a realizat modelul **Microcar**, echipat cu acest motor **Sachs SC 50**. Succesul este promițător. În 1984, în Franța, la 400 de automobile exista un miniautomobil și se estimează o cerere de 20.000 de automobile mici pe an. Miniautomobilele au fost testate și pe circuitul **Le Mans**, în cursa de 7 zile neîntreruptă cu motorul în plină sarcină, acoperind 6687 km, cu o medie superioară vitezei de 40 km/h. Acest parcurs este echivalentul unei durate de exploatare de 2—4 ani!

Firma **Automobil Technik Walther** din Germania a preluat sub licență fabricația modelului **Jeanneaut**, sub numele **Micro Charly Super**. Să sperăm că și în viitorul apropiat, mai ales că în acest sfârșit de secol și de mileniu producția de automobile a crescut foarte mult, aceste miniautomobile vor fi cerute din ce în ce mai mult pe piețele de desfacere, stimulând cercetătorii la perfecționarea unei tehnologii de vârf.

ADRIAN BRUTARU

Texaco Interaco Racing Cup

Pe data de 1 Mai 1993, sub organizarea - FRAK TEXACO BELGIUM S.A., INTERACO S.R.L. și AEROCUBUL ROMÂNIEI, a avut loc ediția a doua a concursului automobilistic **TEXACO INTERACO RACING CUP**. Competiția s-a desfășurat pe Aerodromul **GHEORGHE BĂNCIULESCU** din localitatea Strejnic (lângă Ploiești). Printre sponsori s-au numărat și firmele **COLEUS**, **COCA COLA**, **CONPET S.A.** etc. Concursul a fost destinat piloților profesioniști, titulari de licențe **FRAK** pentru automobilism, valabile pentru anul 1993. Au fost admise autoturisme de grupa N, A, și H omologate de **FISA** (Federația Internațională a Sporturilor Automobilistice), acestea fiind obligatoriu prevăzute cu mijloace de securitate admise în Codul Sportiv Internațional, ediția 1993.

Caracteristici ale traseului:

- suprafața pistei: pământ cu iarbă
- diferență de nivel: 1,2 m
- viraje la stânga: 10
- viraje la dreapta: 10
- lărgimea maximă: 16 m
- lărgimea minimă: 4 m

S-au acordat premii în bani după cum urmează:

Locul 1 250 000 lei, locul 2 150 000 lei, locul 3 100 000 lei, locul 4 50 000 lei, locul 5 30 000 lei. Fiecare din cei 20 de piloți finaliști a primit câte o primă de start în valoare de 25 000 lei.

CLASAMENT:

- 1 — **BALINT LUDOVIC** — DACIA 1325 — AUTOMOBILE DACIA S.A.
- 2 — **AUR CONSTANTIN** — DACIA 1400 — AUTOMOBILE DACIA S.A.
- 3 — **MALAUT IONEL** — RENAULT 5 GT TURBO — MACH 1 RACING
- 4 — **MĂCĂNEAȘA CRISTI** — DACIA 1325 — AUTOMOBILE DACIA S.A.
- 5 — **IONESCU CRISTEA HORATIU** — ALFA ROMEO 33 — PRIVAT

Campionatul Național de raliuri

● Obținerea licenței de automobilism

A început **Campionatul Național de Automobilism** destinat începătorilor. Acesta se va desfășura pe etape zonale urmând ca, la sfârșit, primii 10 clasati din fiecare etapă să participe la etapa finală care va avea loc la Sibiu, unde se vor acorda premii în valoare de 6 000 DM.

Autovehicule admise: orice tip de autoturism (categoria B) care utilizează uleiuri **CASTROL**.

Concurenți admiși: Pilot — orice persoană fizică titulară a carnetului de conducere categoria B cu o vechime de minimum 1 an. Navigator — orice persoană fizică având vârsta minimă de 18 ani. Taxa de înscriere este de aproximativ 4 000 lei. La fiecare etapă se vor acorda premii în valoare de 250 000—450 000 lei. Toate competițiile sunt organizate și sponsorizate de firma **CASTROL**.

CALENDAR COMPETIȚIONAL

Etapa zonală:

- 1 — Pitești, 8 mai, organizator **QUATTRO SRL**
- 2 — Iași, 12 iunie, organizator **INFOTEC SRL** Iași
- 3 — Timișoara, 17 iulie, organizator **RALLY CLUB** Timișoara
- 4 — Alba Iulia, 14 august, organizator filiala **ACR Alba** și **VIGRAEFF** Brașov
- 5 — Brașov, 28 august, organizator **VIGRAEFF** Brașov
- 6 — Constanța, 4 septembrie, organizator **HOBBY** București
- 7 — Craiova, 25 septembrie, organizator **Alexandru M.G.** Craiova

Etapa finală: SIBIU, 30 octombrie

Informații suplimentare se pot obține de la filialele județene **ACR** sau de la **FRAK BUCUREȘTI**, tel. 6180311 sau 6183752 (dl. **OLARU**)

Volanul negru

Alcoolul ucide

Numărul accidentelor de circulație se menține la o cotă ridicată. Astfel, cele mai multe accidente, au loc în București, pe raza județelor Prahova, Timiș, Constanța, Bacău, Dolj și Brașov.

Un caz extrem de grav, în care accidentul a fost produs din cauza consumului de băuturi alcoolice, vitezei excesive și neatenției la volan: **Ioan Nagy**, 34 de ani, cetățean român cu domiciliul actual în Olanda, după ce și-a vizitat prietenii, unde a băut serios, s-a suit la volan, împreună cu una dintre cunoștințele sale (ulterior s-a stabilit că avea o alcoolemie de

1,20 grame la mie și circula, noaptea, cu 100 km/h). Conșecința — a lovit frontal o căruță, în care se aflau **Barabaș Iuliu-Stefan**, de 70 de ani și vecinul său **Simona Mihai**, de 61 de ani, din Carci. Aceștia se întorceau de la moară, cu căruța plină cu saci de făină, fără să aprindă felinarul obligatoriu pentru orice căruță care circula pe timp de noapte. Întâlnirea cu bolidul alcoolizat le-a fost fatală: amândoi au decedat pe loc, iar șoferul și pasagerul aflat alături de el au fost grav răniți.

RALUCA VRABIE



Gheorghe Hagi



GHEORGHE HAGI, al doilea mare fotbalist al ultimului sfert de secol (după **Dobrin**), este proprietarul unui autoturism japonez, un **MITSUBISHI**. Are culoarea bordo, se află într-o stare tehnică „excepțională” și este fabricat în, citez: „Nu știu sigur ce an, dar e nou. Permisul de conducere l-am obținut imediat ce am implinit vârsta de 18 ani. Am ținut neapărat să mă pregătesc foarte bine, pentru că șofatul nu e un lucru de neglijat, și pentru faptul că în astfel de cazuri nu îmi place să risc. Când am dat examenul nu m-a ajutat nimeni, deoarece la ora aceea eram un necunoscut”. De multe ori, **Gică Hagi** a fost „controlat” și chiar șicanat de milițieni. „Imediat după ce am văzut la TV finala C.M. din Spania '82, povestește el, am ieșit cu mașina. Am fost oprit de milițieni, controlat, supracontrolat și chiar am fost invitat să suflu în „bășică”. Unul dintre ei își freca mâinile și zicea că e rost de băut. Zâmbeam, pentru că știam că sunt în regulă. Totuși, am primit „o mică” amendă, pentru un stop puțin defect”. **Lui Hagi** îi plăc mașinile, dar nu-i place să se ocupe și de partea de mecanică și de întreținerea lor. Mașina pe care, citez, „o respectă” cel mai mult este **Mercedes-ul**, pentru că „are de toate și e o mașină elegantă”. Întrebat dacă a dormit vreodată în mașină, **Gică Hagi** răspunde: „Nu, pentru că tot timpul am avut casă. Stilul meu de a conduce este așa cum sunt eu: prevăzător, serios, calculat. Îmi place să conduc și cu viteză mai mare, asta în Spania și acum în Italia, unde șoselele sunt mai bune. Totdeauna când am plecat la drum am știut ce am de făcut și drumul pe care am să merg. Așa sunt în viață, dar și la volan”. În final, **Gică Hagi** zâmbește: „Mașina, ca și femeia, trebuie întotdeauna prețuită în viață”.

GHEORGHE BARBU
Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un

alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI:
SLOBOZIA

Dl. dr. Gheorghe Savu, prefectul județului Ialomița:

„Suntem hotărâți să nu mai continuăm sclavia agriculturii cu sapa și cu plugul de lemn!”

— Domnule prefect, recent ați efectuat o vizită în Israel. Cu ce scop și cu ce rezultate?

— Am făcut parte dintr-o delegație condusă de ministrul agriculturii, dl. Oancea, dar eu am fost invitat de o firmă particulară. Doream mai de mult să văd realizările din această țară, în special în domeniul agriculturii, despre care auzisem vorbindu-se ca și despre miracolul japonez. Vizita a durat cinci zile, extrem de obositoare, dar prin ceea ce am văzut nu am mai avut timp să simt oboseala! O formă de organizare a exploatarei pământului care m-a impresionat este moșavul. Aceasta reprezintă un fel de asocierie liberă a unor cetățeni care au concesiune pământului de la statul israelian. O formă de organizare plauzibilă și care ar putea fi oferită drept exemplu și proprietarilor ialomițeni de pământ. Iarși am fost uimit când am văzut cum o familie formată din trei membri se ocupă de îngrijirea și creșterea a 400 de vaci. O vacă poate să nu vadă iarbă verde un an, pentru că primește o rație zilnică de 48—50 kg de furaj unic, special, din care nu lipsește absolut nici un element nutritiv. M-a impresionat totala libertate a oamenilor de a gândi și de a acționa, de a hotărâ. În ceea ce privește rezultatele foarte bune pe care doresc să le obțină! Nu mai vorbesc de sofisticatele sisteme computerizate, de urmărirea proceselor de producție în acest domeniu!

— În afară de impresii, ați venit și cu proiecte de parteneriat?

— Discuțiile pe care le-am purtat cu ministrul agriculturii din Israel, cu mari oameni de afaceri din Tel Aviv au fost destul de laborioase. Unul din proiecte este acela al înființării unei bănci agricole cu capital mixt — româno-israelian — în scopul „spargerii” acestui monopol al BASA la nivel național. Partea israeliană se va ocupa de obținerea și garantarea credite.

lor de la băncile mondiale. La propunerea dlui ministru Oancea, a altor membri ai delegației precum și a mea, vom realiza o „centură a laptelui” în jurul capitalei (din care nu va face parte numai județul nostru), cu bovine aduse din Israel. Chiar dacă acest proiect va costa „ceva bani” sunt sigur că merită! Concret, le-am propus să realizăm microferme de 50—100 capete de vaci. I-am asigurat că avem foarte buni specialiști, care pot garanta tehnologia necesară creșterii acestor animale și, evident, care pot garanta obținerea profitului. Sper că printre primii beneficiari ai acestui program bilateral să fie inginerii zootehniști ialomițeni. Pentru început vrem să înființăm 15 microferme cu câte 50 de capete de bovine. Le-am mai spus că îmi asum garantarea corectitudinii și profesionalismului zootehniștilor ialomițeni. Doresc să mergem pe principiul „decât mult și prost, mai bine puțin și bun”. Noi am avut o tehnologie de creștere a bovinelor, dar am avut animale multe și întreținute prost!

„În Israel, despre poporul român se vorbește nespus de bine”

Perspective valoroase se întrevăd și în realizarea unor parteneriate cu firma NITAFIM, o firmă foarte puternică, cu afaceri mari desfășurate în Africa de Sud, Maroc, S.U.A. Ei sunt superspecializați în domeniul irigațiilor și al legumiculturii. Îl cunosc foarte bine pe directorul general al acestei firme, plecat din România în Israel în 1952. Și ministrul agriculturii din Tel Aviv este plecat tot din România. Așa cum de altfel sunt foarte mulți actuali cetățeni israelieni care provin din România. Ceea ce mi-a dat mult curaj și m-a determinat să fiu aproape de proiectele de parteneriat este faptul că în Israel, despre poporul român se vorbește nespus de bine.

Ca și despre evreii proveniți din România. Unul din partenerii de discuții israelieni îmi spunea: „dacă toți cei care se stabilesc la noi ar fi precum românii, noi am câștiga încă 30-50 de ani de dezvoltare”!

Iarși am rămas uimit că un hectar de teren poate să dea o recoltă de 400 tone de legume! În legumicultură, la ei, nu se vorbește decât de producții de la 200 tone/hectar în sus! Statul israelian este unul din marii furnizori de legume și fructe! Aceasta în condițiile în care, dacă sapi, după 30 de cm de sol, dai de piatră!

— Cum s-ar putea elimina reticențele pe care le mai au oamenii de afaceri străini în încheierea afacerilor cu românii?

— Să ne iasă din minte ideea că „ne vindem țara”! Sau că ne-o fură alții! Acești oameni nu vin să fure țara, nu vin să fure pământul! Vor să ne ajute și, firesc, să câștige! Suprafața arabilă a Israelului este de 380 mii hectare, iar județul nostru are 350 mii. În aceste condiții, trăiesc,

și foarte bine, aproape cinci milioane de locuitori și mai fac și export — aproape 50 la sută din producția agricolă! Dar să nu uităm că nimic nu se face fără muncă!

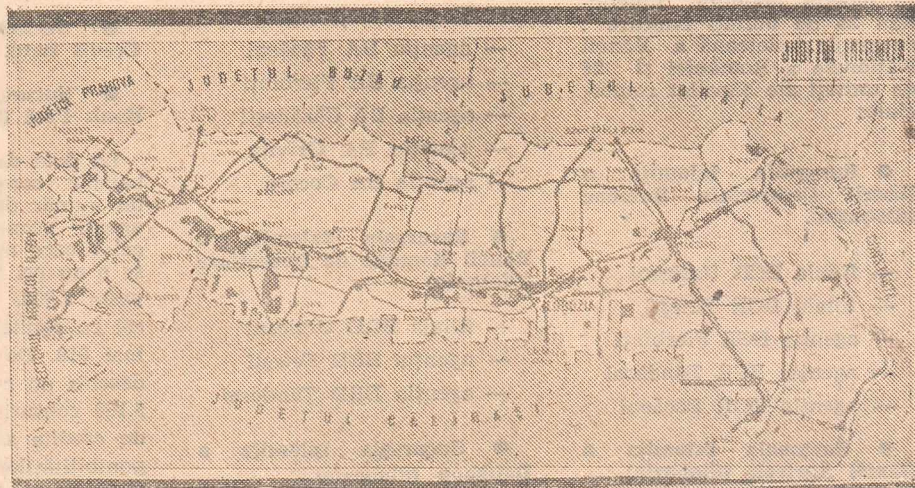
— Alte proiecte...

— Având în vedere bazinul horticol de care dispunem, relativ mare, însumând aproximativ 30 mii hectare, cei de la NITAFIM s-au arătat interesați să vină cu semințe și tehnologie pentru legumicultură de mare productivitate și ne-au declarat că legumicultorii ialomițeni se vor convinge singuri de beneficiile pe care le pot obține din această colaborare. De asemenea, piața de desfacere va fi organizată tot de firma NITAFIM. Ei au una din cele mai mari ferme din California (50 000 hectare) iar în jurul Moscovei exploatează 20 000 de hectare! Oricum, avem multe de învățat de la israelieni, și nu numai în domeniul agriculturii!

— Ați vorbit aproape numai despre vizita în Israel! Dar investitori pot veni și din altă parte!

— Aveți dreptate, dar am rămas uimit de ceea ce am văzut și încântat de corectitudinea, seriozitatea și profesionalismul partenerilor noștri de dialog! Acesta este motivul! Pentru alți posibili investitori în agricultura ialomițeană, personal le garantez că pot avea încredere în ialomițeni! Și suntem hotărâți să nu mai continuăm această sclavie, a agriculturii cu sapa și cu plugul de lemn tras de cal! Este rușinos, pentru noi dar și pentru țară!

Și dacă aveți timp, vă invităm pe 19 iulie, când oameni de afaceri din Israel vor fi invitații noștri, la Slobozia!



Ing. Gheorghe Bălan, director general la S.C. ULCOM S.A. — Slobozia

„Să nu ne facem iluzia că am fost deștepți în ultimii doi ani. A ținut și Dumnezeu cu noi!”

— Die director general, societatea dvs. este foarte cunoscută pentru profiturile pe care le realizează!

— Lucrurile ar putea să stea și mai bine! Problema de fond este ca produsul nostru, uleiul, să rămână liber. În acest moment el este restricționat!

— Pe ce considerente?

— Se dorește, chipurile, ca prin produsul nostru să se facă o protecție socială a populației! N-avem nimic împotriva acestui lucru. Numai că dacă analizăm corect prețul uleiului față de celelalte produse de pe piață și față de prețurile lui pe plan mondial, se observă că deja protecția socială se realizează! Dar, din păcate, limitarea rabatului la produsul ulei, ca și contingentarea lui la export, practic scot produsele noastre de pe piață. Ca dovadă, la data când stăm de vorbă, noi suntem blocați cu 10.000 tone de ulei, deși vindem totuși masiv și deși ulei nu este suficient pe piață, pentru că orice negustor se uită întâi la ce profit obține și nu la ce protecție socială face! Lucrurile nu sunt chiar greu de rezolvat. În primul rând produsul uleiului, tibil ar trebui lăsat liber. În al doilea rând, ar trebui rezolvată o dată pentru totdeauna regimul comenziilor de stat. În toată lumea, orice producător „aleargă” după comenzile statului. Și eu aș alerga, dar nu în situația în care se comportă statul acum! Comanda statului trebuie și ea formulată pe ani, pe luni, în condiții de licitație! Să luăm de exemplu situația că statul ar scoate la licitație producerea uleiului consumului populației României pe un an, în cantitate de 400.000 tone. În momentul în care eu știu că am câștigat licitația pentru producerea a 60.000 de tone

ulei, imediat vin și le transform în materii prime, consumuri de energie, de combustibili, și astfel se încheie această comandă la ambele capete. Mai mult decât atât, dacă este comandă, trebuie stabilit în clar ce face cu ea, când o plătește, dacă o ține în custodie. La ora actuală mi se spune: uleiul este comandă de stat! De acord, dar dacă este comandă de stat, de ce nu o ridici? Dacă este

trecem rapid la o rețehnologizare a unității, în perspectivă competiției care vine peste noi! Dar am început deja să pierdem: materiile prime deja se apropie de prețurile mondiale, prețul forței de muncă deja se ridică și practic, atuurile care ne permiteau să ținem produsul în competiție le pierdem! Uneori ceea ce se întâmplă îți dă de gândit: parcă se urmărește eliminarea

ții, oferte comparative, 3—4 rânduri de studii de fezabilitate! Ce legătură are sloganul politic cu partea economică?! Datele economice reale în toată lumea sunt secrete! Eu doresc o societate mixtă, dar deja, de la primele semnale pe care le-am avut, mi-am dat seama că ei știu totul despre situația noastră și ceva pe deasupra!!! Ca să faci politică economică trebuie să fii abil, nu secretos. Dar dacă tu ai niște atuuri și le faci cunoscute la toți, ce politică economică mai faci?!

— Ce aveți de gând să faceți în continuare?

— Pentru anul 1993 avem o strategie economică elaborată. Avem un plan de producție bine dimensionat și fundamentat. În momentul în care produsul rămâne liber, în care poți face export cu surplusul care există, poți să închei o politică economică proprie. Noi avem o concepție proprie în acest domeniu, am putea ocupa mai bine piața — eu nu doresc această negociere „ascunsă”. Eu doresc, dacă vreți, inclusiv prin intermediul revistei „Flacăra”, să fac public în toată țara că produsul nostru atât costă, atât dăm comerciantului și spunem să știe toată lumea că prețul nostru de amănunt îl stabilim pentru toată țara la fel! De comun acord cu cel care-l vinde. Eu nu sunt de acord ca o unitate care produce să aibă 9% profit, iar cel care vinde să aibă 20% profit! E loc pentru toată lumea ca să câștige pe acest lanț! Dar la înțelegere corectă și transparentă și nu mi-ăș mai face probleme atunci când cetățeanul ar vedea sticla cu ulei purtând marca noastră! Ar fi benefic pentru toată lumea! Noi am făcut deja o împărțire a teritoriului, o așezare, avem gândită o

strategie de penetrare pe piață, însă în condițiile în care prin rabat nu se acoperă nici cheltuielile de manipulare, problema e foarte delicată! În condițiile în care se impune un preț fix, fără să se gândească la consecințe, la fel! Prețul uleiului nostru este acceptabil față de prețurile altor produse! Dar el nu depinde numai de noi! Chiar am vândut la prețuri foarte mici și chiar față de alți colegi ai noștri! În calculațiile uleiului nostru nu prindem și prostia, și mersul pe jos! Eu sper totuși ca această minimă ordine pe care o cerem cu toții, s-o facă cine este abilitat s-o facă! Să nu ne facem iluzii c-am fost deștepți în ultimii doi ani! A ținut și Dumnezeu cu noi! Referitor la export: în nici un caz nu sunt de acord ca oamenii să rămână fără ulei, dar nici nu mai sunt de acord să stau cu el în stoc, să plătesc credite la bancă, să mă blochez și-n ultimă instanță să aduc societatea în stare de faliment, pentru că cineva nu vrea să gândească! Dacă în 1993 nu facem ceea ce trebuie să facem, nu știu cine ne mai scapă!

— Poate fi privatizată societatea ULCOM?

— Acest mastodont care era economia noastră națională era ținut de dictatură. Dacă am distrus dictatura, trebuie neapărat schimbat și mastodontul. Principalul vi-novat de distrugere economică care au avut loc este totuși statul. Ar trebui să ne asumăm cu toții riscul (pentru că este un risc!) unei privatizări generale. Din păcate, noi sărim dintr-o birocratie în alta. În schimb, ceea ce au făcut cehii în acest domeniu mi se pare formidabil. Să sperăm că încă se mai poate face ceva!

„N-am nimic împotriva interdicțiilor de a da ulei la export, dar dacă există un excedent de ulei, cineva trebuie să-l preia. Nu-l dai nici la populație, nu-l dai nici la export! Ce se urmărește? E o situație absurdă, de neînțeles pentru mine”.

comandă de stat și-mi comanzi 4000 de tone, de ce lei numai 2000? Dacă lei 2000 de tone, de ce nu le plătești?

— Care ar fi soluțiile?

— Mie mi se pare foarte simplu! De ce nu se rezolvă?! Mi-e greu să înțeleg acest lucru! N-am nimic împotriva interdicției de a da ulei la export, dar dacă există un excedent de ulei, cineva trebuie să-l preia! Cine în lumea aceasta ține stocuri de produse? Nu-l dai nici la populație, nu-l dai nici la export! Atunci ce se urmărește? Este o situație absurdă, practic de neînțeles pentru mine! Sunt sigur că uleiul are șansă să reziste în competiția teribilă a economiei de piață, dar dacă mai pierdem mult timp, mi-e teamă să nu fie prea târziu! Atuurile noastre n-au fost neglijabile: am avut materii prime mai ieftine, am plătit forța de muncă mai slab! Aceste avantaje trebuiau să ne ducă la dezvoltare și profit, ca niște oameni care gândim în perspectivă (cine gândeste „diedru”...), puteam să

noastră din competiție! Până acum s-a spus că acest produs este subvenționat: este cea mai grosolană farsă făcută! Acest produs n-a fost niciodată subvenționat! Dacă ai o rentabilitate și te lasă în pierdere și îți acordă apoi câte o procent, asta înseamnă că te subvenționează?! Această industrie este foarte rentabilă dacă este bine ținută în mână! La ora actuală suntem absolut la limită!

O singură teamă am: noi, cât am face pe grozavii, nu avem suficiente elemente de preț în ceea ce privește instalațiile care ne sunt necesare: în schimb, din februarie 1990, nouă ne-au trimis pe cap fel de fel de comisii de evaluare a patrimoniului care ne-au pus să spunem și ce lapte am supt! Astfel, cine avea nevoie să știe TOTUL despre starea noastră, a aflat! Și așa se știau destule dinainte! Dar dacă suntem așa de slabi, de ce era nevoie să știe cineva absolut totul despre noi? Și acum mă acuz că am dat curs acelei hotărâri guvernamentale, când am făcut documenta-

SURSE BANCARE

La data de 31 martie 1993, în județul Ialomița funcționau 25 de unități bancare: sucursala județeană a Băncii Naționale a României și 24 de unități ale băncilor comerciale:

● Sucursala Ialomița a Băncii Comerciale Române (Slobozia).

- filiala BCR Urziceni
- filiala BCR Fetești
- agenția BCR Fierbinți
- agenția BCR Tândărei
- agenția BCR Făcăeni

● Sucursala Ialomița a Băncii Agricole (Slobozia).

- filiala BA Urziceni

— filiala BA Fetești

— filiala BA Tândărei

— agenția BA Făcăeni

— agenția BA Fierbinți

— agenția BA Căzănești

— agenția BA Grivița

— agenția BA Cocora

● Sucursala Ialomița a Băncii Române de Dezvoltare (Slobozia)

— filiala BRD Urziceni

— agenția BRD Fetești

— agenția BRD Tândărei

● Sucursala Ialomița a Bankoop (Slobozia)

- filiala Bankoop Urziceni

— filiala Bankoop Tândărei

● Sucursala Ialomița a Credit Bank (Slobozia).

● Sucursala Ialomița a Bank Post (Slobozia).

La data de 31 martie, 1993, băncile comerciale deserveau un număr de peste 10.500 de agenți economici. Ponderea celor care au conturi deschise o au cei cu capital privat, peste 2.800, comparativ cu cei cu capital de stat, de numai 810. De asemenea a fost deschis un număr de peste 5.100 conturi pentru acordare de credite sau păstrarea disponibilităților unor persoane fizice și 85 de conturi valutare.

Date demografice

În urma prelucrării datelor culese la recensământul populației și locuințelor din ianuarie 1992, populația județului Ialomița era de 304.000 locuitori (densitatea pe un kilometru pătrat fiind de 68 de locuitori). Din populația totală a județului, 49,7 la sută erau de sex masculin și 50,3 la sută de sex feminin. Populația urbană concentrată în municipiul Slobozia și orașele Urziceni, Fetești și Tândărei, în număr de 123.833 persoane, reprezintă 40,7 la sută din populația județului; față de recensământul din ianuarie 1977, înregistrează o

creștere de 83,1 la sută, în timp ce populația rurală din cele 49 de comune ale județului, de 180.167 persoane (59,3 la sută din total județ) înregistrează o scădere de 47.706 persoane (—20,2 la sută).

Potrivit liberei declarații a persoanelor recensate privind apartenența la o anumită naționalitate sau etnie, din structura populației județului Ialomița rezultă preponderența populației române (inclusiv a-români și macedo-români), care este de 98,2 la sută, iar după religie populația ortodoxă reprezintă 99,2 la sută.

Maria Petre, vicepreședinte al Consiliului Județean Ialomița:

„Nu se poate vorbi de autonomie în condițiile Legii bugetare pe 1993”



— Doamnă vicepreședintă, care este situația locuințelor începute și neterminate în județul Ialomița?

— Este una din marile noastre dureri, care din păcate nu și-a găsit soluția nici la ora asta! Noi am riscat, utilizând chiar o parte din banii care s-au încasat din vânzarea de locuințe din fondul de stat la începutul acestui an, tocmai pentru a debloca construcția de locuințe!

— Un gest necesar de ce a trebuit să fie și riscant?

— Gestul era absolut necesar atât timp cât niște apartamente neterminate sunt începute pe banii cetățenilor, bani imprumutați de la CEC sau de la bănci!

— Deci, de ce a fost nevoie să comiteți o ilegalitate?

— Pentru că soluția legală necesară și logică, nu s-a dat!

— Cine trebuia să o facă?

— Guvernul! Dl. secretar de stat Nicușor Constantinescu ne-a garantat că în acest an va veni cu soluția finanțării locuințelor începute și neterminate. Dar până la această oră n-am văzut nimic practic! Sunt mai multe propuneri, dar Guvernul trebuie să se hotărască! Urgent!

„Autonomia locală — doi pași înapoi”

— Dar aveți autonomie locală?

— Principiul autonomiei locale este deocamdată numai enunțat, și spun aceasta cu durere, pentru că în materie de autorități locale am făcut un pas spre democrație, dar autonomia deocamdată se limitează la faptul că s-au descentralizat niște resurse de venituri, dar foarte puține, că s-au lăsat la dispoziția autorităților locale

niște sume din impozitul pe salarii, dar acestea, împreună cu veniturile care sunt surse proprii ale bugetelor locale, nu asigură decât o autofinanțare de 49%! Autonomia este într-adevăr foarte necesară, dar cred că este de-a dreptul ridicol să vorbim de autonomie în condițiile Legii bugetare pe 1993, care nu face un pas spre autonomie, ci face doi pași înapoi! S-au introdus o serie de elemente birocratice care fac mecanismul acesta bugetar mult mai greu decât în anii precedenți. Nouă ne este foarte greu să așezăm acum bugetul anului 1993 în condițiile în care din transferul de la bugetul de stat nu am voie să fac decât anumite lucruri, în condițiile în care anumite categorii de cheltuieli de capital, de investiții deci, sunt începute în anii precedenți și nu le pot termina pentru că într-o anexă la Legea bugetară sunt prevăzute doar câteva categorii de lucrări care se pot finanța! Restul, dacă avem venituri!!! Ori, veniturile, și

ceea ce s-a lăsat din impozitul pe salarii, abia dacă asigură 49% din necesarul de cheltuieli bugetare pe 1993! Cu toate aceste greutăți, cu toată această așa-zisă autonomie de care dispunem, am reușit să finalizăm Centrul cultural „IONEL PERLEA”. reușim să ținem în funcțiune această instituție. De asemenea, vom termina anul acesta Muzeul Agriculturii din România. În perioada 3—5 iunie organizăm seminarul ecologic „Ialomița — un râu curat”.

— Chiar mai sperați ca Ialomița să devină un râu curat?

— Suntem datori să sperăm! Ceea ce vrem noi este măcar să creăm un curent de opinie favorabil acestei teme. Nu ne facem iluzii că-n urma seminarului, AMONIL SA, de exemplu, va polua mai puțin, deoarece aceasta presupune cheltuieli enorme. Dar va fi un început!

— Care credeți că ar putea să fie o ofertă tentantă pentru investitori?

— Facem o ofertă pentru oamenii de afaceri străini,

pentru organizarea unei rețele de colectare a materiilor prime agroalimentare, în condiții de transport și conservare occidentale! Și vor câștiga foarte bine aici!

— Dar oamenii, cum simt că există Consiliul județean?

— Noi credem că își dau seama de eforturile noastre! Am modernizat mare parte din rețeaua de drumuri comunale și județene, în ciuda lipsei fondurilor necesare! În municipiul Slobozia avem o lucrare uriașă pentru dezvoltarea rețelei de aprovizionare cu apă, dar asemenea lucrări nu avem numai în Slobozia! Am investit în acest domeniu cu prioritate, deoarece am moștenit o dezvoltare urbană monstruoasă, printre altele și datorită faptului că nu a fost corelată cu aceste servicii de gospodărire comunală!

— În Ialomița se face și turism?

— Da, dar trebuie să aducem baza acestui turism la nivelul competitivității pentru a avea acces la alte piețe! Sperăm că stațiunea Amara să se dezvolte rapid!



SOCIETATEA COMERCIALĂ

ULCOM S.A.

O.R.C. NC 21/5/1991

ȘOSEAUA AMARA NR. 2 SLOBOZIA — IALOMITA
cod 8400 ROMANIA

13506 — 13650
Prefix: 910
Cod SIRUES 838093

Telex: 13272
Fax: 13487
Cod C.F.R. : 82072

ULCOM S.A. SLOBOZIA produce și livrează pe bază de comandă: uleiuri comestibile superioare, din floarea soarelui, soia, germe de porumb, rafinate speciale, uleiuri extra îmbuteliate; șroturi proteice îmbogățite din soia; acizi grași stearină; lecitină alimentară; uleiuri tehnice.

Cât de curând, aprovizionarea cu zahăr nu va mai reprezenta un coșmar pentru români

• susține dl. ing. Florin Dinu, directorul general al SC Cristal SA Urziceni

• Dl. ing. FLORIN DINU este unul din specialiștii recunoscuți în domeniul tehnologiei fabricării zahărului. Timp de 10 ani a fost directorul întreprinderii de profil din Tândărei. Pe 15 iunie 1992 este numit în funcția de director general la S.C. CRISTAL S.A. Urziceni, la acea dată societatea fiind, practic, falimentară. Acum, acea stare a rămas doar ca un vis urât, care nu se va mai repeta. Modest, dl. ing. Dinu nu recunoaște că buna situație actuală a societății precum și perspectivele optimiste ale acesteia sunt și rezultatul științei manageriale, pe care D-sa o cunoaște foarte bine. Discuția de față poate fi luată și ca o invitație adresată oamenilor de afaceri străini care, cu siguranță, vor găsi pe meleagurile ialeșițene, poate nu îndeajuns de cunoscute, parteneri serioși, oricând capabili de parteneriate profitabile.

— Domnule director general, din punct de vedere al capacității, în ce categorie se încadrează societatea pe care o conduceți?

— Din acest punct de vedere societatea noastră face parte din seria celor de cea mai mare capacitate existentă în țară, respectiv 4000 de tone de sfeclă de zahăr prelucrată în 24 de ore. La o aprovizionare ritmică și având în vedere că sfecla poate fi prelucrată în timp de 80—90 de zile cu randament ridicat, putem obține în jur de 50 000 de tone de zahăr.

— Ați făcut un act de curaj când ați acceptat postul de director la S.C. CRISTAL S.A. Urziceni?

— Poate este prea mult spus! Să zicem că am fost realist. Am fost numit director general pe 15 iunie 1992. Societatea avea o datorie de 1.500.000.000 lei. Am găsit soluții pentru a ne putea desfășura activitatea de reparații și pentru a achiziționa o serie întreagă de materiale necesare începerii campaniei de fabricație neapărat la 1 septembrie 1992. Cu eforturi deosebite, cu salariații care au înțeles să facă efortul de a lucra peste program, chiar sâmbetele și duminicile în program prelungit, am reușit ca la 1 septembrie să punem fabrica, din punct de vedere tehnic, la punct. Acest lucru ne-a permis să începem din timp campania de fabricație, să prelucrăm sfeclă proaspătă și să obținem un randament de 12,5% zahăr, ceea ce a însemnat prelucrarea a 113.000 tone sfeclă în 40 de zile. Deci cu cheltuieli minime, un randament mare într-o perioadă scurtă, o eficiență maximă!

„Afacerea” zahărului nu a fost în folosul țării!

— Care este situația în acest moment?

— Rezultatele bune obținute în campania trecută au făcut ca bilanțul contabil al anului 1992 să fie pozitiv, și chiar cu profit, nu prea mare, este adevărat, cifrat la peste 100 milioane lei, ceea ce ne-a permis ca în continuare, pe 1993, să ne putem desfășura activitatea corespunzător. Sigur, a fost o perioadă mai grea la începutul acestui an și chiar în ultimele două luni din 1992, datorată faptului că zahărul nostru nu s-a desfășurat ritmic, corespunzător.

— Din care cauză?

— Ca urmare a importurilor de zahăr care au fost făcute în vara lui

1992, care n-au sosit la timp, au sosit toamna și au coincis cu producția internă de zahăr. Acest import era necesar pentru că în țară nu exista zahăr și populația nu putea sta fără zahăr. Dar aceste importuri trebuiau făcute la timp sau, dacă au venit mai târziu, pentru că vapoarele nu pot sosi chiar la minut sau la oră, trebuia să existe o protecție a producției interne de zahăr și în nici un caz zahărul din import să poată concura zahărul românesc, pentru că noi încă nu suntem dotați la nivel mondial și productivitatea muncii aici este mai scăzută decât în Occident. Zahărul nostru a fost și este de foarte bună calitate, este un zahăr foarte bun, numai că la momentul acela a fost produs cu niște costuri mai ridicate și sigur că n-a putut să intre în competiție sub acest aspect!

— A fost o afacere proastă acel import?

— Așa este, aveți dreptate! Trăgând-o concluzie generală, afacerea n-a fost în folosul țării!

CRISTAL îi atrage pe francezi

— Ce le puteți oferi dv. eventualilor parteneri de afaceri din străinătate?

— Aș vrea să spun, în primul rând, că la societatea CRISTAL Urziceni există un potențial uman puternic, există specialiști foarte buni, experimentați, atât muncitori cât și cadre tehnice, ingineri care pot face față oricând oricărui proces tehnologic de tip occidental. Acest colectiv este bine rodât, bine experimentat! Plus că știu ce înseamnă coșmarul șomajului și muncesc mult și bine! Societatea noastră este amplasată într-o zonă agricolă favorabilă culturii sfecei de zahăr. Astfel se explică de ce, cu o lună în urmă, au venit la noi delegații din Franța, de la fabrici de zahăr cu tradiție, de mare capacitate, care și-au exprimat disponibilitatea de a întemeia o societate mixtă cu noi. Au fost trei întreprinderi de zahăr luate în studiu: Năvodari, Tândărei și Urziceni. S-au orientat către societatea noastră datorită zonei favorabile culturii sfecei de zahăr dar și datorită colectivului de specialiști și muncitori care există aici. Firma franceză este SUCRERIE de CORBEILLES. Ne-am întâlnit aici de două ori cu o delegație condusă de dl. Alain Commissaire, directorul general al acestei societăți, iar în perioada imediat următoare vom începe cu adevărat tratativele. Partenerul francez a pus

trei condiții pentru formarea societății mixte: 1. organizarea pieței zahărului în România, 2. realizarea unui studiu de evaluare a patrimoniului societății noastre, executat de o firmă neutră, dar la care vor participa și specialiști de la cele două firme — română și franceză și 3. realizarea unui studiu de fezabilitate, la care partenerul francez ține foarte mult, el dorind, evident, să vadă care sunt posibilitățile de dezvoltare, de eficiență, astfel încât fabrica să fie de nivel occidental. În această privință, până la această dată, sunt optimist!

— Credeți că în domeniul dvs. s-ar putea spune că a existat o politică de defavorizare?

— Întrebarea dvs. este binevenită! Este bine să lămurim niște lucruri și este bine ca aceste lucruri să le știe și unii „specialiști” care nu lucrează direct în industria zahărului și alte persoane care-și dau cu părerea, care fac diverse afirmații și nu sunt în temă cu aceste probleme! Pe plan mondial, fabricile de zahăr la capacitate încep să devină rentabile de la 6000 tone sfeclă prelucrată pe 24 de ore, în sus! Media de prelucrare este între 8 și 9 mii de tone de sfeclă în 24 de ore, deci noi mai avem nevoie de dezvoltări pentru a ajunge la media mondială! Fabricile sunt rentabile cu capacități de prelucrare de 6, 9, 12, 15 și chiar 25 de tone de sfeclă de zahăr în 24 de ore, așa cum există în Vest,

Importante profituri pentru fermieri

— Care sunt avantajele pe care un proprietar de teren agricol le-ar putea avea dacă ar cultiva sfeclă de zahăr pe care ar vinde-o societății dvs.?

— În acest moment plătim 12 lei/kg sfeclă și oferim gratuit, la fiecare tonă de sfeclă predată, 4 kg de zahăr și 500 kg borhot. De asemenea, sâmbința de sfeclă de zahăr o oferim gratuit. În curând vom acorda și alte facilități celor dornici să câștige bine de pe urma cultivării sfecei! Producția medie la un hectar este de 35—40 de tone. Dar 60 de tone de sfeclă pe hectar se pot obține foarte ușor, ceea ce înseamnă un venit net de 300.000 lei/hectar, cel puțin! În fabricile din străinătate, cultivatorii de sfeclă de zahăr sunt și acționari la societățile respective și sunt direct interesați în obținerea unor producții ridicate de sfeclă de zahăr și cu un conținut de zahăr ridicat! În curând la fel se va întâmpla și la noi, deoarece fiecare posibil cultivator fiind pus în posesia efectivă a terenului, va avea interesul să câștige cât mai mult! Sunt optimist și cât de curând, aprovizionarea cu zahăr nu va mai reprezenta un coșmar pentru români! De altfel, eu cred că nu numai în domeniul cultivării sfecei de zahăr se va întâmpla așa, ci în întreaga agricultură și industrie alimentară! Este una din marile noastre șanse! Depinde numai de noi cum o fructificăm!



În atenția investitorilor

Delegația permanentă a Consiliului județean Ialomița, în ședința sa din 12 martie 1993, a dezbătut propunerea dlui Iulian Zaharia privind inițierea demersurilor pentru construirea în județ a unei fabrici de săpun și a unei fabrici de prelucrat piei și confecționat încălțăminte. Su-

portul material al acestei inițiative îl constituie existența în județul Ialomița a materiilor prime specifice și posibilitatea achiziționării acestora din județele limitrofe.

DI. IULIAN ZAHARIA
Președintele Consiliului
județean Ialomița



Între Ialomița și Sevenoaks, prin Europa



Conducerile Prefecturii și ale Consiliului județean încearcă, în mod firesc, să caute să-și extindă relațiile nu numai în țară, ci și peste granițele ei. Italia, Franța, Anglia...

Se pare însă că relațiile cele mai strânse există cu membrii Consiliului districtual Sevenoaks, comitatul Kent, din Marea Britanie.

O delegație ialomițeană condusă de dl. prefect Gheorghe Savu a vizitat anul trecut acest foarte frumos ținut din

Anglia la invitația membrilor consiliului districtual.

Anul acesta o delegație a districtului Sevenoaks a venit de două ori la Slobozia: în luna februarie și săptămâna trecută, între 12 și 15 mai. Delegația, condusă de dl. **Bruce Cova**, a vizitat obiective de interes cultural, unități de asistență socială și societăți comerciale. În aceste zile s-au stabilit nu numai programe de asistență în domeniile social și cultural, ci și în cel economic.



DATE GEOGRAFICE DESPRE SLOBOZIA

Suprafața: 4453 km²
Populația: 304.008 locuitori (40,7 % în mediu urban)
Reședința: Slobozia (55.614 locuitori)
Localități: 1 municipiu — Slobozia
3 orașe — Fetești, Tândărei, Urziceni
49 de comune
Vecinătăți: la Nord — județele Prahova, Buzău, Brăila
la Sud — județul Călărași
la Est — județul Constanța
la Vest — Sectorul agricol Ilfov

Județul Ialomița este situat în Câmpia Română, la intersecția unor vechi și importante drumuri comerciale.

Principalele unități de relief

Județul Ialomița ocupă o parte însemnată din subdiviziunea estică a Câmpiei Române — Bărăganul, deci câmpia este principala sa formă de relief, la care se adaugă relieful de luncă (lunca Dărnării și cea a Ialomiței).

Clima

În general, pe teritoriul județului Ialomița clima este continentală, mai puțin moderată decât a altor regiuni din țară. Aceasta se manifestă printr-o amplitudine termică anuală și diurnă relativ

mare și o cantitate redusă de precipitații. În cursul anului, temperatura aerului are o variație de tip continental, cu un minimum în luna ianuarie și un maximum în luna iulie.

Rețeaua hidrografică

Rețeaua hidrografică majoră este reprezentată de râul Ialomița și de fluviul Dunărea în partea de est a județului. Lacurile naturale sunt reprezentate de lacurile de luncă, cândva foarte numeroase, în apropierea celor două mari artere hidrografice, dar în mare parte dispărute astăzi, ca urmare a lu-

crărilor de amenajare a terenurilor agricole.

Lacul Amara, situat pe o veche albie a râului Ialomița, are o suprafață de 132 ha și o mare importanță prin valoarea sa terapeutică, conferită de nămolul sapropelico și conținutul apei în minerale.

Solurile

Principalele soluri sunt cernoziomurile levigate care ocupă adesea suprafețe ușor depresionare, cernoziomuri freatice umede, ambele cu o fertilitate mare, la care se adaugă solurile azonale: aluviuni și soluri intrazonale (solonchacuri și soloneturi).

BILAL, cu adevărat un supermagazin de tip occidental

Cunoscutul om de afaceri german de origine română, dl. **Bernd Bilal**, se pare că a văzut în orașul Urziceni ceea ce alții nu au izbutit încă să vadă: posibilitatea ca acest oraș să devină o placă turmentă a unor afaceri foarte profitabile! După ce a înfiin-

țat compania **AUTOBILAL SRL** din București, dl. Bernd Bilal a creat, destul de repede, două firme în Urziceni: **BERND CON IMPEX SRL** și **BILAL IMPEX SRL**, aceasta din urmă situată în Calea București la numărul 122. Tot la această adresă, dl. **Leon**

Niță, directorul executiv al firmei, îi invită, în ziua de 30 mai, a.c. pe toți cei care doresc să vadă cum arată într-adevăr un supermagazin. În această zi va avea loc inaugurarea supermagazinului **BILAL**. Relații la telefon/fax 312 69 33.

SLOBOZIA, imagine din zona centrală



Acest oraș
va fi
capitala
fermierilor,
a grâului,
a tranzacțiilor
funciare.

DI arhitect Florin Manolescu, directorul tehnic al SC COBAS SRL Slobozia:

„În momentul în care ai pâine, carne, lapte, ai și tancuri și tractoare și avioane!”

— Domnule director, ce este COBAS ?
— Ar fi multe de spus ! Dar să plecăm de la ceea ce este esențial ! Această societate este o Companie de Organizare a Bufsei de produse Agroalimentare (la produsele Silviculturii am renunțat, deocamdată). Am simțit nevoia să organizăm această societate pentru ca să asigurăm producătorilor particulari condițiile optime de valorificare a producției, la niște prețuri care să se situeze funcție de cerere și ofertă, deci, într-un cuvânt, să eliminăm monopolul în acest domeniu, un monopol cu influențe negative asupra comerțului cu produse agricole. La început a fost mai greu, dar în prezent reușim să derulăm cantități în jur de 150 tone / săptămână din principalele produse agricole, în special cereale. Ne-am înființat în octombrie 1992 și la sfârșitul anului 1992 cifra de afaceri se situa în jur de 750.000.000 lei. Noi nu am creat această societate numai pentru profit. Principalii noștri acționari, care au avut această idee și au înțeles scopurile pe care noi vrem să le atingem, au stabilit ca din profitul obținut să se reinvestească pentru realizarea dotărilor necesare activității bursiere. Prin intermediul dlui prefect Gheorghe Savu, care este unul din „motoarele principale” ale acestui nou angrenaj, am purtat discuții cu doi reprezentanți ai programului PHARE, care s-au arătat încântați de perspectiva înființării Bursei de produse agricole la Slobozia. Ne-au promis ajutorul dărilor, care se va materializa în circa 400 milioane ECU (aproximativ 700.000 \$), iar la începutul lunii iunie vom demara această acțiune. Vom începe cu un prim lot de măsuri și programe referitoare la licitațiile de animale și licitațiile de produse agricole. Încercăm să organizăm întâi această formă de economie de piață, de stabilire a cererii și ofertei prin licitații deschise, având loturi de 10—15 tone, probabil, pentru ca să demarăm iar oamenii să înceapă să gândească în acest spirit. Cu siguranță, producătorul va putea obține un preț mult mai mare decât i-ar da statul !

— Cum poți deveni acționar la COBAS SRL Slobozia ?

— Noi avem un număr de acționari, care sunt membri fondatori ai viitoarei Burse. Acești membri fondatori și-au donat cota-parte din capitalul social al firmei COBAS și ei sunt cei care devin automat membri cu drepturi depline, membri fondatori ai Bursei. La Bursă, bineînțeles că pot fi atrași și alți agenți economici.

— Cum ?

— Se poate deveni asociat al BAR prin depunerea unui aport la capitalul social de (în acest moment) 2 milioane lei, ceea ce conferă dreptul de a avea un broker în ringurile Bursei. Prețurile evoluează și, probabil, peste un an, un post de broker la BAR va costa 10 sau 15 milioane lei !

Țăranul este un afacerist epocal

— Două milioane nu este o sumă destul de acceptabilă ?

— La prima vedere așa s-ar părea. Dar, doresc să se rețină că pentru o perioadă de șase luni — un an de zile, profitul va fi, să zicem, „onorific” ! Dar dacă gândim pe termen lung, un broker într-o bursă de tradiție are 1—2 procente din cifra de afaceri a tranzacției încheiate, el putând percepe un comision de 1 la sută pentru firma de brokeraj al cărei broker este, și la vânzare și la cumpărare. Există tranzacții „spot”, care se fac pe loc, și există și tranzacțiile „futures” — care se fac pentru pachete, loturi, partizi de mărfuri, la distanță în timp de nouă luni de zile de la încheierea tranzacției. Dacă vedem în perspectivă, este o investiție foarte profitabilă și sigură ! Din păcate, la ora actuală, la noi în țară este greu să găsești un capital pe care să-l blochezi ! Țăranul român nu este un prost afacerist ! Este un afacerist splendid, epocal — dacă vrei, — dar n-a avut condiții, n-a fost lăsat !

Acest lucru l-am explicat partenerilor noștri de afaceri, în ideea de a-i face să înțeleagă că ceea ce facem noi este o treabă foarte complexă, cu interfețe ale proceselor economice mai greu de controlat !

— Este reală lipsa de grâu de care se face atâta caz ?

— Lipsa grâului la nivel național este o realitate. Dar la nivel micro teritorial, acest grâu există ! Toată abilitatea constă în a oferi un preț care să-i satisfacă doleanțele țăranului, pentru că, în final, el este motorul și pionul principal al acestei afaceri, al acestei economii, dacă vrei ! Un finanțist american spunea că în momentul în care ai pâine, carne, lapte, ai și tancuri, și tractoare, și avioane ! Să fim realști, din cât m-am documentat eu în domeniu, nu știu ca Bursa din trecut să fi făcut tranzacții cu oțel-beton ! Dar tranzacții cu grâu se făceau în trei puncte distincte din țară : Brăila, Constanța și București. Vrem — nu vrem, dacă ai mâncare ai de toate ! Noi am căutat să atragem în această acțiune multe societăți agricole nou înființate, cu capital privat. La ora actuală avem printre asociații noștri 18 societăți agricole cu capital de stat, ialomițene, și avem 2500 hectare ale acestor societăți. În acest mod avem în spate o garanție a unor mărfuri !

Parteneri de primă mână

— Citeva exemple de firme asociate, vă rog !

— Firma COMPUTERLAND (prin dl Nicolae Badea), firma COMPAQ (prin dl Dumitru Caragea), ROMANIAN TRADE PROMOTION (prin dl Marius Opran), firma BUCUREȘTI — BERLIN (prin dl Alexandru Feig), deci oameni de afaceri foarte seriși ! De asemenea, am reușit să atragem în rândul asociațiilor noștri două societăți ialomițene — de elită, așa zice eu, COMBIL

CARIAL și LACTILROM ! Dacă mulți manageri din țară ar fi deschiși către economia de piață, precum directorul general de la COMBIL CARIAL, dl. Crișan, am fi foarte, foarte departe ! În prezent sunt 46 de asociații, selecțate cu grijă, tot unul și unul, și avem în acest moment un capital social de 55 milioane lei.

— În ce fază se găsește proiectul Bursei, acum ?

— Prin dl Constantin Sava, senator de Ialomița, am înaintat Parlamentului României Proiectul de lege privind Bursa Agroalimentară a României, înregistrat la Senaț sub nr. XXXIV/1097/29.12.1992. Este singura inițiativă de acest gen, din câte știm noi. De fapt, această idee a noastră este cuprinsă și în programul de guvernare al actualului guvern. Ea se discută în comisile de specialitate ale Senatului, cât de curând va intra în analiză la Adunarea Deputaților, și trăim cu speranța că va fi adoptată această lege cât mai repede, cel târziu la sfârșitul anului acesta ! Vom avea filiale specializate în țară : la Focșani, de exemplu — pentru vinuri, la Timișoara — pentru carne, la Târgu Mureș — pentru lână, la Craiova — pentru legume, etc. În condițiile concurenței, căutăm să oferim o alternativă viabilă, cinstită și corectă pentru toți partenerii de afaceri !

— Spațiile viitoare Burse le-ați găsit ?

— O asemenea realizare se face și cu prieteni ! Am găsit sprijin la dl Gheorghe Carniciu, directorul sucursalei Ialomița a B.C.R., și în viitorul sediu al B.C.R. din Slobozia o să avem și noi spațiile noastre, bine delimitate. Probabil că această bancă va deveni și banca de compensație a Bursei. Ceea ce mi-aș mai dori — sper să nu fie o utopie, ar fi ca în fiecare comună din țară să avem câte un reprezentant ! Și-mi doresc mult de tot să avem posibilitatea să-i ajutăm pe țăran și astfel să ajutăm ȚARA ! Îi vom convinge că ceea ce facem noi este pe direcția prosperității tuturor semenilor noștri !



Firma COBAS S.R.L. vă așteaptă !

Privatizarea : 1596 de unități (din 1900)

Activitatea economică din județ s-a desfășurat în contextul general al programului de reforme. S-au accentuat mutațiile de ordin organizatoric și de proprietate, ceea ce a făcut ca, la finele anului 1992, din cele peste 1900 de unități, un număr de 1596 să fie cu capital privat, concentrate atât în mediul urban cât și în cel

rural. În agricultură au fost înregistrate ca societăți și asociații agricole cu profil vegetal și zootehnic 180 de unități. Au apărut 27 de unități în care participa capitalului străin este subscrisă în dolari, mărci și franci francezi. La 31 decembrie, funcționau 2594 de întreprinzători particulari, din care 1469 asociații familiale și 1125 persoane independente.

Transportul

Cele 7 societăți comerciale de transport aveau la 31 decembrie 1992 un parc auto format din : 8 autoturisme (40 locuri), 121 autocare, autobuze și microbuze (5994 locuri), 609 autovehicule pentru transport mărfuri (4772 tone), 10 tractoare rutiere (650 c.p.) și 369 remorci (1790 tone).

Județul dispune de 276 km de cale ferată, ce face legătura cu capitala țării, fiind în același timp nod de cale ferată pentru principalele zone ale țării.

Lungimea drumurilor publice este de 1102 km, din care drumuri modernizate și cu îmbrăcăminte ușoare mai mult de jumătate (703 km).

Trufandale

Societatea Comercială CONSULTING S.A. Slobozia oferă pieței zeci de tone de trufandale din noua recoltă — spanac, ceapă verde, păstărnac, la prețuri sub cele practicate de ceilalți negustori. Acest avantaj este dat de faptul că firma deține în proprietate 360 ha pentru cultura legumelor, iar pe cele 14 ha de sere și solarii produce 10,5 milioane răsaduri, pentru fermele proprii, ca și pentru necesitățile pieței. De aici și posibilitatea practicării unor prețuri concurențiale.

MARIAN MARIN ■

ACTIVITĂȚILE, ATRIBUȚIILE ȘI COMPETENȚELE BURSEI

Mijlocește tranzacții:

- fără prezentarea mărfii;
- pe bază de mostre sau fișe cu descrieri tehnice;
- fără (sau cu) participarea vânzătorilor și a cumpărătorilor;

Garantează onorarea contractelor încheiate.

Asigură formarea și echilibrarea prețurilor.

Stabilește și publică cotațiile de bursă.

Difuzează informații privind volumul cererilor, ofertelor și a tranzacțiilor.

Elaborează normele, regulile, uzanțele, condițiile comerciale, financiare, tehnice, juridice, etc. privind operațiunile de bursă.

Întocmește și furnizează studii privind conjunctura pieții, evoluția cotațiilor, tehnicile bursiere, elemente de marketing, etc.

Întocmește și furnizează studii privind conjunctura pieței, evoluția cotațiilor, tehnicile bursiere, elemente de marketing, etc.

MEMBRII BURSEI

Aționari confirmați de comisia de atestare.

Fondatori.

Societari.

- persoane fizice și juridice cu firma înregistrată de cel puțin un an.
- agricultori cu un anumit potențial economic minim.
- mijlocitori oficiali.

CONDUCEREA ȘI ADMINISTRATIA BURSEI

- adunarea generală;
- consiliul de administrație;
- comitetul de direcție;
- directori executivi;

COMPARTIMENTE SPECIFICE

- cancelaria bursei;
- camera de conciliere și arbitraj;

OPERATIUNILE DE BURSA

Natura operațiunilor de bursă

- Se consideră operațiuni de bursă tranzacțiile negociate în ring, în mod public, prin afișare și strigare, în condiții de concurență și înregistrate la bursă.
- Negocierile și tranzacțiile se pot efectua de către: mijlocitorii oficiali - sau suplinitorii acestora; membrii bursei, nemembrii bursei prin intermediul mijlocitorilor oficiali.

TIPUL OPERATIUNILOR DE BURSA

CASH - SPOT

FUTURES:

Hedge

Speculative: scalping, position trading, spreading etc.

Alte tipuri: cu primă, report și deport, filieră, etc.

GARANTAREA OPERATIUNILOR DE BURSA

- Casa de compensație (casa de clearing)
- Bănci
- Fond de garanție depus de părți (vânzători - cumpărători) și mijlocitori.

BURSA AGROALIMENTARĂ A ROMÂNIEI SEDIUL CENTRAL SLOBOZIA JUD. IALOMIȚA

SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL ACTIVITĂȚII BURSEI

SUPRAVEGHEREA PRIN ORGANE DIN EXTERIORUL BURSEI.

- comisarul guvernului;
 - reprezentantul Ministerului Economiei și Finanțelor;
 - reprezentantul Camerei de Comerț;
- CONTROLUL PRIN ORGANELE INTERNE ALE BURSEI
- comisia de cenzori

CAPITALUL ȘI FINANȚAREA BURSEI

CAPITALUL BURSEI

- acțiuni nominative

FINANȚAREA BURSEI

- taxe de înscriere, cotizații, comisioane pentru tranzacții, taxe pentru analize calitative, onorarii pentru expertize, consultații, studii, taxe pentru arbitraj.
- taxe pentru intrare în bursă, subvenții, donații, legate, împrumuturi, etc.

PERSOANE ȘI ORGANIZAȚII SPECIALIZATE PENTRU MIJLOCIREA OPERATIUNILOR DE BURSA

PERSOANE: mijlocitori oficiali, mijlocitori suplinitori, personal ajutător (agenți și remitenți).

ORGANIZAȚII: firme (case) de intermediere bursieră, societăți de intermediere bursieră.

Colegiul mijlocitorilor oficiali.

Oile își vor vinde scump blana în acest sezon

Directorul firmei **AGRO-OMERCIALA Burdușani**, ng. Viorel Dragomir, este înfrigorat de soarta celor 10 000 de oi din rasa Merinos, pe care le deține societatea. Dacă prețul de achiziție al lănei nu va crește considerabil, se va ua în studiu alternativa sacrificării lor. Suma de 275 lei cu care se valorifică kilogramul de lână nu acoperă nici

pe departe cheltuielile efectuate de societate. După opinia domnului Dragomir, între firma care aprovizionează cu lână și magazin sunt prea multe verigi. Altfel nu s-ar justifica prețul de 30 000 lei/costum lână (aceste costuri sunt anterioare momentului 1 mai).

Capitala cerealelor

În anul 1992 județul Ialomița a contribuit la fondul de stat cu 81 453 tone de grâu, 48 500 tone de orz și orzoaică, 54 113 tone

floarea soarelui și 50 358 tone de porumb, cantități cu mult mai mari decât în anul 1991, situație determinată de prețurile practicate, care au făcut ca producătorii; particulari să vândă din stocurile anului 1991. Cantități sporite vândute la fondul de stat și direct către populație, față de 1991, s-au înregistrat și la legume - 28 895 tone (+ 3 146 tone), fructe proaspete - 2 198 tone (+ 659 tone) și cartofi - 3 174 tone (+ 2 476 tone).

Privatizare prin metoda „MEBO”

30 de mici societăți cu capital de stat (cele care întrunesc condițiile necesare) sunt în curs de privatizare în județul Ialomița. Acționarii noilor firme vor fi foștii angajați ai societăților cu capital de stat. Primele societăți care vor face acest pas sunt **A.M.P.A. Urziceni** (fosta bază de Aprovizionare Tehnicomaterială), **PRODCOM - AGROALIMENT Slobozia** (fostul trust horticol) și **PRES-COM** (prestări în construcții).

Toaleta ecologică de primăvară a Sloboziei

Consiliul Local Slobozia a cumpărat în această primăvară material dendrologic în valoare de peste două milioane lei, de la Stațiunea de Cercetări Silvice Bărağan. Pe o distanță de doi km, artera principală (Matei Basarab) va fi flancată de gard viu. Arborii (puiet) - stejar, tei, plop - vor fi plantați în tot orașul.

MARIAN MARIN ■

DI. prof. Nicolae Stan, membru al Uniunii Scriitorilor,
consilier șef al Inspectoratului pentru Cultură Ialomița:

„În actul de cultură — de la zero către normalitate”

— Dle Nicolae Stan, care ar putea fi argumentele datorită cărora zona ialomițeană iese din starea de „provincie prăfuită” a culturii?

— Vreau să plec de la ideea că actul cultural care se desfășoară în instituțiile de stat trebuie luat de la zero. De la zero către normalitate. Chiar dacă aici au existat, poate, înainte, administratori culturali de talent, să zicem, dar direcția era absolut greșită, datorită aservirii față de ideologia comunistă. Principiul amatorismului era acela care direcționa actul de cultură! Deci acesta a fost gândul nostru, începând cu 1 martie 1990, când, împreună cu colaboratorii mei, am venit la conducerea Inspectoratului pentru Cultură Ialomița.

Am căutat noi formule culturale și ele s-au axat pe două coordonate: înființarea de instituții culturale și inițierea unor activități culturale care să devină reperi în plan național sau internațional. Care să nu fie pur întâmplătoare, amatoristice, pompieristice! Din 1990 ne-am luptat pentru înființarea Centrului cultural „IONEL PERLEA” în Slobozia. Un spațiu cu multiple funcționalități, pentru că plasticienii nu aveau unde să expună, pentru că cei dornici de lectură nu aveau de unde să cumpere o carte bună, pentru că nu aveai unde să vezi

un film de cinematecă. Și am început să facem mai puține activități, dar foarte bune!

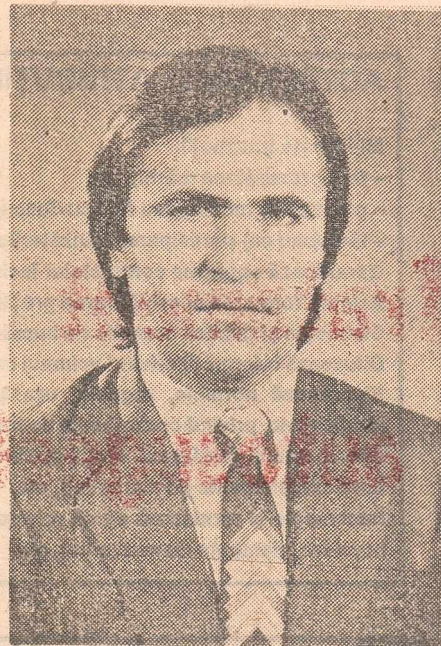
— Câteva exemple, vă rog!

— Festivalul și concursul de interpretare a liedului „IONEL PERLEA”, a cărui ediție a doua a avut loc pe 7, 8 și 9 mai 1993, organizat de inspectoratul nostru, în colaborare cu Ministerul Culturii și cu Fundația „Mihail Jora”. Pentru ediția de anul viitor dorim să avem trei secțiuni: interpretare, creație și acompaniament, și să edităm un disc împreună cu Electre-cord. De asemenea, în luna octombrie organizăm a patra ediție a Colocviilor naționale de antropologie și sociologie rurală. Scopul nu este întâlnirea unor cercetători, sociologi, antropologi, la o șuetă (vezi articolul superb al dlui Tudor Octavian din „România liberă” de acum aproape trei săptămâni)! Scopul este foarte practic: să inițiem în Ialomița o cercetare sociologică și antropologică de anvergură, cu specialiști, pentru a se sonda tradiția în Ialomița. Pentru că vorbim de tradiție, dar ea este o abstracție, vorbim de folclor, dar este tot o abstracție. De asemenea, în fiecare an, în luna noiembrie organizăm Colocviile naționale de literatură, fiecare sub alt generic. La ele participă

scriitori profesioniști și se finalizează cu un premiu al municipiului Slobozia acordat pentru cea mai bună carte a anului scrisă de un autor tânăr, sub patruzeci de ani. Laureatii primelor două ediții au fost Florin Iaru și Mariana Marin. Printre invitați i-am avut pe Nicolae Breban, Dumitru Tepeș, Gabriela Adameșteanu, Laurențiu Ulici, Ion Stratian, cam toată generația optzecistă, în care eu cred! Anul acesta dorim să invităm și scriitori din Iași și Cluj și, dacă vom reuși, pentru că este foarte greu, am vrea să participe scriitori din toate generațiile, pentru un dialog al generațiilor, un fel de pretext pentru o conciliere, pentru reconciliere între scriitori!

— Alte argumente?

— Dintre multiplele funcțiuni ale Centrului „Ionel Perlea”, cele care îi servesc foarte mult pe tineri sunt spațiul pentru experiment cultural și discotecă, pe care l-am realizat în colaborare cu un cunoscut specialist în domeniu, Doru Verban, care a creat ceva extraordinar de interesant și de ținut. O altă funcțiune este piațeta cărții, care găzduiește trei librării, ultima, recentă, a editurii HUMANITAS, ea fiind, se pare, cea mai reușită sub aspectul amenajării. Și efectiv este



luată cu asalt de tineri! De asemenea, am organizat Galeria de artă plastică EUROPA, pe care artistul Gabriel Manole a amenajat-o gratuit!

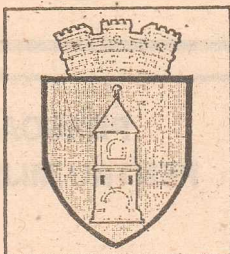
— Ce face scriitorul Nicolae Stan?

— Munca în cultură este atrăgătoare și acaparatoare. Lucrez la un roman intitulat „Cocoșarea”, început înainte de 1989, și la un volum de proză scurtă — „Ce părere aveți, domnule Lloșă?”. Sper să ies totuși pe „piață”!

— Alte proiecte?

— Acest centru cultural avem de gând să-l înscriem într-un sistem de oferte, dacă se poate, internațional. Am trimis o prezentare foarte complexă a centrului la Ministerul Culturii și personal dl secretar de stat Mircea Albulescu mi-a spus că ne va acorda tot sprijinul!

„Slobozia — 400” Programul aniversar



Având în vedere că

...în luna martie a anului 1994 se vor împlini 400 de ani de existență documentară a orașului Slobozia, străvechi vad comercial, atestat prin Hrisovul voievodului Radu Mihnea către postelnicul Ianache,

...toți slobozenii originari sau adoptați, prin Voia Domnului sau a Grației, au întrebări comune: cine am fost? cine suntem? cine vom fi? pentru a ști ce putem să facem și cât ne este îngăduit să sperăm,

...afiarea IDENTITĂȚII este un imperativ al oricărui dintre noi, resimțit cu acuitate deosebită în situațiile-limită, autentice,

...participăm, iată, la o nouă FACERE — adevărată, reală, a noastră...
SE LANSEAZĂ către concitadinii noștri, originari, adoptați, din țară, de peste hotare, următorul

APEL
de a contribui la conturarea și realizarea
PROGRAMULUI ANIVERSAR
„SLOBOZIA — 400”

având ca interval al manifestărilor: perioada 20 martie — 30 iunie 1994.
Pentru a recepta mai limpede intențiile noastre, vă prezentăm cele patru tipuri de activități pe care le avem în vedere:

I. INSEMNE HERALDICE: medalie jubiliară, stema municipiului, cheia jubiliară, emisie filatelice etc.

II. TIPĂRITURI: monografie, album cultural, pliante de prezentare, cataloage, antologii, crestomații etc.

III. Program CULTURAL EDILITAR: monumente, plăci comemorative, străzi și pietre etc.

IV. ACTIVITĂȚI CULTURALE SPECIALE: festivaluri, concursuri, colocvii, sesiuni, spectacole etc.

Acesta ar fi cadrul general pe care sugestiile și ideile dumneavoastră s-ar putea plia. Desigur, nu excludem posibilitatea modificării lui, în funcție de anvergura propunerilor pe care, suntem siguri, le vom primi.

Vă așteptăm corespondența pe adresa:

INSPECTORATUL PENTRU CULTURĂ
al JUDEȚULUI IALOMIȚA

str. Matei Basarab, nr. 29, cod. 8400
Telefon: 0910/1 12 07 — ROMÂNIA

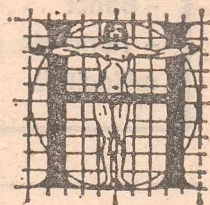
PRIMARUL MUNICIPIULUI
SLOBOZIA

inginer IOAN PINTER

CONSILIERUL ȘEF
al Inspectoratului pentru Cultură
Ialomița

profesor NICOLAE STAN

„Cultura se face cu dragoste”



„V-aș spune mai întâi că nimeni din jurul meu, nimeni dintre colaboratorii mei de la editură, când consilierul șef al Inspectoratului pentru Cultură al județului Ialomița a venit la București și mi-a propus să deschidem aici o librărie, deci nimeni dintre colaboratorii mei nu m-a sfătuit să o fac. Dimpotrivă, toată lumea a spus «nu»!

Eu am socotit că lucrurile trebuie să se petreacă altfel și mi-am zis că atunci când e vorba de un act de iubire — pentru că invitația domnului Stan era un act de iubire, este firesc ca la deschiderea care s-a produs din partea dumneavoastră să răspundem cu această deschidere, la rândul nostru. Vreau să vă spun că absolut nimeni din țară, până astăzi, nu a venit la București, la editura HUMANITAS și să spună: «Vă oferim un spațiu pentru o librărie!». NIMENI. De trei ani de zile! Nici un consilier cultural dintr-un județ, nici un primar din nici un oraș, nimeni nu a venit să ofere! Până acum nu am

făcut decât să cerem. Am cerut și am primit foarte arareori. Și atunci când cineva vine și îți oferă, cum ai oferit dumneavoastră, acest loc absolut excepțional, credeți-mă că așa ceva stă bine în orice colț al Europei și-n orice capitală a Europei! Când cineva vine și-ți face un asemenea gest, a spune «nu» și a face calcule comerciale mi se pare o formă de supremă meschinărie!

Cei din jurul meu mi-au spus: «nu merită să deschidem o librărie la Slobozia: e un oraș prea mic!». Eu cred — cultura nu se face cu aroganță! Și vă repet — cultura se face cu dragoste! Și dacă sunt convins că o țară în general nu poate fi condusă decât de elite, cred în același timp că, spre deosebire de o castă, o elită este un loc unde poarta este deschisă întotdeauna!»

DI. Gabriel Liiceanu — Centrul
cultural Ionel Perlea — Slobozia
— 8 mai 1993

Tratament prin autosugestie

Fiecare persoană poate pune ea însăși în stare de sănătate. Tratamentul prin autosugestie constă într-o serie de exerciții progresive, rezultatele nu vor fi obținute într-un efort de voință, ci în relaxare, prin reducerea tensiunii interioare, pentru corectarea funcțiilor normale ale corpului. Exercițiile trebuie executate de preferință într-un fotoliu confortabil.

extinde asupra întregului corp.

PERCEPEREA CĂLDURII

Sugestii :

1. Sunt complet relaxat.
2. Brațele mele (sau picioarele) sunt foarte grele.
3. Brațul meu drept (sau stâng) este cald.

Durata exercițiului depinde de timpul în care persoana are senzația de căldură. După două săptămâni de exerciții, ea este în măsură să aibă această senzație de căldură la toate extremitățile.

RELAXAREA MUSCULARĂ

Ne așezăm într-un fotoliu confortabil. Începem să ne relaxăm, spunând : „Sunt complet relaxat. Brațul meu drept (sau stâng) este foarte ușor”. Această primă parte a exercițiului trebuie repetată timp de două minute. Persoana se concentrează asupra sugestiei următoare :

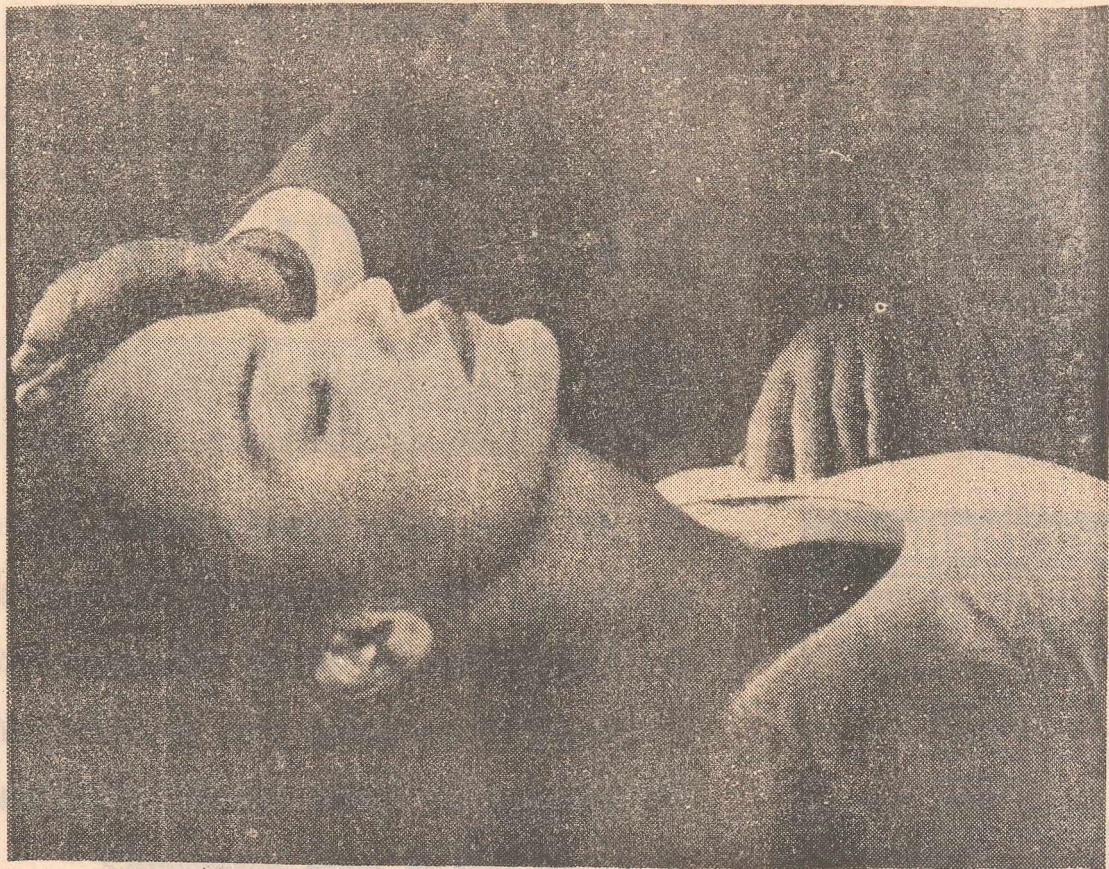
1. Brațul meu este rigid.
2. Respir profund.
3. Deschid ochii mari.

Pe parcursul a două săptămâni, se execută, minuțios, acest exercițiu în fiecare zi. Început se va obține senzația de greutate a brațului, și această senzație se va

REGLAREA RITMULUI CARDIAC

Începem prin a pune mâna în dreptul inimii, simțim bătăile inimii. Apoi trecem la autosugestii :

1. Sunt complet relaxat.
2. Brațele și picioarele mele sunt grele.
3. Brațele și picioarele mele sunt calde.
4. Inima mea bate calm și



puternic.

În ultima fază, putem să ne controlăm pulsul. Nu trebuie să ne obosem.

CONTROLUL RESPIRAȚIEI

Începem prin repetarea exercițiilor precedente, apoi trecem la un nou exercițiu : „Respir încet, ușor. Respir fără nici un efort”.

CONTROLUL ABDOMENULUI

După ce efectuăm autosugestiile precedente, ne spunem : „Plexul meu (solar) este cald”.

Acest exercițiu odată termi-

nat, persoana este în măsură să se relaxeze complet, să respire profund, având un puls regulat și o senzație de căldură în tot corpul.

CONTROLUL REGIUNII CEREbraLE

Pentru o funcționare perfectă, după două săptămâni de muncă, în care am efectuat exercițiile precedente, se mai adaugă o altă autosugestie : „Fruntea mea este foarte rece, de o manieră foarte agreabilă”.

Se continuă exercițiul, repetând totul, de la prima su-

gestie până la ultima. După două sau trei luni, ar trebui să fim în măsură să controlăm toate fenomenele descrise. Va fi necesar să efectuăm exercițiile o dată sau de două ori pe zi, timp de alte șase luni, până când senzația devine cu adevărat intensă.

Autohipnoza, dacă este bine executată, duce la creșterea concentrării, la o mai bună întrebuințare a propriilor resurse fizice și psihice în momente dificile, la reducerea tensiunii emoționale, la modificarea unor deprinderi negative.

Prezentare și traducere
MARIA ANTONESCU ■

Cât câștigă un medic american, dacă lucrează normal —

adică într-un spital sau cabinet particular, la concurență cu confrății (dacă e medic bun, are clienți) și fără să aștepte plicul sau sarsanaua bolnavului

SPECIALITATEA	VENITUL MEDIU ANUAL
MEDICINĂ GENERALĂ/MEDIC DE FAMILIE	111.500 \$
PEDIATRIE	119.300 \$
PSIHIATRIE	127.600 \$
CHIRURGIE	233.800 \$
ANESTEZIE	221.100 \$
OBSTETRICĂ/GINECOLOGIE	221.800 \$
RADIOLOGIE	229.800 \$

DUPĂ „NEWSWEEK” — 5 APRILIE 1993

NOTA : Nu transformați dolarii medicului în lei, ci raportați-l la venitul mediu anual al americanului de rând (cca 25.000 \$).

Medicament — miracol

RODILEMID-ul vindecă... suedezi

• Noi îl găsim mai greu

„Gravitatea bolilor tratabile cu RODILEMID este cunoscută chiar și de marele public. De pildă, scleroza multiplă (leuconevraxita), este grav invalidizantă, ducând, cu certitudine, la moarte; herpesul recidivant poate determina, în funcție de localizare, orbire sau cancer uterin, encefalopatii severe sau decese (55% din cazuri) la nou-născuți: zona Zoster provoacă dureri violente, iar varicela are, în funcție de vârsta copilului, urmări foarte neplăcute”, declară dl dr. neurolog Romulus Dinu, unul dintre autorii acestui medicament.

RODILEMID-ul este, de fapt, un principiu terapeutic nou, unic în felul său, și anume chelatoterapia netoxică. Cea mai importantă proprietate a acestui medicament este acțiunea sa antivirală exerci-

tată fără efecte toxice secundare — caz unic în familia antiviralelor. O altă calitate excepțională este capacitatea sa imunomodulatoare, adică posibilitatea sa de a stimula anumite populații din limfocitele sanguine răspunzătoare de apărarea împotriva unor boli FOARTE GRAVE. De asemenea, acțiunea sa neurotrofică este benefică în paraliziile faciale ca și în alte forme de nevrite”, afirmă dna Ileana Dinu, biochimist, doctor în toxicologie, coautoare a acestui micropolimer vindecător.

Cele mai spectaculoase rezultate s-au obținut în tratarea cumpitelor boli numite scleroză în plăci. Pentru un eșanșon de pacienți urmăriti timp de șase ani și tratați neîntrerupt cu RODILEMID s-au evidențiat următoarele date : 64%

ameliorați, adică s-a reușit reducerea gradului lor de invaliditate : 18,5% stabiliți, în concepție occidentală înseamnă vindecați și 18,5% agravati, în cazul anumitor forme cronice evolutive și al unui sistem imunitar eficient.

Deși medicamentul se află pe piața românească de zece ani, fiind brevetat și în Franța, Germania, Marea Britanie, Elveția, Italia, Luxemburg, Liechtenstein, S.U.A. și Canada, el nu este deloc promovat peste hotare. Lipsa fondurilor pentru reclamă anulează, practic, șansele firmei producătoare S. C. SICOMED S. A. de a-l exporta. Aduce imense pagube valutare statului român.

Există, totuși, o speranță. Suedia. În această țară, de fapt în întreaga peninsulă scandinavă, scleroza multiplă este o problemă națională, datorită marilor sale incidențe — 50 cazuri la 100.000 locuitori. O echipă a televiziunii din Stockholm, aflând despre rezultatele obținute de dl dr Dinu în tratarea acestei boli, a realizat, în august, 1992, un amplu reportaj pe această temă și care, difuzat șase luni mai târziu, a determinat o avalanșă de scrisori și telefoane (peste 400 în total), culminând cu sosirea primului grup de șase pacienți la începutul lunii martie a.c. Aceștia au fost tratați ambulator de dl dr Dinu timp de o săptămână. Rezultatele obținute au determinat creșterea în asemenea măsură a solicitanților suedezi, încât, în acest moment, Fundația handicapatilor neurologici este capabilă să determine Guvernul Suediei să aprobe importul acestui medicament miraculos.

BRANDUȘA NICOLAE ■

CAFEAUA NU ESTE NOCIVĂ

• Nu vă bucurați, nu este vorba de cafeaua mucegăită original!

Contrar opiniei foarte răspândite, cafeaua (sau cofeina) nu crește riscul accidentelor cerebrale sau ale infarctului miocardic. Demonstrația a făcut-o profesorul Willett de la Universitatea Harvard (Boston), printr-un studiu efectuat pe 45.589

bărbați, între 40 și 75 de ani, fără antecedente în maladiile cardiovasculare. Studiul, întins pe durata a doi ani, a dat următoarele rezultate :

— băutorii a mai mult de 4 cești de cafea pe zi au un coeficient de risc de accident cardio-vascular de 1,04 față de 1 la băutorii a mai puțin de 4 cești zilnice de cafea

— la marii consumatori de cafea decofeinizată (mai mult de 4 cești pe zi), acest risc de accident crește semnificativ, coeficientul fiind de 1,63

Autorii studiului precizează : chiar un consum susținut de cofeină, asociind ciocolata, ceaiul sau cacao, nu crește riscul cardio-vascular. Aceste rezultate au luat în considerație numai subiecții bărbați. Curând, ele vor trebui testate și la femei.

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACETI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzătoare de exacte !

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

ELENA ANDREI

Cum va fi viața mea? Ce am fost într-o viață anterioară?

Combătând egoismul, în acest an veți beneficia de mai mult noroc și șansa unor prieteni de excepție; zilele norocoase sunt 11 și 29.

Evoluția șanselor dumneavoastră pe ani, până în 2000: 1993 — an favorizând: călătorii, afaceri, contacte, proiecte profesionale; 1994 — an cu schimbări bune în profesie; 1995 — an de fluctuații financiare și sentimentale, nervozitate; 1996 — succese, bani, schimbare loc de muncă, domiciliu, sentimental bine. 1997 — foarte bun, călătorii, sănătate, conceperea unor proiecte ambițioase, de anvergură; 1998 la fel ca în 1995, 1999 — an de riscuri și conflicte, surmenaj; 2000 — decepții și unele blocaje, de evitat asocieri.

În viața anterioară, dumneavoastră ați fost bărbat și ați avut una din următoarele profesii: matematician, suflător în sticlă, explorator al ghețurilor și zăpezilor. V-ați născut în SUA, în 1175, joia. Ați fost o persoană plăcută, cu înclinații artistice, care schimba urâtenia în frumusețe, și care găsea, în general, soluția pentru orice situație.

GHEORGHE CREȚU

Ce șanse am pentru a-mi tipări o carte de versuri la o editură?

Așa cum se indică în talon, trebuia să treceți datele de naștere în baza cărora putem calcula șansele vizavi de o altă persoană. De aceea nu vă oferim decât date generale:

Destinul material: Sunteți simpatic, sociabil, convingător, plin de farmec, îndemnat, un bun psiholog. Vă adaptați ușor. Alegeți lesne situația cea mai avantajoasă. Trăiți exclusiv în prezent. Neliniștit, independent, refuzați orice contrațicare. Aveți idei, sunteți strălucitor, dar în cazurile de exces (negative) puteți deveni incurcă-lume fanfaron, și fără scrupule. Reușita vine din ocupațiile care pun în valoare calitățile enumerate, deci în publicitate și comerț, dar reușita poate veni și în profesii științifice.

Destinul spiritual: Aveți înșușiri de conducător, darul presimțirii, al visurilor prevestitoare. Dacă le puneți în valoare, veți depăși toate obstacolele de orice natură, cu ușurință, dar nu fiți imprudent. Zilele norocoase: 11 și 29.

Ce semnificație are prenumele dv.? Aveți o puternică personalitate care vă ajută să-i dominați pe cei din jur. Faceți o bună impresie în societate, datorită unui spirit mustind de idei și ingeniozitate. O parteneră cu care vă însoțiți adesea, nu fără o anumită plăcere, este singurătatea. În activitatea profesională folosiți la modul oportun împrejurările favorabile, pentru a vă atrage scopul fixat. Voința, energia, autoritatea sunt armele care vă ajută în ceea ce întreprindeți. Aveți de asemenea înșușirea de a dinamiza, întreține și influența unele grupuri socio-profesionale în direcția dorită de dv.

MARIA BARBU — București —

Doresc să aflu cât mai multe date despre mine; viață, sănătate, o eventuală căsătorie

Ursita zilei de naștere: Sunteți distantă, trăiți în semi izolare, departe de mulțime. Sunteți abilă. Viața dv. oscilează între mari bucurii și mari decepții. Aveți afinități cu domeniul științei, învățămîntului, al terapiei naturiste, ocultismului.

Destinul material: Fiind „un conducător”, aveți strălucire, darul de a conduce pe alții, sunteți ambițioasă, mergeți înainte fără a reveni. Fiind câteodată agresivă, puteți fi și încăpățănată și orgolioasă, lucruri de care să vă feriți, pentru a ocoli eșecul. Zilele norocoase: 17 și 25.

Șansele dv. până în 2000: 1993 este anul unor succese în investiții, călătorii, proiecte profesionale de anvergură, asocieri, studii; sentimental, bine. Sănătatea, cu mici excepții, bună; 1994 — succese în afaceri, răceală în familie (emoții puternice, tensiuni); 1995 — câștiguri financiare, schimbări de activitate, loc de muncă, domiciliu, 1996 — multe restricții, dar șanse de căsătorie; 1997 — revine succesul din 1995; 1998 — an de decepții și blocaje — prudență! 1999 — revine situația din 1994;

2000 va fi un an similar cu 1995.

MAGDALENA DUMITRU

Ce șanse am de ameliorare a situației mele sentimentale, de a găsi un soț?

Ursita zilei dv. de naștere: Inclinație către șicane, spre proces. Succes în magistratură, în barou. Sunteți bună la suflet și aveți succese în viață. Preferați munca în grup.

Destinul material: Cine sunteți? Dumneavoastră aveți un noroc de-a dreptul scandalos. Revoluționară, amatoare de călătorii, dotată pentru limbi străine, independentă, nu ascultați sfaturile prietenilor, pericol de instabilitate și de a deveni fără scrupule. Reușită în orice profesie cu risc. Drumul prin viață este drumul tuturor reușitelor, un drum privilegiat, neoprit de nimic, având mereu prioritate. Zilele norocoase: 10 și 19.

Și acum evoluția șanselor dumneavoastră până în 2000: 1993 șanse în afaceri, în familie, răceală; 1994 — perioadă mai dificilă sub raport sentimental, nervozitate; 1995 — an favorabil schimbărilor de domiciliu, câștig financiar, o legătură sentimentală este posibilă; 1996 — surmenaj, conflicte cu noul partener, 1997 — situație similară cu 1993; 1998 — divorț la cei căsătoriți. nuntă la celibatari. În viața profesională progres; 1999 — revine situația din 1993. 2000 — favorabil legăturilor sentimentale.

ELEONORA LUCA

Ce-mi rezervă viitorul referitor la locul de muncă? Ce perspective îmi oferă privatizarea? Viitorul referitor la relațiile sentimentale.

Din păcate nu mi-ați dat denumirea instituției sau întreprinderii la care lucrați. Nu putem face decât o prognoză generală.

Destinul material: Cine sunteți? Un om cu o structură puternică dreaptă, cinstită, răbdătoare, loială, de încredere, îndatorată vieții de familie, conservatoare. Ideile noi le acceptați numai după un îndelungat studiu, fiind metodică. Stabiliți planuri detaliate. Aveți o jude-

cată lentă și puteți reuși în domeniile care cer precizie, spirit de observație și metodică.

Karma anului: Muncind cinstit, cu optimism, în acest an veți atrage succesul. Va trebui să aveți, însă, încredere în forțele proprii. Zilele norocoase: 13 și 31.

Șanse până în 2000: 1993 este un an al șansei pentru dumneavoastră (căsătorie pentru celibatari, divorț pentru familist). Cu diplomatie, răbdare și echilibru psihic veți reuși; 1994 — anul contactelor și deschiderilor spre social, finalizări de proiecte, posibil să aveți un copil; 1995 — restrictiv laborios, fiți perseverenți; 1996 — succes în afaceri, călătorii, veți fi foarte curată. 1997 — anul familiei și casei (căsătorie, eventual divorț, după caz); 1998 — an de expectativă. 1999 — succes în afaceri; 2000 — an în care așteptați o schimbare, apoi veți decide noi proiecte.

MARIA POP

Anul 1993 va fi un an fast, ori nefast pentru comerțul pe care îl fac? Ce șanse are fiica mea, Simona de a intra la facultate? Sunt șanse ca soțul meu să „prindă” un șantier în străinătate?

Lipsește numele firmei și anul când a fost creată. Trebuia să ne indicați numele complet al fiicei dv. și data ei de naștere. Nu avem și date-

le soțului, deci la această întrebare nu vă putem răspunde.

Destinul material. Cine sunteți? Aveți spirit de sinteză, inteligență, intuiție, și imaginație ce vă ajută în obținerea succesului. Introvertită, detestați mediocritatea, puteți deveni chiar ascetă, sau mistică. Evitați egoismul, pesimismul și singurătatea în exces. Vă vor duce la sălbăticie. Din păcate, duceți lipsă de diplomatie.

Karma anului: În acest an vă așteaptă o încercare: prin boli, accidente. Nu trebuie să vă lăsați stăpâniti de frică, ci prin evoluție spirituală și psihică, o viață corectă, veți obține victoria asupra dv. înșivă și prin aceasta și asupra altora. Este posibil ca nenorocirea să lovească unele persoane apropiate dv. Deci mare prudență. În acest an nu veți da prioritate intereselor proprii. În relațiile cu partenerii dovediți multă disponibilitate, pricepere în a negocia un contract, dar într-o atmosferă de emoții puternice și tensiuni, determinând un exces de duritate în familie, care poate duce la ruptură. Deci succesul este previzibil.

1993: după o perioadă de adaptare, avansați lent. La început, aveți un moral scăzut, dar evitați deciziile riscante, străduiți-vă să vă mențineți echilibrul psihic. Anul 1993 arată un progres în afaceri, determinat de răbdare, diplomatie. Tot în acest an există pericolul divorțului.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (între cele de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare masină.....

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cit mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C.”.

CeBIT '93 — O fereastră către mileniul trei

Festivalul monștrilor sacri ai informaticii

• Nu știm dacă ei conduc lumea, dar în mod sigur o schimbă

Activitatea Centrului de birotică, informatică și telecomunicații CeBIT se desfășoară anual lângă Hanovra — Germania, pe durata unei săptămâni, într-un parc „internațional” amenajat pe 32 ha, în 28 de pavilioane de mărimea celui central din Complexul Expozițional București; e un adevărat festival, nu al muzicii, al artelor plastice sau al dansului, ci al unui produs al gândului rece: informatica.

Anul acesta, 5 604 firme din 45 de țări au expus în fața a 180 000 de vizitatori, șefi de firme și a 445 000 vizitatori din compartimente de vânzări, de fapt în fața unui total de 660 000 de vizitatori (de remarcat structura de vizitatori și de reținut că 104 000, deci aproape un sfert, au fost străini, pentru a avea o primă imagine a importanței și, nu mai puțin, asupra tinutei târgului). Interesul a fost captat în proporție de 47,6 la sută de produsele software, 45,6 la sută microcomputere, 38,4 la sută rețele de calculatoare și 38,1 la sută telecomunicații. Din cei 2.139 expozanți străini, se remarcă SUA — cu 454 firme, Taiwan — cu 338, Marea Britanie — cu 237, Franța — 109, ș.a.m.d. Europa răsăriteană s-a prezentat cu 50 de standuri cu totul. Helmut Kohl a ținut discursul de deschidere (7 pagini). După tăierea panglicii inaugurale, doamna Mihaela Gorodcov, directoarea revistei PC World Romania (fost INEOCLUB) și patru reprezentanți ai firmei SCOP, îi numim pe domni Alexandru Vișan, director tehnic, Florin Mashek, inginer autorizat Novell, Dragoș Stan, director comercial, și Teohari Ion, responsabil cu Departamentul de resealer-i din țară, au început un adevărat maraton.

S-au încheiat contracte și afaceri prin telefon (cu sau fără fir), prin rețelele de calculatoare instalate, prin modemuri, prin circuitele interne de televiziune sau prin satelit și, câteodată, mai traditional, negocierile s-au purtat în jurul unei mese.

Informatică nomadă

MIHAELA GORODCOV: Din punct de vedere publicitar, târgul s-a distins prin organizarea de către Internațional DATA Group, în cadrul unui program care s-a numit Business With Eastern Europe, a unor conferințe zilnice (și de mai multe ori

pe zi), cu scopul apropierii firmelor producătoare de piața liberă nou apărută în Europa. A fost o primă manifestare de acest gen la un târg de asemenea amploare și s-a bucurat de succes. A fost editată și o revistă, INFOCOM, tot sub egida IDG și un afiș, în care apar coperte publicațiilor de informa-

țică editate de acesta în Europa de Est. Ca noutăți tehnice, fără a intra deloc în detalii, să menționăm în primul rând firma INTEL, cu al său microprocesor 586 Pentium, de 5 ori mai rapid decât 486, revoluționar nu atât prin spectaculozitatea aplicațiilor video cât datorită deschiderilor pe care le va permite în modelarea științifică în diverse ramuri de vârf, inclusiv astronomică. Apoi, pe latura SOFT, aș menționa linia generală de promovare a sistemelor deschise UNIX și a conceptului de WORK Group, precum și atmosfera de „informatică nomadă” pe care multitudinea de notebook-uri și comunicația fără fir o creează.

CeBIT — un eveniment social

DRAGOȘ STAN: Participarea noastră la CeBIT, cu o delegație de patru membri, arată pe de o parte importanța târgului (pentru că altfel nu s-ar fi justificat cheltuielile de deplasare etc.), iar pe de altă parte, preocupările egale ale firmei SCOP în sectoarele tehnic și vânzări, chiar cu un ușor accent pe primul. CeBIT-ul este important nu numai pentru faptul că aici apar noutățile anului în informatică, dar mai ales

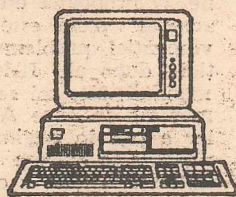
pentru faptul că aici se face politica în domeniu și se trasează direcții și tendințe de urmat.

Manifestarea de lângă Hanovra este poate mai puțin pentru business cât un adevărat eveniment social. Și profesional. Spre exemplu, Pavilionul 22 al CeBIT a servit ca loc de întâlnire și forum pentru schimburi de idei pe tema „cercetare și dezvoltare” (15 % din reprezentanții firmelor care au expus vin din sectorul cercetare — proiectare — dezvoltare — n.n.). Un alt spațiu a fost rezervat promovării pieței. Sigur, CeBIT rămâne în primul rând un expozeu de produse de ultimă oră, unele anunțate, altele surpriză. Principalul nostru interes, pe durata desfășurării târgului, a fost să purtăm discuții cu firmele producătoare pe care le reprezentăm în România în calitate de distribuitor autorizat și care sunt cele mai mari din lume. Am purtat convorbiri la COMPAQ — unul din liderii mondiali în producerea de calculatoare și accesorii — cu domnul Bernard Schaefer — manager de vânzări pentru Europa de Est, la EPSON — cel mai mare producător de imprimante pentru calculatoare din lume — cu domnul Norbert Braun, șef divizie Europa de Est, la NOVELL — numărul 1 mondial în producerea rețelelor de calculatoare, deținând 60% din piața mondială în acest domeniu — cu Gitta Holloch — director pentru EE, la I.B.M. — cel mai mare producător de calculatoare din lume — cu Peter Tessarik — șef de vânzări Europa de Est, la WESTERN DIGITAL — unul din cei mai mari producători de hard-disc-uri și plăci video, acceleratoare video etc. — cu Ken Larsen șef divizie vânzări EE.

la AMERICAN POWER CONVERSION — cel mai mare producător de surse neinteruptibile — cu Artur Marcinkiewicz — șef compartiment vânzări EE. De asemenea, am avut convorbiri cu șefii diviziilor vânzări pentru Europa de Est de la alte firme pentru care avem statutul de distribuitor autorizat: Jackie Flemming, de la STANDARD MICROSYSTEMS CORPORATION — specializată în plăci de rețea de toate tipurile, Robert Poorman — de la DIGIBOARD — axată pe plăci multiplexoare și conectică, Henrik Alexis Dyrby — de la ASK S.A. — unul din cei mai buni producători de ecrane de proiecție, Margot Mueller — de la KINDERMANN — un important fabricant de proiectoare, Jimmy Valena de la COMPUTECLASSICS — specializat în software, Jana Heaton, de la SUMMAGRAPHICS — HOUSTON INSTRUMENTS — cei mai importanți producători ai gamei complete de echipamente CAD/CAM.

Prin această deplasare și întâlnirile avute acolo, am urmărit să ne consolidăm încrederea partenerilor noștri din străinătate. Deocamdată singurul risc pe care și-l „asumăm” aceștia aici este de a ne livra produsele în avans. În ceea ce privește creditele pe care am fi doriți să le obținem, se manifestă încă o linie de prudență față de băncile române, căci ni s-au cerut garanții de la bănci din Vest. Am fost mulțumiți, vizitând standurile din târg, să constatăm că produsele distribuite de noi în România sunt foarte aproape de cele mai înalte standarde, iar multe din exponatele de la CeBIT le-am contractat și vor intra, prin SCOP, pe piața românească.

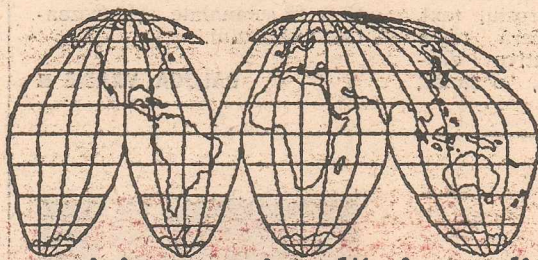
CALIN MĂRCUȘANU ■



Sprint Information Services with WAN, LAN connections

fax. data comm.

e. mail



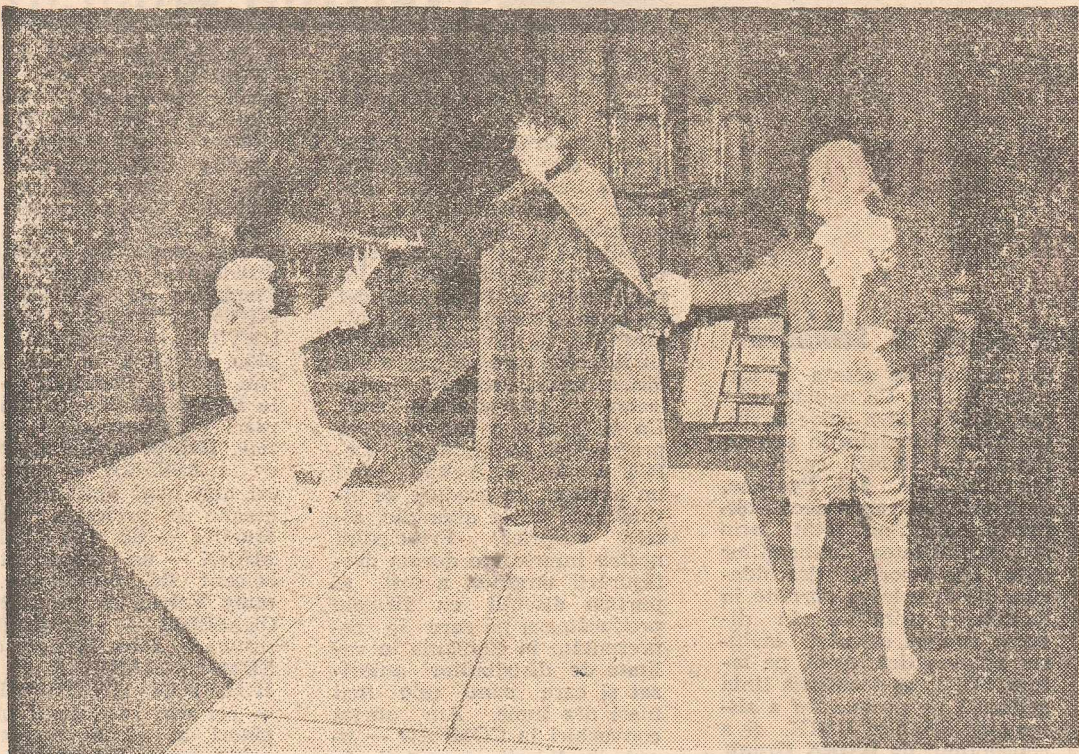
Conectivitate națională și mondială

SOLUȚII MODERNE PENTRU COMUNICAȚII DE DATE
(Poștă electronică și alte servicii cu valoare adăugată bazate pe X25)

Contactați-ne în perioada 26-30 Aprilie la Sala Palatului
(ASA NDT International Fair)



tel. (01)617-63-33, (092)44-66-52, (092)44-54-75
fax. (01)312-84-43, (01)617-63-74,
(092)44-67-04



Scenă din spectacolul „Robespierre și regele” de D. R. Popescu.
Actorii: Ionuț Antonie, Corneliu Revent, Simona Stan

Libertate și dictatură

• **DI Lucian Sabados, directorul**

Teatrului Toma Caragiu din Ploiești,

despre recentul turneu de la Odeon

La Teatrul Odeon au avut loc recent spectacolele Teatrului Toma Caragiu din Ploiești: Robespierre și regele, de D. R. Popescu și Toți erau fiii mei, de Arthur Miller.

— Domnule Lucian Sabados, ce v-a determinat să alegeți punerea în scenă a piesei Robespierre și regele?

— Evident că mi-am asumat un risc destul de mare, dar mi-am dat seama că textul poate avea un puternic impact asupra publicului, prin multiplele apeluri la istoria veche și mai recentă, existând evidente, foarte transparente trimiteri la perioada actuală. Am ales acest text mai ales pentru valoarea sa ideatică, asumându-mi până la capăt și celălalt risc, comercial.

— Ce ați dori să subliniați în spectacol?

— Veșnica ciocnire dintre

natura umană și calitățile absolute ale unei idei. Au existat de-a lungul istoriei personalități extrem de controversate (ca Robespierre), care nu au făcut față acestui impact uman-ideal. De asemenea, la nivel istoric, este extrem de interesantă o anumită similitudine dintre dictatură și libertate, acea libertate care uneori ne găsește nepregătiți.

— Ce puteți spune despre criteriile selectării celui de-al doilea spectacol, Toți erau fiii mei, de Arthur Miller?

— Cu totul altul a fost criteriul selecționării acestui text. A apărut ca o necesitate de a pune în evidență calitățile artistice ale trupei. Pentru că, după Revoluție a fost un moment foarte greu în care am pierdut câteva certe valori. Alegerea acestui text, care într-adevăr oferă niște partituri interpretative deosebite, este practic, o șansă,

pe care am oferit-o unui moment interesant în trupa noastră, întâlnirea dintre două generații: generația Corneliu Revent, Margareta Pogonat și generația lui Ionuț Antonie.

— Ce riscuri v-ați asumat în lansarea acestei piese?

— Nu mi-am asumat nici un risc, ci, dimpotrivă, am mers pe o anumită certitudine. O problemă esențială în această piesă este problema vinovăției, problema vinovăției după al II-lea război mondial. Mie mi se pare că maniera în care Arthur Miller a pus în pagină această piesă este extrem de actuală. Pericolul de a crea monștri, de a ne victimiza la nesfârșit, de a ne lamenta pe altarul unor idei, cu care de fapt cochetăm, sunt jocuri foarte periculoase, care merită a fi semnalate și prezentate publicului.

RALUCA VRABIE ■

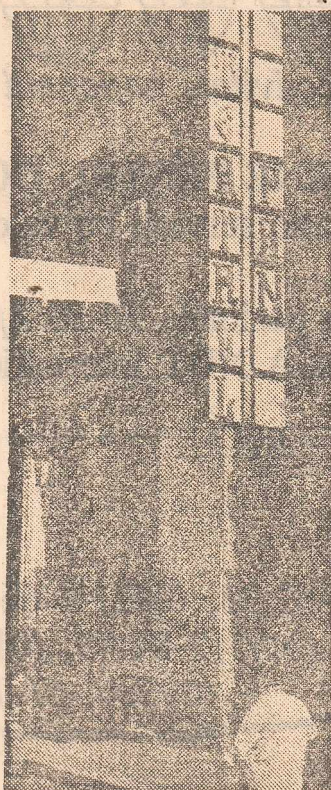
Pe Lipscani a renăscut un teatru

Prin directorul ei general, dl Dan Mocănescu, sprijinit de Cartelul Alfa, „Rapsodia Română”, trăiește o nouă viață. În noua vară arăse numele Teatrul Pann și are patru secțiuni: secția de folclor, care a preluat, de fapt, ansamblul Rapsodia Română; secția de teatru pentru copii, secția atelier, care-și propune să adăpostească diverse formule teatrale și studioul de muzică sacră.

Teatrul Pann este unic prin deschiderea pe care o are pentru experiment, ne asigură dna Silvia Kerim, consilier artistic. Această singularitate este proprie și secției de folclor și se manifestă prin do-

rința de-a valorifica adevăratele izvoare folclorice, prin intenția de a debarasa de zgură repertoriul deja existent. Scopul unic al acestor preocupări este de-a readuce în sală publicul, în special publicul tânăr, pentru care folclorul înseamnă îndeobște răposata Cântare a României.

În perspectiva imediată, iubitorii de folclor adevărați vor putea asista la premiera unui spectacol, clădit într-o manieră originală. Cu acest prilej pot fi siguri că vor fi scutiți de muzică țigănească, de cântecele deocheate cu care mulți cântăreți cunoscuți delectează nuntașii, sau de alte făcături.



DI Lucian Giurchescu, directorul

Teatrului de Comedie,

acuză revista „FLACĂRA”

„Dumneavoastră publicați staliniști!”

„O pagină în care apare Valentin Silvestru nu mă interesează! Eu am venit în România crezând că s-a terminat cu staliniștii. Atâta timp cât publicați staliniști, e treaba dumneavoastră.”

Domnul Lucian Giurchescu se referea la articolul „Comedia amară a Teatrului de Comedie”, apărut în numărul 12, din 24 ianuarie a.c., al revistei noastre, în care oamerei de teatru din interiorul și din afara colectivului artistic aduc grave acuze actualului director. Reamintindu-i domnului Giurchescu faptul că nu doar „staliniștii” și-au spus părerea, l-am invitat la dialog. „Sunt aceiași oameni care se ocupă de multă vreme să spună aceleași lucruri. Nu aduc nimic nou. Eu vă respect prea mult revista și nu vreau să intru în polemică, pentru că e o publicație bună. De fapt, de aia e presă liberă, să spună toată lumea ce vrea. Într-o zi, am să vă spun și eu ce cred. Nu acum. Pentru asta trebuie să mă gândesc un pic și o



să vă invit la teatru.”

Invitația domnului Giurchescu a sosit, în sfârșit, pentru săptămâna viitoare, așa încât sperăm ca în numărul următor al revistei „FLACĂRA” să vă putem oferi „Dreptul la replică” al directorului Teatrului de Comedie.

LIANA TATOS ■

PIATA DE ARTA, ARTA DE PIATA

„Apără-mă, Doamne, de falsuri!”

(că de bani mă „apără guvernul”)

Din multe componente ale buticului de artă, mai importantă rămâne tot oferta, sau, negustorește spus, marfa. În buticul de artă actual, marfa se procură după principiul bine știut al economiei de artă în tranziție: consignația. Simplu, un deponent — la ananghie sau nu — aduce un obiect (de artă, bineînțeles) și-l expune. Prețul e uneori imaginat de proprietar, sau, deseori, sugerat de diverși. Se așteaptă. Apare un cumpărător, îl vede, îl place și-l achiziționează. Negustorul încasează un procent, variabil după subțirimea obrazului. Toată lumea e mulțumită. Comerțul nostru merge și așa... Mai marile buticuri de artă (vezi Coleus, Alis, AS) colaborează și cu experți. Unii chiar adevărați (dacă au norocul să dea peste un Radu Ionescu, Petre Oprea, ori Lică Rosel). Se expertizează, se comentează, se autenticifică cu jumătate de gură, dar nu se garantează nimic. În unele cazuri, păcălitorul — Doamne, iartă-mă dacă greșesc! — iese păcălit. Astfel, banii circulă în natură, ca apa. În așa condiții, multe spații sunt tixite cu opere de o para: picturi de la bunici, semnate de nepoți, mobilă stil, oblojită mai bine sau mai prost, porțelanuri și sticlărie făcute în ateliere de târg, argintărie cocolită sau patinată... ieri! Spre „documentare”, dați o raită pe la Hanul cu tei, Tiffany's, sau Mărășești. De curând, valul migrației noastre spre Orient — mai la îndemână — a adus și producția artistică a bazarelor din cele meleaguri: papirusuri piramidale, pietre chinezesti bune la toate..

La urma celor scrise aici, un sfat pentru mai noii amatori de artă: vizitați muzee și expoziții. Priviți, comparați și înțelegeți. Cu puțin har, se poate realiza apoi o colecție de învidiat, care vă asigură și bătrânețile, pe deasupra. La bani buni, lucruri bune. Nu pierdeți la Muzeul Național excepționalele piese din expoziția de mobilier, sticlă și porțelanuri. Grăbiți-vă și la expoziția avangardei românești antebelice, cu mari cote la bursa internațională: V. BRAUNER, M. IANCU, A. SEGAL. În sfârșit, pentru a vă ostoi pohta de cumpărător, puteți să tranzacționați un N. GRIGORESCU autentic, la EURO UNION, din holul Teatrului Tândărică. Oricum, merită și privit. Intrarea e liberă. Despre preț și prețuri, altădată.

DON LOTREC ■



FILM

Point Break — La limita extremă

Pentru KATHRYN BIGELOW, regizoarea filmului **POINT BREAK** (în traducere românească **LA LIMITA EXTREMĂ**), pelicula este „un război psihologic între doi tineri, care se împing unul pe celălalt în situații din ce în ce mai periculoase”. Asta înseamnă cascade, parașutism, bătaie care încep cu pumni și sfârșesc cu arte marțiale și Aikido, lumea fotbalului profesionist, F.B.I., surf. „Cascadele realizate sunt atât de reale, încât sunt înfricoșătoare” — declară producătorii Peter Abrams și Robert L. Levy. Ideea scenariului lui W. Peter Hill este că pericolele supreme se plătesc cu prețul suprem.

Protagonistii filmului sunt doi actori de marcă ai cinematografilor americane, aleși contrar tuturor rețetelor de distribuție: **PATRIC SWAYZE** și **KEANU REEVES**. (L.T.)

Violoncelista

Katharina Kühne în România

N-am reușit să stau de vorbă cu **Katharina Kühne** decât cu o oră înainte de plecarea avionului care o ducea, după un strălucit turneu în România, spre patria sa, Austria. Născută la Viena, în 1969, a început să studieze violoncelul sub îndrumarea tatălui său, strălucit muzician ce și-a deschis porțile sufletului și ale casei pentru zeci de cânturari români.

La 24 de ani, tână violoncelistă prezintă o carte de vizită demnă de luat în considerare. Din 1985 a studiat cu André Navarra la Academia de Muzică din Viena, este laureată a Concursului internațional de muzică de came-

ră de la Città di Finale Ligure, a susținut numeroase concerte cu acompaniament de pian și orchestră în diverse țări europene. Turneul din România — la invitația Academiei de Muzică din București și a Ministerului Culturii — a cuprins șapte concerte, în București, Brașov, Sibiu, Timișoara, Târgu Mureș, Iași, Cluj, încheindu-se cu o manifestare la Fundația Culturală Română, în fața unui auditoriu format din muzicieni, oameni de știință, demnitari, persoane din Corpul Diplomatic.

Impresiile, încă nesedimentate, au făcut-o pe Katharina Kühne să-mi declare de la

bun început: „Voi reveni în România. Timișoara este un oraș minunat, absolut occidental.”

LIANA TATOS



În Franța se învață și limba română

Aix-en-Provence la 30 km. de Marsilia, este un oraș de 140 000 de locuitori, salvat de la morficare de o intensă viață studențească: 5 universități, dintre care cele mai faimoase, cea de Drept și cea de Litere. Situate la câteva sute de metri distanță, cele două facultăți par două lumi complet diferite. Trecerea de la costumele tip Chanel sau Yves Saint-Laurent ale studenților de la Drept, la moda „pauvrette” ’70, sau Art Nouveau, afișată de cei de la Litere te ispitește să te asociez „au soleil”, pe terasa cafenelei Facultății de Litere. Pronunțarea cuvântului **român** atrage mai multe grupuri de studenți. Entuziaștii ei povestesc că învață româna un curs la care te duci cu nespuse plăcere, ceva formidabil, sau, mai fidel spus, „super” — cel mai la modă superlativ în mediul studențesc.

La etajul trei al clădirii se află cabinetul de limba română al „super” profesorului

Valeriu Rusu. O bibliotecă imensă, în limba română în, bracă pereții cabinetului alături de afișe și tablouri reprezentând peisaje românești. Uimiți, francezii obișnuiți cu imaginea mediatizată a României — mineri și spitale de copii handicapați — întreabă: „Este o țară foarte frumoasă România, nu-i așa?”. Profesorul Valeriu Rusu râde. Fost coleg de grupă cu Nichita Stănescu, a venit acum 6 ani în Franța, reușind să mărească de 40 de ori numărul studenților ce învață limba și civilizația română.

Trebuie precizat că sistemul francez de învățământ, fără examen de admitere, permite studenților numeroase opțiuni, în cadrul unei programe riguros organizate. Însăpământați de afluxul studenților la cursul de limba română, în defavoarea celorlalte limbi străine, anul acesta conducerea departamentului de limbi străine a limitat numărul studenților ce pot învăța româ-

na, ceea ce a stârnit numeroase proteste.

Care este misterul acestui entuziasm generalizat, acestei dorințe de a învăța limba română, la o studenție franceză atât de pragmatică, dominată de cuvântul deșeu — rapidă posibilitate de a te angaja după facultate? „Valeriu Rusu este unul dintre singurii profesori care reușesc să ne facă să înțelegem o civilizație diferită de a noastră, cele mai aride noțiuni de lingvistică devin interesante la acest curs, fiecare cuvânt este o istorie” (Estelle — doctorand în limba română). „Profesorul Rusu este deosebit de informat, ni se întâmplă desori să aflăm lucruri noi chiar despre Franța” (zâmbește Christine — învață de 3 ani limba română). „Stilul contează foarte mult la un pr fesor și cel de română reușește să se facă apropiat studenților, este spontan” (Florence).

Profesorul Valeriu Rusu este autor al manualului de limbă și civilizație română, a publicat un dicționar român — provençal, un volum de traduceri din Eminescu și o antologie de proză românească, ultimele două în colaborare cu studenții săi.

MARIA ANTONESCU

CANNES, 1993

• Afișe cu săruturi alese
din sute de filme

A 46-a ediție a Festivalului internațional al filmului are loc anul acesta între 13 și 24 mai. La concursul principal pentru prestigiosul Palme d'Or participă 23 filme selecționate din 600 propuse. Mai există secțiunea „La Quinzaine des Réalisateurs”, plus încă două secțiuni.

Președintele juriului care va hotărî câștigătorii acestui an este cunoscutul realizator francez Louis Malle. ceilalți nouă membri ai juriului sunt: actrița italiană Claudia Cardinale, regizorul american de origine bosniacă Emir Kusturica, actrița australiană Judy Davis, actrița rusă Inna Tchurikova, regizorul iranian Abbas Kiarostami, regizorul de imagine francez William Lubitchansky, producătorul american Tom Luddy, actorul britanic Gary Oldman și criticul portughez Augusto M. Seabra.

Să-dă ca aproape sigur că președintele juriului următoarei ediții, din 1994, a festivalului va fi celebrul regizor, producător și actor american Clint Eastwood, marele premiat al recentului Oscar.

Cele 23 de filme sunt: **MA SAISON PREFEREE** — regia André Téchiné, Franța (care a deschis festivalul); **BODY SNARCHERS** — regia Abel Ferrara, SUA; **MAGNIFICAT** — regia Pupi Avati, Italia; **MAZEPPA** — regia Bartabas, Franța; **MUCH ADO ABOUT NOTHING** — regia Kenneth Branagh, Marea Britanie; **THE PIANO** — regia Jane Campion, Australia; **LIBERA ME** — regia Alain Cavalier, Franța; **BAWANG BIEJI** — regia Chen Kaige, China; **FRAUDS** — regia Stephan Elliott, Marea Britanie; **THE PUPPET MASTER** — regia Huo Hsiao-Hsien, Taiwan; **DIOUBA—DIOUBA** — regia Alexandre Khvan, Rusia; **NAKED** — regia Mike Leigh, Marea Britanie; **RAINING STONES** — regia Ken Loach, Marea Britanie; **BROKEN HIGHWAY** — regia Laurie McInnes, Australia; **THE MAN ON THE DOCKS** — regia Raoul Peck, Haiti; **LOUIS, ENFANT ROI** — regia Roger Planchon, Franța; **FRIENDS** — regia Elaine Proctor, Africa de Sud; **FALLING DOWN** — regia Joel Schumacher, SUA; **KING OF THE HILL** — regia Steven Soderbergh, SUA; **FIORILE** — regia Paolo și Vittorio Taviani, Italia; **SPLITTING HEIRS** — regia Robert Young, SUA; **FARAWAY, SO CLOSE** — regia Wim Wenders, Germania; **LA SCORTA** — regia Ricky Tognazzi, Italia. Se subînțelege că frumoasa actriță franceză Catherine Deneuve, care a primit în 1993 Globul de Aur și Premiul César, plus Oscarul pentru „Indochina” pentru cel mai bun film vorbit în altă limbă decât engleza, va da greutate filmului „Ma saison préférée”. Sora deosebită de viața reală, în care a avut doar o soră, în acest film Deneuve e pusă pentru prima oară să trăiască experiența de a avea un frate, iar ca fiică pe propria sa fiică, Chiara Mastroianni. În „Ma saison Préféré” mai joacă, pe lângă Daniel Auteuil (fratele), și Carmen Chaplin, nepoata marelui Charlot.

În secțiunea „La Quinzaine des Réalisateurs” sunt înscrise filmele: **I LOVE A MAN IN UNIFORM**, Canada, regizor David Wellington; **LA ARDILLA ROJA**, Spania, regizor Julio Medem; **SOMBRES EN UN BATALLE**, Spania, regizor Mario Camus; **MENACE II SOCIETY**, SUA, regia Allen și Albert Hughes; **RUBY IN PARADISE**, SUA, regia Victor Nunez; **MI VIDA LOCA**, SUA, regia Allison Anders; **PILKKUJA JA PIKKUHOUSUJA**, Finlanda, regia Matti Ijas; **MOI IVAI, TOI ABRAHAM**, Franța—Bielorusia—Polonia, regizor Yolande Zauberman; **LOLO**, Mexic, regizor Francesco Athié; **THE SNAPPER**, Marea Britanie, regia Stephen Frears; **GYEK-GYILKSSAGOK**, Ungaria, regia Ildiko Szabo; **PADMA NADIR MAJHI**, India, regia Goutam Ghosh; **VALE ABRAAO**, regizor Manoel de Oliveira; **E PERICOLOSO SPORGERSE**, România/Franța, regia Nicolae Caranfil; **ANGUELY Y RAYOU**, Rusia/Franța, regizor Evgheni Lounguine.

La secțiunea de lung-metraje figurează 5 filme iar la scurt-metraje sunt înscrise 8 pelicule.

De asemenea, în afară de concurs, ediția actuală a festivalului de la Cannes va oferi posibilitatea vizionării mai multor filme inedite, dintre care „Toxic Affair”, având-o ca protagonistă pe Isabelle Adjani, va închide festivalul din acest an.

Afișul prestigioasei confruntări cinematografice îi reprezintă pe Cary Grant și Ingrid Bergman într-o imagine din filmul **Notorious**, de Alfred Hitchcock, ilustrând „cel mai lung sărut”. O expoziție de afișe va etala o serie întreagă de săruturi, alese din câteva sute de filme.

Se așteaptă ca peste 20.000 de persoane să ia parte la festival, de la vedete internaționale ca Arnold Schwarzenegger, Sylvester Stallone, Jean-Claude Van Damme, Emma Thompson, Michael Douglas, cântărețul Phil Collins, Elizabeth Taylor, la renumiți producători și regizori de film.

Până la închiderea celei de-a 46-a ediții a Festivalului de la Cannes, din 24 mai, vor putea fi văzute 500 de filme, o expoziție de fotografii ale superbe Catherine Deneuve, plus spectacolul vibrant al esplanadei La Croisette, în care ziua și noaptea stururi și anonimi se amestecă într-o efervescentă fericită, pe care doar banii și gloria o pot crea.

ADA NICOARĂ

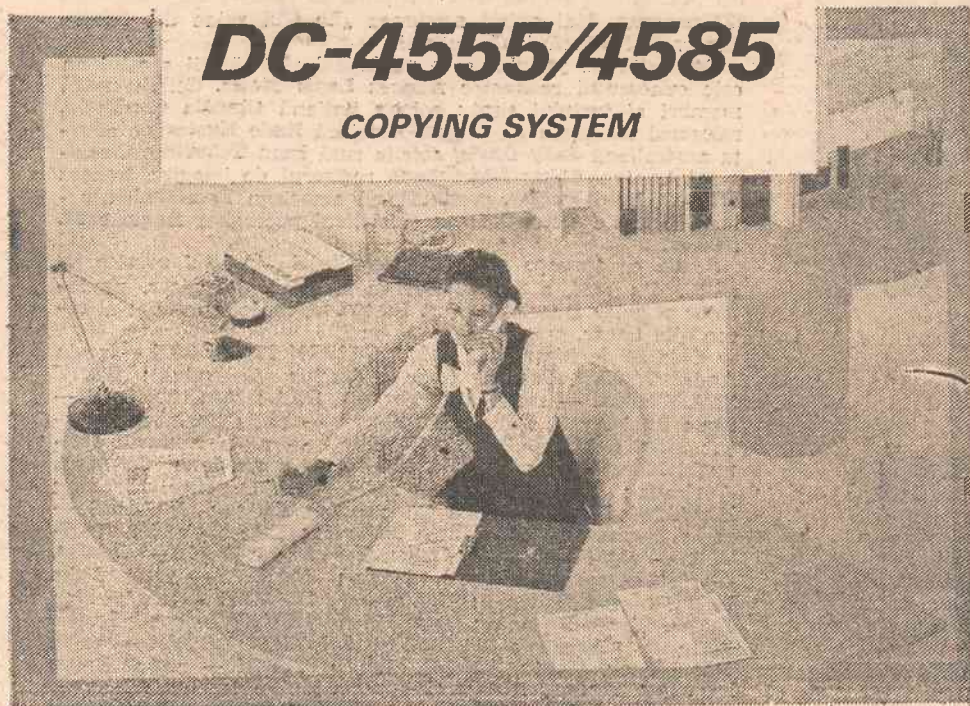
AGENDĂ CULTURALĂ

■ **MUZICA**: 20 și 21 mai, ora 19, la Ateneul Român, concert simfonic, Dirijor: Mendi Rodan (Israel). Sclst: Șerban Lupu (SUA). Program: Beethoven, Mendelssohn, Brahms. 23 mai, ora 11, la Ateneul Român, Recital de sonate susținut de Șerban Lupu și Valentin Gheorghiu. Program: G. Enescu. În perioada 23—30 mai, la București, va avea loc a III-a ediție a Săptămânii Internaționale a Muzicii Noi. La Casa de cultură Zălău, jud. Sălaj, în perioada 22—23.05, va avea loc un Festival Coral Internațional.

RALUCA VRABIE

DC-4555/4585

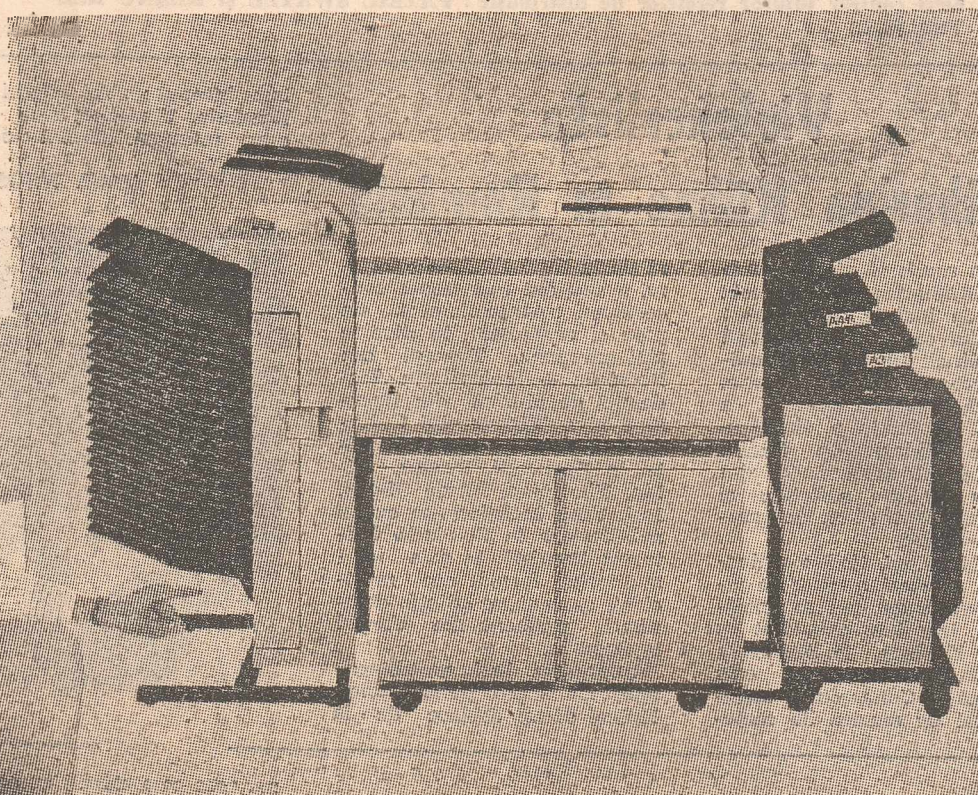
COPYING SYSTEM



UN COPIATOR CARE SE DEZVOLTA ODATA CU NECESITAȚILE DVS.!

Performanțele copiatoarelor DC-4555/4585 sunt impresionante.

Dincolo de viteza de 45 de copii pe minut sau doar 4 secunde pentru a obține prima copie, DC-4555/4585 sunt oferite împreună cu o serie de opțiuni care sporesc încă odată productivitatea:



- sortator automat cu 20 de cutii pentru a așeza, grupa sau pune în ordinea dorită copiile;
- sortator cu 40 de cutii;
- alimentator de originale – până la 50 de bucăți de orice mărime;
- alimentator de originale – până la 100 de bucăți cu copiere automată pe ambele fețe !

Van Halen — O mașină de decibeli

După 18 ani de existență, pă ce au strigat cu toată ta „Jump” și bine de tot întreaga de la Kris Ross, revin în atenția audiului, deși foarte mulți i-au lăsat continuu ascultându-i diverse suporturi muzicale cu un album 1993 „The Best Of” căruia i se adaugă o etă video de 112 minute: „Van Halen Live: Right Here, Right Now”. Chiar aici, chiar nu chiar totul dar des-

despre Van Halen! Grupul s-a format în 1974 la Pasadena, California, din ea cântărețului David Lee Roth și a celor doi frați Van Halen, fiii unor emigranți olandezi. S-au produs la început sub titulatura Mammoth și executau reluări după Top și Led Zeppelin. După numeroase concerte în fața unor adunări subțiri, au început să guste succesul datorat excelentelor compoziții ale lui Edward. În 1977, fir- mulari atrase de renumele în creștere, le semnă și le produce primul al- bum: **VAN HALEN** (deloc rău). Mașina de produs deci- de lansată. În mai puțin de 10 luni, discul atinge ver- sos o cifră de învidiat: 100.000 exemplare vândute în Statele Unite.

VAN HALEN II, evident al- doilea album, are o soartă și ea! Cu excepția presei americane care îl reproșează din nou „macho”, grupul e- siderat peste tot drept cel dintre cele mai eminen- te reprezentante heavy-rock. Albumul **Run With The De-**

vil face senzație în 1980 și ră- mâne de referință. Este și pe- rioada în care saltimbancul David Lee Roth își fracturează nasul urcând pe scena bel- giană la Pinkpop Festival. O- dată cu „Fair Warning” (’81), Van Halen se lansează pruden- dent spre noi direcții în mu- zică. Edward își procură un sintetizator și își extinde re- putația de la cea de torționar al chitarei la cea de acrobat Stratocaster. Totuși, poten- țialul nu e folosit la maxim și la perfecție astfel încât al- bumul „Diver Down” nu con- ține decât cinci reluări și un neconvincător melanj de com- poziții noi. După ce Eddie participă la realizarea piesei **Beat It** a lui Michael Jackson, Van Halen reușește lovitura de grație cu răsunătorul și uluitorul „1984”. Dar ambian- ța grupului nu e tocmai cea necesară și „Crazy From The Heat”, minialbumul solo al lui David Lee Roth, e pică- tura care umple paharul; în timpul verii lui ’85 Van Ha- len îl apelează pe Sammy Ha- gar ale cărui corzi vocale do- vediseră cu prisosință că nu aveau nevoie de amplificare prin microfon, încă de pe vre- mea când cânta cu grupul Montrose. Noua formulă și-a demonstrat imediat justicea și nu e de mirare că al 7-lea album „5150” e considerat ca unul dintre cele mai bune ale grupului.

Ritmul dementia în care s-au vândut biletele pentru turneul lor din ’86 nu poate fi descris și recordul în acest sens deținut de Bruce Spring-

steen a fost deseori atins și de multe ori lejer depășit. Van Halen dă din nou lovi- tura cu „OU 812” mai consec- vent din punct de vedere al aranjamentelor și compoziți- ilor, dar mai puțin exploziv decât precedentul album. La sfârșitul anului ’87, David Lee Roth, frustrat de chitarist, în- cearcă să se reintegreze grupului, managerul opunân- du-se însă acestei inițiative.

În 1991 apare „For Unlaw- ful Carnal Knowledge”, în- delung amânat din cauza naș- terii lui Wolfgang, fiul lui Eddie, cât și din cauza unei preocupări suplimentare: deschiderea unui bistro al frați- lor Van Halen. Poate acestea sunt și motivele pentru care noua realizare suferă de am- biguitate. Conștienți de fap- tul că, oricum, vor vinde mi- lioane de discuri, cei patru demoni au găsit de cuvință să bombardeze textele piese-

lor cu aluzii sexuale citeodată exagerate și să-și axeze cam- pania promoțională pe iniția- lele albumului (mic joc facil și puțin meschin). Dar, când e să ai noroc, ai și gata, popu- laritatea le rămâne intactă și turneul american din ’91 are pe afiș „sold-out”!

Din acest turneu sunt ex- trase titlurile noului născut, un dublu album live „The Best Of” și caseta video înso- țitoare. Recenta realizare e o mărturie a faptului că, în ciu- da celor 18 ani de muncă in- tensă, grupul n-a pierdut ni- mic din vitalitate și energie. De ascultat, de văzut și de concluzionat cu un „Yes, in- deed!” apăsător.

Și pentru că a fost odată un vulpoi cu struguri sub nas ca mai apoi să-i devină inacesi- bili iată și două reflecții ce- i aparțin, una înainte, alta după: „Noi revitalizăm lu- mea rockului; nu cântăm nici

hard nici heavy-metal ci big rock. Înainte erau „the se- venties” acum suntem NOI”; „Van Halen sunt marionete care fac jocul star-system-u- lui. Nu se gândesc decât la un singur lucru: să-și inventa- rieze veniturile și să stea la loc cald alături de iubite”. (David Lee Roth).

Discografie: Van Halen:

Van Halen — ’78
Van Halen II — ’79
Women And Children — ’80
Fair Warning — ’81
Diver Down — ’82
„1984” — ’83
5150 — ’86
OU812 — ’88
For Unlawful Carnal Know- ledge — ’91
The Best Of — ’93

LASH CONTACT

TTDA REVINE!

șițiile sunt desigur ale nume cunoscut: Terence D’Arby care ne pregă- tește un come-back! Noul single **Do You Love Me** și **You Say You Do**, a în- t să se audă și pe la noi, al vizitatorului unui album care vom auzi mai tot ce poate. Deocamdată, un titlu ant, ca să știți ce să cău- **Symphony Or Down**, al- ea LP al acestui respecta- bulman.

■ ■ GENEROȘII DE LA NIRVANA!

Pe 9 aprilie, la Cow Palace din San Francisco, Nirvana au dat un concert de susți- nere a poporului bosniac, vic- timă a războiului civil din fosta Iugoslavie. Inițiativa a- cestui „benefit-show” apar- ține basistului Chris Novose- lic el fiind de origine bosnia- că. Tot ceea ce se petrece a- colo îl indignează peste mă- sură, mai ales tratamentul la care sunt supuse femeile. Alte grupuri ca L7, Disposable He- roes Of Hiphoprisy și The Breeders au ținut să partici- pe

la acest concert. Jennifer Finch de la L7 a afirmat: „Suntem mândri să partici- păm la acest proiect de pe ur- ma căruia vor beneficia a- ceste femei și le va ajuta să-și regăsească speranța”. Benefi- ciile vor fi donate direct Gru- pului de femei Treanjevka, organizație cu baza la Zagreb care furnizează echipament medical ca și asistență finan- ciară victimelor violurilor practicate de milițiile sârbe.

■ ■ MANIFESTAȚII PRO VAN HALEN?

Un DJ din Los Angeles a provocat o adevărată rebeli- une dezvăluind prin stația ra- dio locul și data unui concert Van Halen (la Whisky A-Go- Go) loc de obicei rezervat ce- lor în branșă. Rezultatul:

4000 de fani exaltați s-au precipitat pe străzile din Los Angeles pricinuind serioase blocaje de circulație. Singu- rul argument care i-a convins să se împrăstie a fost distri- buirea de bilete pentru eveni- mentul anunțat. Așa rezol- vare mai zic și eu!

■ ■ JOS NAOMI CAMP- BELL!

Cu ocazia unei demonstrații de modă organizată de brita-

nica Vivienne Westwood, fo- tografii au avut un show pe cinste și nesperat! Au fost practic martorii unui inci- dent, din fericire rar în a- ceastă meserie: căzătura lui Naomi Campbell, probabil victimă a tocurelor sale înalte (10 cm). Deși fără voie s-a e- talat din plin, dezvăluindu-și chiar o parte din intimitate. O prestație fierbinte deci!

Topuri — Radio Contact

Top 30 — ediția 19

● TOP 30

1. EAST 17 — Deep
2. GEORGE MICHAEL & QUEEN — Somebody To Love
3. HADDAWAY — What Is Love

● TOP SLOW & BLUES

1. FREDDIE MERCURY — In My Defence
2. STING — Shape Of Your Heart
3. WITHNEY HOUSTON — Run To You

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. GEF HARRISON — I Was Born To Be A Rolling Stone
2. OWEN PAUL — My Favourite Waste Of Time
3. EXTREME — Tragic-Comic



radio

96,1 MHz

CONTACT

O practică barbară: excizia

• Mutilarea sexului fetelor sfârșește, adeseori, cu moartea



Numărul adolescentelor, nevoite să suporte această oribilă ablațiune sexuală se numără în fiecare an cu sutele de mii. Se apreciază că, în lume, există la ora actuală 100 milioane femei care trăiesc cu sexul mutilat. Motivațiile religioase sau medicale sunt neclare, inconsistente, chiar și pentru cei ce pun în aplicare această practică străveche, barbară și extrem de

răspândită în toate asociațiile islamice din Africa și până în insulele Antile și Comore. Excizia s-a născut, probabil, odată cu circumcizia (dar în acest caz, retezarea prepuțului la noii născuți ar avea și unele motivații de ordin sanitar). Ea reprezintă un ritual ce marchează trecerea femeii de la stadiul de copil la cel de adult, și constă în extirparea clitorisului și a

labiilor mici ale sexului. Practica este răspândită cu deosebire în Africa de Est, în Peninsula Arabică și la diferite triburi din Peru, Australia și Malaezia. Instrumentele acestei operații monstruoase sunt primitive, condițiile de igienă deplorabile, excizia putând antrena hemoragia și septicemia, iar durerile atrege stopul cardiac. După cicatrizarea plăgii, alte complicații: probleme urinare, obstrucții vaginale. Victimele sunt indeobște tinerele adolescențe, dar în unele țări și fetițele până la un an. Practica este o moștenire ancestrală pe care cei ce o acceptă nu o pot explica. Argumentele sunt vagi. Se spune: „Clitorisul le face pe femei sterile”. Sau: „Clitorisul poate provoca moartea bărbatilor sau a copiilor”.

Intr-o singură țară (Franța), excizia este considerată faptă penală și pedepsită cu severitate. În celelalte țări civilizate, ritualul e încă puțin cunoscut și puțin urmărit de organele de anchetă judiciară. Acest triumf al barbariei durează, paradoxal, de mil de ani!

Ecuador

În vizită la „Mitad del Mundo”

Deși ecuatorul trece prin trei continente — America, Africa și Oceanul — și prin vreo opt țări, într-un singur punct pe latitudinea lui se află cel mai faimos însemn „oficial” care conferă concretețe și... afectivitate acestei linii imaginare ce înconjoară Pământul, împărțindu-l în cele două emisfere, sudică și nordică. Acest punct se află la circa 17—20 km nord-vest de Quito, capitala Ecuadorului.

Fără a intra în detalii, fiindcă s-a întâmpnat să ajung în acel loc, notez doar momentul în care cineva mi-a atras atenția că mă aflu cu un picior într-o emisferă și cu altul în cealaltă! Stăteam de fapt, fără a-mi da seama, chiar deasupra unui sântuș, de circa 10 cm lățime, care nu este altceva decât ecuatorul însuși.

Monumentul propriu-zis este compus din trei elemente: o construcție în piramidă-patruater, înaltă de vreo 30 de metri, care constituie

pedestalul pentru „statuia” Pământului — o sferă cu diametrul de aproximativ 5 m, în greutate de 4,5 tone, încinsă cu un „brâu” din metal, strălucitor, ecuatorul; al treilea element îl constituie muzeul etnografic amenajat în cele șase etaje din interiorul monumentului.

Dintre multe lucruri deosebite ce ți se pot întâmpla la ecuator, mă opresc la câteva mai interesante:

• Aici te poți simți mai ușor decât „acasă la tine”, deoarece Legea gravitației acționează altfel; faptul este demonstrat și de plutirea unei roci pe suprafața apei. De altfel, avertizarea se poate citi chiar în liftul cu care urci, iar într-un hol te poți și cântări, pentru confirmare!

• În unele momente, luna strălucește aproape la fel de puternic precum soarele, explicația ținând de... astronomia ecuatorială.

• La ecuator „călătorim” cu viteza de 1 667 km pe oră, datorită rotației Pământului.

• Numai la ecuator poți avea deodată panorama impunătoare a doi dintre cei mai înalți vulcani ai Terrei: Cotopaxi și Cayambé (aproape 6 000 metri).

• Dacă ai făcut efortul de a ajunge la ecuator, este păcat să pierzi ocazia de a admira craterul unui vulcan stins în urmă cu câteva sute de ani pe care, la adâncimea de aproape o mie de metri, se face agricultură intensivă, iar viața rurală se desfășoară cât se poate de normal! Este vulcanul Pululagua, situat la numai 2—3 km distanță, unde se poate ajunge cu mașina; pe buza craterului a fost amenajat un punct de belvedere, de unde ai panorama întregului crater...

C. CHIFANE-DRĂGUȘANI ■

La Montreal s-a deschis muzeul râsului

• O să mergem și noi, în frunte cu...

De la 1 aprilie și-a deschis porțile primul Muzeu al râsului din lume. „Dacă râsul este specific omului, el trebuie să aibă un muzeu”, afirmă directorul general Pasquale Iacobacci. Vizitatorii vor fi înarmați cu o cască, cu infraroșii. Istoria urmărită de aceștia este sincronizată cu deplasarea unor camere de luat vederi, conectate la o centrală de control. Informațiile sunt transmise prin intermediul unor benzi sonore, ecranul și decorurile. Ansamblul e-

chipamentelor electronice a necesitat investiții de peste 1 milion de dolari. Vizitatorului va experimenta un râs original (parcă sună cunoscut — n.n.), „cu frisoane garantate”, privind personaje preistorice, imagini din Grecia antică, leagăn al comediei satirice. De asemenea, pe ecrane, Hitler se învecinează cu chipurile lui Arăfat, Margaret Thatcher și Jacques Chirac ascultându-și parodiile propriilor discursuri. Puțin mai departe, nebunul unui rege din Evul

Mediu te întâmpină pe o uriașă tablă de șah, în compania a doi „clovni” moderni, Coluche și Woody Allen.

De asemenea, vizitatorul este condus într-un post de radio, o sală de cinema a anilor '30 și apoi în regatul micului ecran, cu demonstrații sonore și vizuale ale unor numere comice. Muzeul mai adăpostește și un centru de documentare, o școală de comedie, chiar un „cabaret” și nu în ultimul rând „un zid al noutăților”, pe care vor fi expuse cu regularitate caricaturi publicate în lumea întreagă.

Acest extraordinar eveniment a fost conceput sub egida „Grupului pentru amuzament”, care organizează de peste 10 ani Festivalul umorului la Montreal.

RALUCA VRABIE ■

Rusia continuă exportul de... femei frumoase



Ea se numește Eva Herzigova, are 19 ani, un metru optzeci și este construită după măsurile pe care le-ar râvni orice femeie (96—62—92). Când acestor atuuri li se adaugă o asemănare netă cu Marilyn Monroe, distincție și o perfectă cunoaștere a limbilor rusă, cehă, franceză și engleză, nu este de mirare că tânăra cu prenume predestinat este solicitată de marile creatoare de modă. Karl Lagerfeld a fotografiat-o pentru revista americană Interview, iar Valentino a ales-o pentru prezentarea ultimei sale colecții. Deși locuiește la Monaco, Eva își are deja fan-clubul său în Italia, unde primește, în fiecare săptămână, sute de scrisori înflăcărâte. Își administrează personal veniturile în continuă creștere, deși n-a ajuns, după cum mărturisește, o veritabilă „femeie de afaceri”, ca Cindy Crawford sau Claudia Schiffer. Când mama-natură a fost atât de darnică, este firesc să visezi, iar Eva visează să facă într-o zi cinema. (E.G.)

Scrisori inedite ale Gretei Garbo

Pe data de 8 iunie, casa londoneză de licitații Sotheby va scoate la vânzare 66 de scrisori trimise de Greta Garbo prietenilor sale, actrița poloneză Salka Steuermann, alături de care a jucat în 1930 în filmul german „Anna Christie”. După retragerea în 1941 din viața artistică și publică, diva suedeză a purtat o lungă corespondență cu Salka.

„Sunt practic prizonieră pentru că nu vreau să știu nimic despre alții” — scrie Garbo într-o epistolă. Iar în alta: „E atât de trist că sunt singură, dar uneori este chiar

mai dificil să fiu cu cineva”. Mărturisirile intime alternează cu aprecieri asupra studiourilor și regizorilor cu care a lucrat, ca și cu nenumărate frământări în legătură cu sensul vieții sale, împărțită între grădinarie și scurte vizite în New York, unde Garbo păstra un apartament retras.

Pe 15 aprilie s-au împlinit trei ani de la moartea celei care a fost celebra Greta Garbo, actrița suedeză devenită una dintre legendele ecranului cinematografiei mondiale.

ADA NICOARĂ ■

Ce gust are carnea de om?

● Aventurile grotești ale supraviețuitorilor unui accident de avion în Anzi

„Carnea de om are același gust ca oricare altă carne” — își amintește după 20 de ani cardiologul Roberto Canessa, unul dintre cei 16 supraviețuitori ai accidentului de avion din 13 octombrie 1972 survenit în cordilierii Anzilor uruguayeni.

„La început nu știam că e periculos să mîncăm carnea unui corp mort” — povestește Gustavo Zerbino, alt participant al odiseei de 70 de zile, care a antrenat în aventură o echipă de rugby din Montevideo și prietenii acesteia, într-o cursă ce avea să se termine într-un mod atât de tragic.

Pentru cei vreo 30 de pasageri ai avionului, care au supraviețuit inițial rănilor cauzate în accident, greul abia începea; trebuia să reziste frigului, foamei, avalanșelor, cangrenei și friei.

„E foarte ușor de înțeles cum se ajunge la a mânca din carne de om la —40° și 4500 m altitudine, fără nici un fel de mâncare timp de 10 zile” — afirmă Fernando Parrado, un alt supraviețuitor, consilier tehnic al filmului SUPRAVIEȚUITORII, venit la Paris pentru prezentarea acestei superproducții, în curând pe ecranele întregii lumi.

„Prima dată, fiecare din noi, în sinea lui, a avut ideea de a mânca din corpurile pasagerilor morți” — spune dl. Zerbino, astăzi director al unei întreprinderi farmaceutice. „A doua etapă a fost să vorbim între noi despre asta, iar a treia s-a terminat printr-o dezbatere asupra tabu-urilor religioase, permițându-ne să învingem repulsia. Argumentul fundamental a fost: ce consolare mai mare pentru un

camarad decât de a ști că propriul său corp va servi la supraviețuirea prietenilor săi. Eram toți de acord să ne lăsăm mâncați în caz că murim. Supraviețuitorii de azi nu sunt singurii care au mâncat carne de om; au mai mâncat și unii care apoi au murit în cursul groaznicelor încercări de atunci. Ne-au trebuit eforturi enorme să trecem efectiv la fapte.” După părerea lui, apartenența supraviețuitorilor la aceeași echipă de rugby a ajutat mult evitarea haosului total. Disciplina sportivă a contat foarte tare.

Părintele Valetta, care avea să moară între timp, spunea că mulțumește lui Dumnezeu că fuseseră 45 de persoane la bordul avionului, pentru a permite celor 16 inși să supraviețuiască.

Cei trei scăpați din teribila încercare sunt unanimi asupra

fidelității filmului, care povestește realitatea, așa cum a fost ea acum 20 de ani. Frank Marshall, producătorul filmului AVENTURIERII ARCEI PIERDUTE și INDIANA JONES ȘI TEMPLUL BLESTEMAT, a turnat SUPRAVIEȚUITORII la 3300 m altitudine, în munții Columbia din Canada. Cu un buget de 25 de milioane de dolari, producția a mobilizat 150 de persoane și a necesitat transportarea zilnică a 10 tone de material cu ajutorul elicopterelor.

Marshall a evocat cu mare pudoare scenele de canibalism. El a pus accent pe problemele de etică religioasă și supraviețuire.

Catolicismul supraviețuitorilor e omniprezent în cele mai mici decizii. Astfel, unul dintre ei a adus argumentul

decisiv pentru justificarea canibalismului, făcând să cadă ultimele scrupule ale celorlalți: „Când Hristos a murit, el ne-a dat corpul său pentru ca noi să avem o viață spirituală. Prietenul meu și-a dat corpul pentru ca noi să putem avea o viață fizică.”

El își amintește că, în clipa cînd epopea lor a fost făcută cunoscută, Papa le-a trimis o telegramă în care se putea citi: „Ați făcut ceea ce trebuie să facă orice creștin — ați conservat viața.”

Ei susțin că nu au nici o remușcare și că și-au recăpătat repulsia de a mânca morți. Și, mai în glumă, mai în serios, ei spun: „Când călătorim cu avionul, în loc de lista meniului, să ni se dea lista pasagerilor”.

ADA NICOARĂ ■



Mickey Rourke — alte reprize, dar nu de amor, ci de box!

Tommy „The Duke” Morrison și Mickey Rourke, două vedete americane ale marelui ecran, și-au pus de curând mânușile la Kansas City, Missouri, SUA, pentru a disputa un meci care nu are nimic de-a face cu cinematografia.

Tommy Morrison, în vârstă de 24 de ani, care nu a înregistrat decât o singură înfrângere în carieră, dar 34 de victorii, urmează să îl mai înfrângă pe Dan „The Irish” Murphy, în așteptarea unui meci mult mai important, în luna iunie, cu celebrul George Foreman. Lupta se va da pen-

tru titlul vacant de campion al lumii la categoria grea.

Morrison, actor principal împreună cu Sylvester Stallone în filmul Rocky V și care pretinde că este rudă cu neuitatul John Wayne, a încasat 100 000 de dolari pentru această nouă incursiune în ring.

Considerat ca „noua speranță albă” a boxului la categoria cea mai renumită, Morrison a încasat, cu toate acestea, o înfrângere umiltoare de la Ray Mercer, anul trecut.

Rourke, un „greu-ușor”, cu un palmares conținând trei victorii și o egalitate, nu caută să câștige sume fabuloase. El a încasat 3 000 de dolari

pentru a-și măsura forțele cu un anume Tom Beatley, care numără patru victorii și tot atâtea înfrângeri.

La 34 de ani, vedeta filmelor Anul dragonului și Nouă săptămîni și jumătate (în acest din urmă vestit film jucând alături de superba Kim Basinger), s-a lansat în nobila artă a boxului în luna iunie a anului 1991 și crede că acest sport îl ajută să se descărce. „Voiam să încerc ceva nou și am descoperit boxul. Nu voi participa niciodată la un campionat mondial, dar sper să fiu, odată și odată, pe afișul unui meci important” — a spus el.

ADA NICOARĂ ■

Lumea fabuloasă a pietrelor prețioase

IMITAȚII ȘI FALSURI

● Pungașii sunt deosebit de inventivi

Data fiind valoarea pietrelor prețioase, a căror bursă pe piața mondială a constituit întotdeauna unul din mijloacele de îmbogățire rapidă, era normal să se ajungă (tot rapid!) la imitații și falsuri.

Primele măturii există încă de pe vremea egiptenilor și a vechilor greci. Plinius vorbește despre falsificarea gemelor prin intermediul... sticlei banale, cât și despre obținerea așa-numitelor triplete (pietre false). Odată cu scurgerea timpului, tehnologia din ce în ce mai complexă a permis realizarea în laborator a pietrelor prețioase artificiale (diamante, safire, rubine, smaralde). Dar, tot știința și tehnica modernă au furnizat și metode de depistare a falsurilor și pentru deosebirea pietrelor naturale, cu mult mai valoroase, de cele sintetice. Toate aceste metode de determinare se bazează pe principiul potrivit

căruia pietrele prețioase su-puse testelor nu pot fi în nici un fel deteriorate!

Pentru specialiști, duritatea, proprietățile optice (scilipiri, culoarea urmel, luminescență naturală), conductibilitatea termică (senzația de rece sau cald), conductibilitatea electrică și magnetismul sunt căi de identificare directă a mineralelor prețioase. Desigur, cea mai eficientă metodă rămâne examinarea cu ajutorul difracției razelor. Acestea nu străbat corpurile amorfe, cum ar fi sticla sau chiar opalul, având totodată o difracție caracteristică fiecărui tip de rețea cristalină din structura internă a cristalelor.

O altă metodă de depistare a falsurilor, care poate să fie abordată de oricine posedă o lupă, este aceea prin care, privite prin transparență, pietrele naturale prezintă aproape întotdeauna incluziuni străine (bule de lichid

sau de gaze), fisuri etc., indicii care sunt suficiente pentru a le deosebi de pietrele sintetice, întotdeauna clare și fără impurități!

Primele falsuri realizate cu succes au fost reușite în cazul rubinelor și safirelor. Cele dintâi „rubine reconstituite”, pe care le-au lansat pe piață falsificatorii, aveau o duritate mai mică și un luciu inferior celor naturale, fapt observat relativ ușor de bijutieri. S-a dovedit ulterior că fuseseră realizate prin topirea materialului fragmentar fin și a pulberii rămase din prelucrarea rubinelor naturale.

Imitarea frecventă a pietrelor prețioase se face, însă, cu o sticlă specială, denumită Strass, care poate prezenta diferite culori, în funcție de modul în care este fabricată. Sticla poartă numele inventatorului ei, Josef Strasser, care a realizat în anul 1758 o primă sticlă ce imita diamantul

(o sticlă ce conținea plumb și telur). Sticla astfel fabricată se „încrustează” — pentru a induce în eroare — cu o crustă foarte fină de piatră prețioasă cum ar fi ametistul, piropul etc.

Mai greu (dar nu imposibil) de descoperit sunt falsurile în care un mineral semiprețios, ieftin, este pus să înlocuiască un mineral scump. Astfel, s-a încercat substituirea diamantului cu zircon, safir sau topaz alb, rubinul cu turmalină roșie, safirul cu turmalină albastră, sau, toate cele enumerate, cu cuarț, care se topește, se colorează cu diferite substanțe și se răcește din nou.

Sub denumirea de dublete și triplete se cunosc imitațiile în care se suprapun două pietre diferite, spre a se obține efectele speciale ale gemei ce se falsifică. Această metodă a fost practică în bijuterie încă din timpul romanilor. Dubletele de dia-

mant se pot confecționa prin lipirea unui diamant subțire peste un cristal de topaz sau stras. Dubletele de safir, rubin și granat se pot realiza prin aplicarea unei pojghițe subțiri din mineralul respectiv peste sticlă sau peste un spinel sintetic. Smaraldul se poate imita prin dublete de beril incolor, cu o pojghiță verde intermediară, iar opalul prețios, prin montarea unei lame de „opal matrix” între două lame de cuarț.

Acestor imitații bijuterierul le-a răspuns printr-o cerneală specială (foarte periculoasă la mînuire), care atacă sticla, fiind inofensivă față de pietrele prețioase veritabile, precum și un „creion de aluminiu”, care lasă urme la suprafața sticlei dar nu se imprimă pe suprafețele bine lustruite ale pietrelor prețioase.

GABRIEL MILAN SAVA ■

Dar cu dragostea cum stai, Boris Becker?



Triplu câștigător al Wimbledonului, Boris Becker nu se descurcă pe zgură. La „internationalele” Italiei, de la Foro Italico din Roma, Boris a fost învins de rusul Cernikov: 2-6, 6-3, 6-7 (3-7).

Fotbal de miercuri până miercuri

● Principala caracteristică a etapei cu numărul 28 a Diviziei naționale o constituie creșterea bruscă a eficacității manifestată la majoritatea echipelor. Statistic vorbind, au fost consemnate două egalități și o victorie a oaspeților, cu un total de 34 de goluri. Raportat mai ales la etapa precedentă (cu recordul negativ de 13 goluri per total), aceasta ar trebui să fie un fenomen îmbucurător în perspectiva confruntării decisive de la Kosice de peste doar două săptămâni. Avem însă unele rezerve privind corectitudinea desfășurării unor partide, dacă ar fi să ne referim tot la etapa anterioară, atunci când în cele șapte meciuri care aveau aceeași oră de începere, tatonarea a durat 70 de minute până s-a spart gheața. ● De asemenea, programarea partidelor în noaptea de către Steaua și Dinamo (deci după încheierea tuturor celorlalte confruntări) riscă să genereze suspiciuni deoarece golaverajul pare să decidă disputa „la vârf”. Astfel, după un Dinamo

— Petrolul 5-0, iată acum Steaua — Dacia Unirea 7-1. ● Deși i-au scos din Cupa României pe campionii en titre, studenții clujeni cedează (0-2) pe propriul teren în fața lui Dinamo. Oare era cineva care să nu prevadă acest rezultat? ● O paralelă interesantă campionat/Cupa o reprezintă „tripla” (pe parcursul unei singure săptămâni) dintre Universitatea Craiova și Gloria Bistrița. După 3-0 „pe puncte”, vor avea resurse studenții pentru a-și asigura accesul în finala competiției K.O. sau va fi „fifty-fifty”: „noi UEFA, voi Cupa”? ● Același scor de forfait și la Bacău, unde Electroputere nu a rezistat în fața dorinței celor de la F.C. Selenia de a scăpa de locul 17. ● Victorie categorică, de asemenea, la Ploiești (Petrolul — Sportul Studențesc 4-1). ● Două puncte „de aur” pentru bancari: Progresul — C.S.M. Reșița 2-0. ● „Poli” Timișoara și F.C. Inter se dovedesc adevărate specialiste ale remizelor (11, respectiv 10): Oțelul — „Poli” 1-1 și Rapid

— F.C. Inter 0-0. ● Ploaie de goluri sub Tâmpa: F.C. Brașov — Farul 5-4. ● Pe primele locuri: 1. Steaua (47 p.), 2. Dinamo (47 p.) — ambele cu aceeași linie de clasament, militarii având în plus o victorie directă. 3. Univ. Craiova (35 p.), 4. Rapid (34 p.), iar pe ultimele: 15. Progresul (22 p.), 16. Petrolul (20 p.), 17. F.C. Selenia (20 p.), 18. C.S.M. Reșița (15 p.). ● Din etapa viitoare (23 mai) reținem: F.C. Inter — Steaua, F.C. Farul — Rapid, C.S.M. Reșița — Universitatea și „Poli” — Petrolul.

● Selecționata de juniori (antrenori Gh. Staicu — E. Sătmăreanu) a obținut calificarea la turneul final al C.E. de juniori I din Anglia. În dubla manșă cu echipa similară a Islandei, reprezentanții noștri au obținut victoria (1-0) în deplasare, după ce terminaseră nedecis (0-0) pe propriul teren.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

■ **ECOURI.** Ecurile la atacul dement asupra jucătoarei de tenis Monica Seles, în timpul turneului de la Hamburg, continuă, mai ales că se apropie marile competiții ale anului, „internationalele”

turneul de la Wimbledon, și mai spre toamnă, US Open, de la Flushing Meadow. Concluzia este că, practic, nu se poate asigura o pază perfectă în cazul unui dăxat, măsurile de securitate fiind, pe de o parte, nepopulare (grilajele ar împiedica spectatori să urmărească în condiții acceptabile meciurile), iar, pe de altă parte, în fața unui gest iresponsabil este greu de acționat, întrucât e greu de prevăzut. Numai turneul de la Wimbledon beneficiază de un sistem special de pază, introdus mai demult, datorită prezenței Armatei Republicane Irlandeze, autoarea a multor atentate.

■ **FACE.** „Această competiție, chiar dacă se dispută în condiții perfecte, are marele merit să demonstreze că războiul civil libanez s-a încheiat, cu adevărat”, a declarat primul ministru al acestei țări,

Rafic Hariri, bogat om de afaceri, a cărui avere personală este estimată la 3 miliarde de dolari. Oficialitatea libaneză se referă la turneul organizat la Beirut în cadrul preliminariilor campionatului mondial de fotbal din 1994, cu participarea reprezentativelor din Bahrein, Hong Kong, India și Coreea de Sud. Pentru refacerea stadiunilor parțial distruse de lupte, s-a apelat la o colecție publică, cea mai mare sumă, 200 000 dolari, fiind donată chiar de primul ministru.

■ **ASCHIA SARE DEPARTE.** O știre sosită din Spania, pare, la prima vedere, incredibilă: olandezul Cruyff a fost suspendat pentru două etape, pentru că a „disprețuit” vâdit autoritatea arbitrală. Cruyff, un model de comportament. Misterul se dezleagă după ce aflăm că este vorba de Jordi (20 ani), fiul celebrului internațional, care evoluează la formația spaniolă de divizie B, FC Barcelona 2. De unde se vede că aschia mai sare departe de trunchi.

TEODORA OPREA ■



FRF apropiată

Să știți că nu numai membrii staff-ului, dar chiar și Federația română de fotbal, ca organizație, s-a făcut apropiată imobiliară. Nu pe propriul sediu, din Poligrafiei, aici plătește chirie, lată un binevoitor, persoană însemnată (da' nu becher) ne șoptește că FRF a participat la o licitație publică, adjudecându-și blocul M29 din Bulevardul Mărăști, în fapt mai mult o fundație, pentru frumoasa sumă de 64 de milioane de lei. De ce i-o fi trebuind federației un bloc de locuințe? „Cum, nu știți?”, mă întreabă persoana importantă și căsătorită. „Păi, cine crezi că va primi contractul de construcție? Cumva ACRO sau LUMADIS ori altă firmă de construcții? Să nu-mi spui mie pe nume dacă nu va primi lucrarea din care va câștiga bani buni, firma MACONS!”. „Pe ce te bazezi”, am întrebat și eu, ca naivul. „Hai, domne, că nu știu nimic,

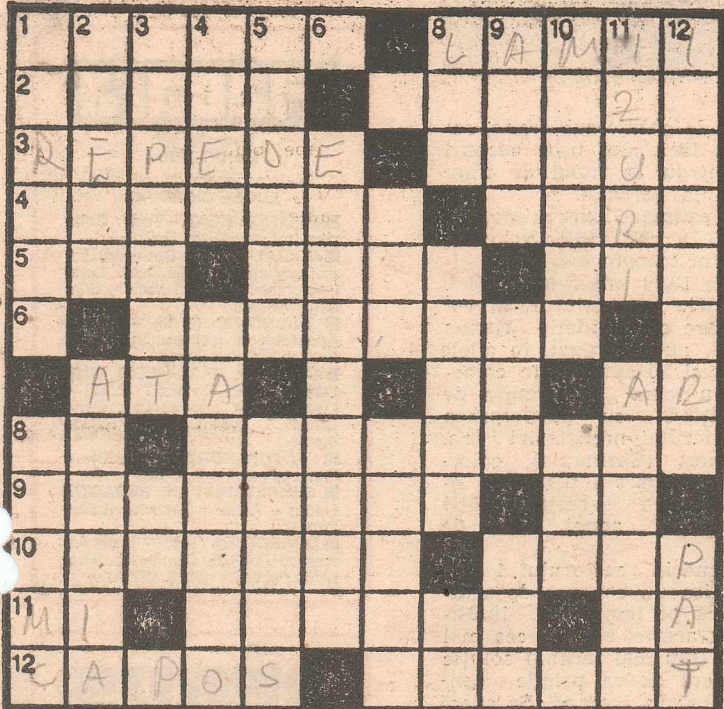
Un concurs atractiv

Colegii de la revista „Express” au lansat un atractiv concurs de pronosticuri sportive, cu taloane în toată regula și un premiu constând într-o minge de fotbal. Sperăm că nu din celebrul lot adus de Federația română de fotbal acum vreo trei ani, din cârpă, balon din acelea care care se vând în Occident pentru autografe. Ei bine, aici nu-i mai putem aplauda pe amintii conștienți. E prea mic premiul! Bineînțeles, față de dificultatea concursului. Noi plusăm și oferim 10 milioane de lei! Mai ales că știm din plecare că nu avem cum să-i acordăm. De ce? Simplu, pentru că una din întrebări (apărută în nr. 19-170 al revistei cu pricina) sună exact așa: „Care vor fi cele trei echipe ce vor retrograda din DN?” Păi, nimeni nu poate spune așa ceva pentru simplul motiv că din Divizia Națională nu vor retrograda decât... două echipe!

Antologie REBUS

1972

Pescărească



ORIZONTAL: 1) Semn că ați prins un somn — Sacrifică până la ultima picătură de dragul sardelor. 2) Muzeu natural cu cea mai variată și abundentă faună piscicolă — Un calcan de demult. 3) Cât ai zice pește (fem.) — Un pește pe uscat. 4) Se prind cu cleștele — Patrie. 5) Apă elvețiană — Joc de cărți — Alături de Rac. 6) În pericol de a se da la fund (fem.) 7) Prinsă de undiță — Bun pentru ton — Coadă de scobar!... 8) ...cu puțină smântână! — Pescari pe litoral. 9) Trag tare la apă — 2-3 mrețe! 10) Caracteristică la o zvârlugă — A tăcea chitic. 11) Cap de mihalț! — A trage tare — E de interior. 12) Încăpățânat (fam.) — Firos ca un rechin.

VERTICAL: 1) Soi de rechin mai des întâlnit odinioară în Caraibe — Se prind ușor. 2) A prinde în cârlig — A mușcat din momeală. 3) Altă mâncare de pește (masc.) — Pronume. 4) Luntre pescărească — Ca o năluca. 5) A indica pe dosul unei polițe persoana ce urmează a în casa contravaloarea — A trage un puș de somn. 6) Studiază evoluția... peștilor (pl.). 7) O sută unu! — Coadă, dar nu de pește. 8) O capcană — Se hrănește cu ...peștișori — Teșite! 9) Pește servit anapoda la... tavă — Servea la masă — Slăbiciunea peștilor. 10) Prinde cu cârlige — Frânturi de timp. 11) Miro-suri specifice — Ca un țăr. 12) Locuri ideale pentru prins somnul — ...și moșul cu somnul.

Dictionar: STACOȘI, AAR, STOS.

LIVIU POPESCU ■

Cutia cu pioaneze

Politicianul perfect:

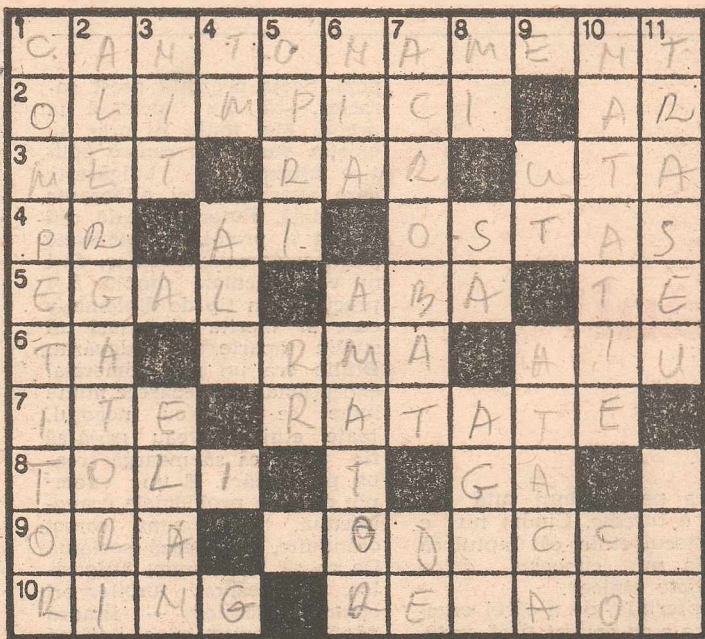
Brutus Traian Trandafir

Brutus Decebalus Traian Trandafir e singurul nostru politician autentic. E, în toate privințele, perfect. Dacă, în ce-i privește pe ceilalți oameni de partid ai momentului, mai poți avea dubii, cu fostul candidat la președinție treburile sunt mai mult decât clare: minte și trădează pe față, cinstit. E ceea ce se cheamă un om de caracter. Face exact ce te aștepti, adică invers. Neavând nici o calitate, nu greșește niciodată. E adjunctul tipic. Ajunge mereu în față, deoarece locul din față, în vremurile tulburi, se eliberează rapid. E ca apa: ia forma vasului unde-i turnată, ocupă automat spațiul gol, se colorează ușor cu numai un pic de pigment, rămâne la fund, când întâlnește uleiul, revine la nivel, când uleiul dispăre, e nămolosă la viituri și transparentă în zilele calme. Șarmul său unic în campania prezidențială a constatat în aceea că umbla nebărbierit, cu cămașa boțită. Are o explicație la orice, dar genul de explicație pe care nimeni nu o reține. Nu vădește prestigiu, ci aplomb. Cu barbă sau fără, pletos sau chel, cu ochelari sau fără ochelari, figura lui are exact atâta personalitate încât să-ți amintească tot timpul de cineva lipsit de personalitate. Dacă nu e ca apa, e ca destinul: pur și simplu se întâmplă! Nimic nu lasă să se înțeleagă că se poate întâmpla, totuși, se întâmplă: a candidat la președinție, e adversar al omului care l-a inventat, e ultimul d'zident într-un partid cu statut de club și primul activist al unui partid încă nenăscut. Când se iveau la televizor și spunea scrâșnind din dinți privind crunt în ochii electoratului: „Fără ură și fără răzbunare”, și se ridica părul măciucă de spaimă și simțea o adiere de vendetă la tot pasul. Se mută dintr-o grupare politică în alta nu din rațiuni de doctrină ori din voință de înnoire. Omul chiar crede că e Brutus Traian Trandafir. Ieșirea din FSN are tot atât înțeles cât ar avea înscrierea domnului Iliescu la țărâniști.

Demult, tare demult, acum vreo trei ani, mai era unul la fel: N. S. Dumitru. Cum care N.S. Dumitru? Nikita Sergheevici!

TUDOR OCTAVIAN ■

Pretext sportiv



ORIZONTAL: 1) Loc de cazare pentru un lot de sportivi care se pregătesc în comun în vederea unei competiții. 2) Participanți la jocurile sportive care se organizează din patru în patru ani — Careul mic... din spatele portarului! 3) La intrarea pe „Metalul”! — Din când în când — Echipa de fotbal din Arad. 4) Presing la înaintare! — Atacați pe extreme! — Titular în lotul de trăgători de la... Steaua. 5) Ca un meci fără nici un învingător — Primele abandonuri! — Pasa-te pe dreapta! 6) Egalată în final! — Trăgătoare la tir — Puțin alurit! 7) Mai mult se încurcă... — Trase pe lângă poartă. 8) Foaie groasă de tablă — Prima parte a galei! 9) Timpul cât durează o repriză de fotbal... plus pauza — Atac reglementar la hochei. 10) Spațiu de dans... rezervat pentru boxeri — A comenta la microfon desfășurarea unei întreceri sportive.

VERTICAL: 1) Concurer într-o întrecere sportivă. 2) Sprinteri. 3) Bătut la table... — Luat la săritura în înălțime. 4) Teme! — În halat... la o gală! 5) A pune un stop la balon — La începutul și la sfârșitul returului! 6) Îndemn pentru vite (reg.) — Sportiv neprofesionist. 7) Gimnast — Dinamo—Steaua. 1—3! 8) Minge la înălțime! —

Loc rezervat pentru călăreți — Se mișcă ușor. 9) Ușițe! — A lua cu asalt poarta adversă. 10) Sportul la care se poate intra la apă — Primele etape dintr-o competiție! 11) Drum special amenajat

pe care trebuie să-și străbată concurenții la o probă sportivă — Fata popicaruului!

Dictionar: ABA, AIU, NIA.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 19

Din colț în colț: PROCESOMANI; LOPATA; INEL; ABONAMENT; A; NONA; AMARA; TELURI; AUT; C; NER; SACRU; LAT; COFETAR; OF; CUTERE; I; PARASIRI; MS; ORAȘ; CASCAT; TĂCERE; IUTI.

În reluare: BUCĂTĂRESE; AMAR; XEROX; SPIONAJ; RI; OL; GA; ATOL; REDA; UNICA; ER; NINSA; T; LEITA; ARC; I; VASE; AUZ; EVA; CUC; TE; FERMA; ALAI.

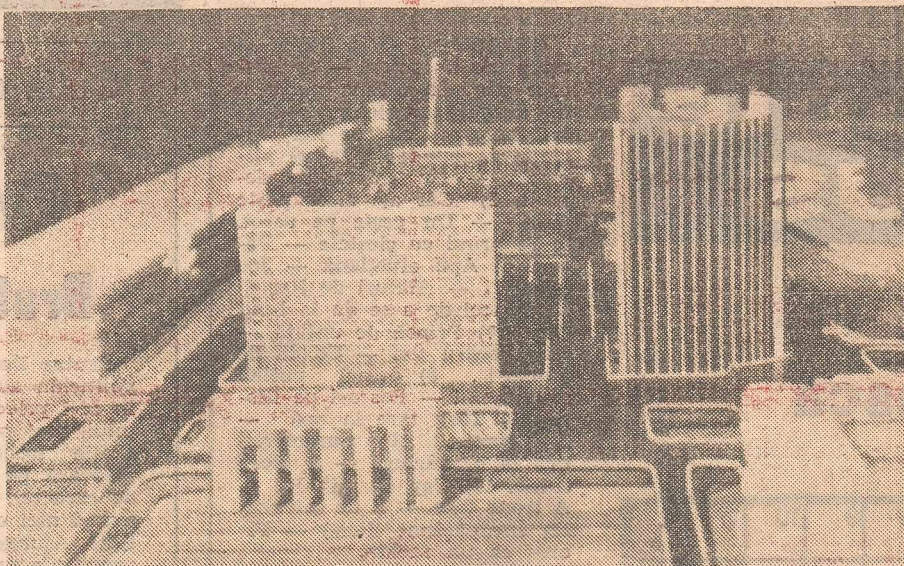
CE-A SEMĂNAT, AM CULES!



NICOLAE H. ROGOVEANU

Vom avea o nouă Gară de Nord

• Dar, probabil,
mai multe proiecte



Gara de Nord va fi demolată și un complex de construcții necesare traficului de cale ferată îi va lua locul. Primul proiect al acestui ansamblu este, deja, gata.

Un colectiv al Institutului de Studii și Proiectări "Cai Ferate", condus de arh. Ilie Dumitru, a întocmit un dosar tehnic, în perspectiva modernizării și dezvoltării stației CFR București Nord, însoțit de o machetă a ansamblului arhitectural preconizat. În vi-

zuinea domnului arhitect Dumitru, noua Gară de Nord va avea ca în fotografia alăturată. Clădirea cu 12 etaje (în poziție centrală, în prim plan) va adăposti Regionala de Cai Ferate. Alături (colț cu Grivița), mai zvelt și curbat, un hotel de tranzit, specializat în servicii de cazare a călătorilor cu trenul. În spatele lor (spațiul hașurat), va fi hala mare de trafic, prin care se va face accesul la casele de bilete, a-

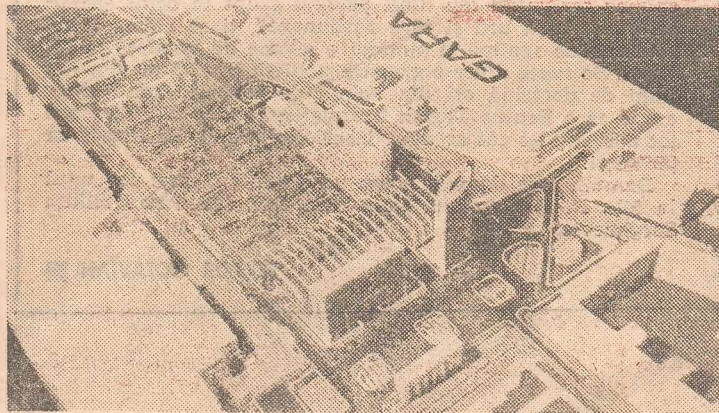
genții, birourile gării, sălile de așteptare și peroane; hala va fi acoperită cu sticlă. Dincolo de aceasta, pe flancul drept, mărginind Calea Griviței, un ansamblu de clădiri va adăposti birourile personalului din serviciile căilor ferate, sălile de așteptare și magazine. Peroanele vor avea gabaritele modificate după exigențele internaționale și vor fi, eventual, acoperite și prevăzute cu instalații de absorbție fonică și aerisire. La capătul peronelor (înspre Gara Basarab), arhitectul prevede un serviciu de poștă, unde încărcarea pachetelor să se desfășoare în condiții care să facă inutile electrocrazele întâlnite pe peron. Pasarela de trecere pietonală peste linia (din apropierea Gării Basarab) se preconizează a fi înlocuită cu una de trafic general, inclusiv tramvaie. Gara Basarab va fi, de asemenea, transformată. Corpul de coloane, care dă spre piață, va fi, se speră, păstrat în scop decorativ, amintind vechia gară. Sub actuala piață își va găsi locul un amplu parking (1200 vehicule) și o

rețea de pasaje subterane, care să facă mai ușor accesul la metrou, la holul de tranzit și la peroane.

O estimare aproximativă, făcută în 1991, ridică valoarea costului transformărilor la cifra de 13,74 miliarde de lei. Primăria sectorului 1, în colaborare cu Fundația Hanns Seidel, au organizat, în zilele de 19 și 20 aprilie, un colocviu cu tema „Arhitectura de tranziție”, cu participarea consilierului ministerial arh. Borchert (Germania), colocviu la care s-a discutat oportunitatea restructurării urbane a zonei Gării de Nord.

Primăria sectorului 1 va organiza un concurs de arhitectură pe tema noului înfățișări a acestei zone și cea mai bună (sau mai ieftină) soluție se speră că va prinde contur până în toamnă. Se speră că aceste schimbări vor prinde viață curând și se vor finaliza cel târziu în anul 2000 cu o Gară de Nord nouă.

MARIAN MARIN ■



Unic în România :

Orașul fără români!

Au fost foarte comentate — acolo unde e recepționat, programul doi al televiziunii — emisiunile cu tema **Mândria de a fi român**. Există zone unde o asemenea emisiune echivalează cu o sfidare, dacă ar fi organizată cu participare locală (Harghita și Covasna). Există, în schimb, și o rașe unde oamenii — când stau și cugetă mai bine la ce-au fost părinții și ce sunt ei — nu mai știu, pur și simplu, ce-ar fi de zis despre condiția lor etnică.

BRĂILA e un oraș cu 200.000 locuitori, din care 60—70 la sută țărani din județ, orășenizați în ultimele patru, cinci decenii. Aceștia din urmă sunt, sigur sau aproape sigur, români. Brăilenii cu câteva generații de înaintași în urbe, însă, n-au absolut nici un motiv să fie convinși că sunt români. Cum s-api nițel în genealogie, cum dai de un grec, un turc, un albanez, un italian, un evreu sau un bulgar. Dealtfel, cartea de telefon a Brăilei e tot atât de pestriță onomastic ca aceea a oricărui oraș de emigranți din Canada sau Statele Unite. La Brăila, recensământul de anul trecut i-a pus pe agenți în situația de a nu afla în formularele tip toate rubricile trebuincioase pentru înregis-

trarea corectă a situației etnice. Brăila e singurul loc din România unde, la o cercetare a originilor, aflăm descendențe nu doar surprinzător de diverse, ci și semnificative ca pondere.

L-am întrebat pe prof. dr. Ionel Căndea, directorul Muzeului Brăilei, dacă — din brăilenii *get-beget* — e vreunul sută la sută român. Domnul Căndea se ocupă de mulți ani de problemele mozaicului etnic local. De altfel, pe 7 mai, a avut loc aici o conferință internațională cu o participare foarte convingătoare pe această temă. Domnul Căndea a păstrat o pauză strategică înainte de a-mi răspunde :

„Vedeți, problema e delicată și de natură a-i irita pe mulți. După opinia mea — care are teme în studiul situației etnice în urbe pe durata câtorva secole — nici un brăilean *„get-beget”* nu poate să jure că strămoșii săi și strămoșii strămoșilor acestora sunt toți români. Practic, e imposibil să existe români sută la sută, într-un oraș unde amestecul etnic n-a fost privit nici cu ochi buni, nici cu ochi răi. A fost ceva atât de normal, încât nimeni nu a făcut din el o cauză. Chiar cuvântul care ar putea

indica pe românul sută la sută e turcesc. Ciudat nu e amestecul etnic, cât faptul că Brăila nu cunoaște deloc conflicte etnice”.

Conferința, de a cărei organizare s-au ocupat prof. univ. dr. Nicolae Ceacir, președintele Asociației de balcanică și slavistică din România și Ionel Căndea invită cercetători din Germania, S.U.A., Spania, Bulgaria, Israel, Albania, Turcia, Iugoslavia, Rusia, Moldova și, firește, de la noi, unii originari din Brăila, alții specializați în studii balcanice, ori chiar în istoria zonei.

Domnul Căndea vine cu unele observații interesante :

„Mi se poate reproșa că nu procedez ca un bun român, când aduc în discuție unele realități. Dar eu sunt istoric și arhivele mă obligă să evidențiez adevărul, nu o teză oportună. Comunitățile au funcționat la Brăila având școli, biserici și administrații comunitare. Profesoara Maria Ionescu are o comunicare despre școlile grecești din Brăila de la sfârșitul secolului XIX. În oraș sunt în funcțiune și astăzi biserici ortodoxe și catolice, avem biserică elenă, evreiască, bulgărească, există geamie, iar lipovenii au biserici chiar pentru secte. O secă e unică, deoarece nu are

popi. Secta prezintă acest caracter, că nu apelează la preoți. Mai mult, în oraș au existat veritabile centre politice albaneze și bulgărești care aveau ca țel eliberarea națională. Puterea locală din Brăila a protejat interesele politice ale comunităților, deși nu era tocmai simplu. S-a practicat un tip de diplomatie care ar merita el însuși un studiu aparte. E adevărat, Brăila era un nod comercial excepțional și, deoarece multă lume se ocupa cu negoțul, toate etniile, aveau grijă să fie pace, ca să meargă treaba pe Dunăre. E un exemplu de cum problemele economice, când sunt corect orânduite, ordonează socialul. De ce să le interzici bulgarilor, albanezilor, turcilor ori chiar italienilor — fiindcă până și comunitatea italiană număra mai multe sute de membri — să aibă școli în limba lor, dacă oamenii pot să și le construiască și să le finanțeze ?”

I-am mai adresat profesorului Căndea o întrebare : dacă, în timpul tulburărilor legionare, evreii din Brăila au avut de suferit de la legionarii din Brăila, nu puțin și nu lipsiți de motivație naționalistă.

„E o întrebare foarte angajantă, iar răspunsul e la fel de angajant : nu ! Eu nu pot afirma că știu totul despre chestiunea etnică, dar știu destule ca să pot afirma că la Brăila a existat și există un climat maxim de toleranță sub raport etnic. Afacerile creau legături de durată, care atenuau presiunile exercitate din afară asupra comunităților. Ai întotdeauna de ales și nimeni nu e nebun ca între o stare de armonie și una tulbură să prefere dezordinea”.

TUDOR OCTAVIAN ■



Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte — director general:

GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont tel — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:

LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (sef secție), Ion D. Gola.

■ SOCIAL (2559) — Dorin Sălăjan (sef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brindusa Nicolae.

■ ECONOMIC (2559) — Marcel Apostolescu (sef secție), Adrian Brutaru, Cristian Buzas.

■ CULTURA, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (sef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie.

■ FOTOREPORTERI (2526) — Elena Ghera, Florin Ionita.

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.

■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Brăila Basarabiei



■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.

■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.

■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Maria Șerban.

■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).

■ PUBLICITATE (2634): Mihai Sandolu, Florin Dobrescu, Călin Marcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.

■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandea, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimăriilor — Imprimeria CORESI — București

ULTIMA ORĂ

Na-ți-o coruptă,

Că ți-am dres-o !